

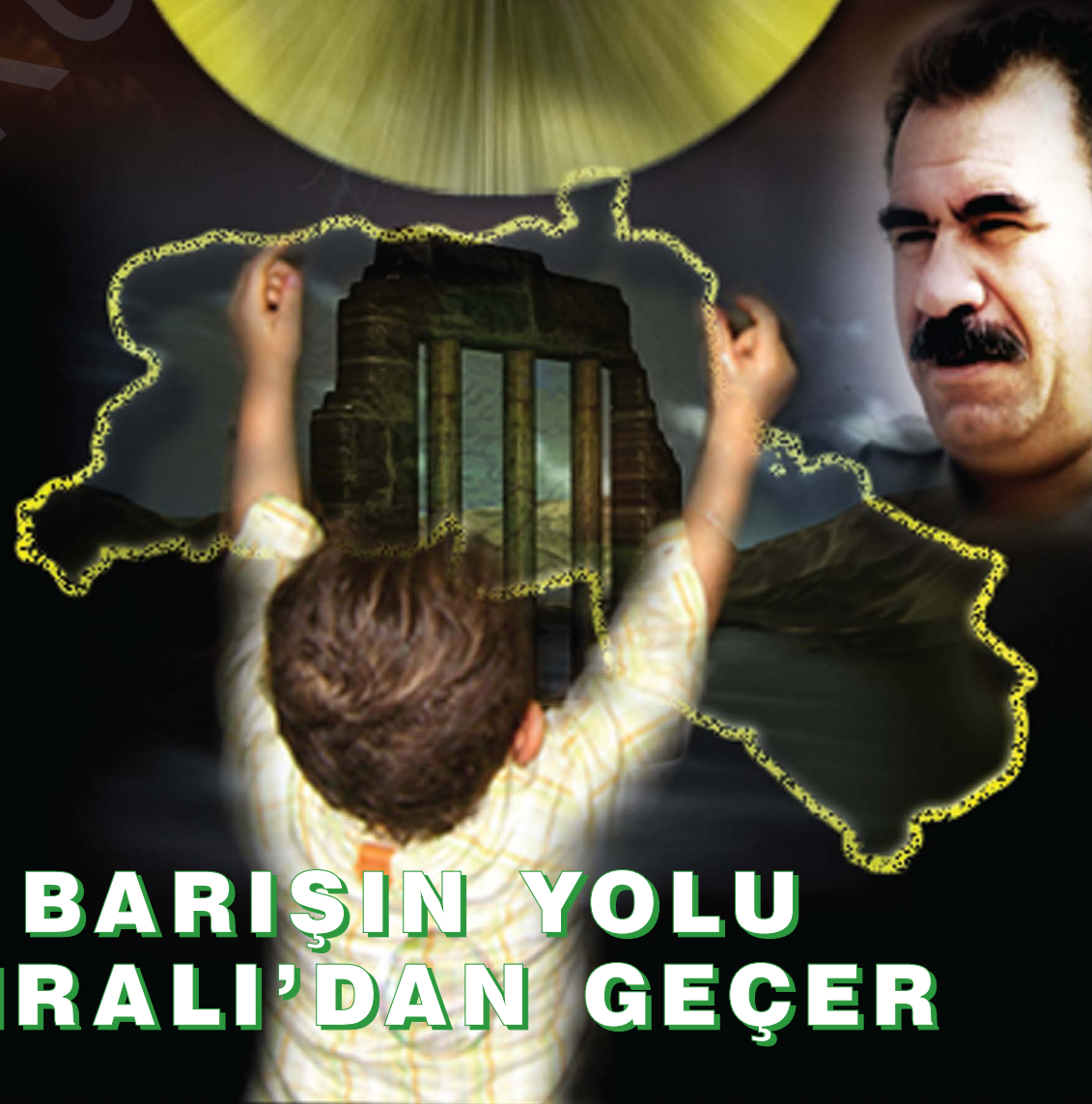
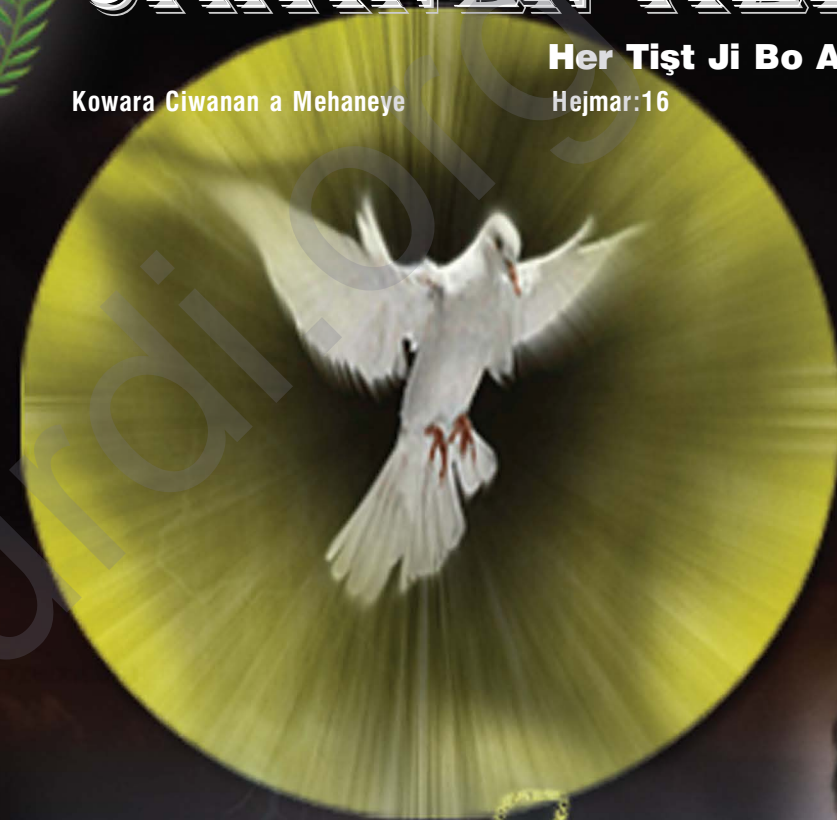
CIWANÊN AZAD

Kowara Ciwanan a Mehaneye

Her Tişt Ji Bo Azadiyê!

Hejmar:16

Îlon 2007

**BARIŞIN YOLU
İMRALI'DAN GEÇER**

Duwa Hêvarê

Ya siwarê rojhilatê, rojava yê
Hûn bidene xatira dotê û dayê
Hûn me xilas kin ji qedayê, ji bela yê
Hûn bidene xatira kaniya sipî yê
Ya Şêşims tu halê mala xwe bipirsî û me jî vê carê
Hûn bidene xatira ersû û kursî
Gay û masî
Heyat li kursî
Ya Şêşims tu li halê me û hazira bipirsî
Hûn bidene xatira lewh û qelem e
Hewa û Adem e
ya rabî tu li bang û hawara me were
Li hemû çaxa û li hemû dem a
Ya Şêşims tu pirsiyarekê li halê me û hazira bik e
Hûn bidene xatira çerxan û felekan
Horiyan û melekan
Sira Tawsî Melek û çarde tebeqan
Ya Şêşims tu pirsiyareke xêrê li me û hazira bike
Hûn bidene xatira buhi-tê û dar ê
Kafê û mixar ê
Sira Êzî û Bêtil Far ê
Ya Şêşims tu pirsiyareke xêrê li me û hazira bike vê car ê
Hûn bidene xatira dira spî ye
Melekê bêrî ye
Sira Êzî ye
Ya Şêşims li diwana siltan Şêxadî
Tu bo mala xwe û me jî bikî hêvî ye
Hûn bidene xatira dira sor e
Êzdîne mîr e
Qubletil bidor e
Ya Şêşims bang û hawarên me bi melekê jor e
Hûn bidene xatira dira zer e
Ax û av û agir e
Erd û ezman û ber e
Êzdîne mîr û her çar sir e
Ya Şêşims tu li banga mala xwe û me jî wer e
Hûn bidene xatira sûka marîfet ê
Mêrê li ber bedlê diket xilmet ê
Derwêşê şev û roj diket ebadet ê
Şêx û pîr, hosta û merebî, yar û birayên axiret ê
Ya Şêşims tu meferiyêke mala xwe û me jî bike vê carê
Hûn bidene xatira kursiya rehman a
Melekî can a
Behra qudsî suphana, nefesê cana bin can a
Ya Şêşims me ji te divê dîn û îmana
Hûn bidene xatira Cibrayîl, Ezrayîl, Mikayîl
Şifqayîl, Derdayîl, Ezafîl, Ezazîl
Her heft melekên mezin, di destî de mifte û kilil
Ew jî wê li ber hizreta melekê celîl
Hûn bidene xatira cebrayîl, Ezrayîl, Mikayîl, Şifqayîl,
Derdayîl, Ezafîl, Ezazîl
Her heft melekên mezin, xasê berê çiqasî bedil
Di destên wan de, mifte û kilil
Li hizreta melekê celîl
Ya Şêşims tu meferî, tu xaliqê meyî her û herî
Ti risqa didî û risqa dibî
Ya Şêşims ji te dixwazim sebir û nas
Me yek heya dereca îman ê
Tu me xilas bike ji bêbextî yê.
Ji me Êzdiyan re kilil û mifte bîn e
Li me veke dergehê xezîn ê
Hawara me ve bê, vê carê xwedanê Hekar ê

Nesih ÖZCAN
(Medeni NORŞIN)

Şehîd Namirin!

Barış

En Başta Gelen İnsanlık Arayışıdır

Derleme

Serxwebun'dan

“Generaller, savaş naraları atarak daha büyük bir yıkım ve yok etme tehditlerinde bulundular ve uluslararası komployu harekete geçirdiler. Daha sonraki gelişmeler, bunu çok daha net gösterdi. 11 Eylül saldırısı, Filistin-İsrail çatışması, Afganistan'da süren savaş, aslında 1 Eylül yürüyüşümüze karşı geliştirilen uluslararası komplo saldırısının Türk ve Kürt halkları için nasıl bir imha ve yıkımı öngördüğünü çok net ortaya koyuyor.”

1 Eylül Dünya Barış Günü'nde, canlarını vererek

1 Eylül'ü barış günü haline getirenleri, tüm barış şehitlerini saygı ve minnetle anıyoruz.

Barış, savaşla bağlantılı bir kavramdır. İnsanlık tarihi, sınıflı toplum uygarlığı döneminde bir savaş tarihidir. Savaş, mülk edinme ve egemen olma mücadelesinin en keskin ve şiddetli biçimidir. Dolayısıyla tarih boyunca savaşa karşı hep bir barış arayışı varolmuş, barış mücadelesi savaşı ortadan kaldırmak, savaşın öngördüğü amaçları başka biçimlerde gerçekleştirmek ya da insanlığı farklı amaçlar uğrunda yavaş kılmak için her zaman insanlığın gündeminde yer etmiştir.

Barış olgusu, savaşla bağlantılı olduğu ve temelde onun karştı olduğu için, barışın değerini en çok savaşanlar veya savaşı

yaşayanlar bilirler. Savaşın yol açtığı yıkım ve tahribatı, acıyı yaşayanlar anlar, barışı en iyi tanımlar ve ona gerekli değeri biçerler.

Özgürlük hareketi olarak savaşan bir güç olduğumuz, yabancı egemenlik ve sömürgecilik nedeniyle direnmek, bu direnişi en bilimsel ölçülerde, en duyarlı ve dikkatli yöntemlerle yürüterek bu düzeye çıkartmak zorunda bırakıldığımız için, barışı da biz daha iyi biliriz.

Savaşlar büyük yıkımlara neden olmaktadır

Barışın anlamını, değerini ve insanlık için taşıdığı büyük yeri en iyi tanımlayan ve takdir eden durumundayız. Barışın geliştirici, yaşatıcı, biriktirici ve büyütücü gücünü en fazla bilenlerdeniz. Dolayısıyla hareket olarak 1 Eylül ile ifade edilen Dünya

Barış Günü'nü sahiplenerek ona gerçek anlamını herkesten daha iyi yüklemek durumundayız.

Uluslararası planda bir barış gününün tespit edilerek benimsenmesi, insanlığın barışa en çok ihtiyaç duyduğu, yaşamını en fazla tehlikede hissettiği bir ortamda gerçekleşmiştir. İnsanlık tarihinin, sınıflı toplum uygarlığı döneminde bir savaş tarihi olduğunu yukarıda ifade etmiştik.

Bu tarihin en son halkası, savaşların en tahripkârı ve insanlığın geleceğini en çok tehdit eden, kuşkusuz İkinci Dünya Savaşı idi. Öyle ki İkinci Dünya Savaşı'nın sonu, neredeyse İslamiyet'in kıyamet diye tanımladığı ve insanlık için toptan bir son düzeyinde öngördüğü bir tehdit olarak nükleer silahları ve bunların kullanılacağı bir nükleer savaşı gündeme getirdi.

İkinci Dünya Sava-

İçindekiler

Barış En başta gelen İnsanlık Arayışdır 2	Serxwebun'dan
Bu Kadar Kürt Düşmanlığı Niye 6	Ciwan AZAD
12 Eylül 10	Mahmut ASLAN
İnsanlığı ve Doğayı Gabar'da Sevdim 17	Silah ARKADAŞLARI
Bizler ve Tarih 20	Mazlum TEKDAĞ
Karda Kan Göletleri 24	Mehmet SÖĞÜT
İnsan Neir? 29	Halit ERMİŞ
Devrim Güzellik Yaratıcısı Eylemdir 32	Abdullah ÖCALAN
Atatürk ou la Fin d'un Myth 36	Pınar UÇAR
Uzun Bir Yolun Hikayesi Rojaciwan 38	Ciwan AZAD
Vefa 43	Jêhat BÊRTİ
Bilgisayarınızı Arındırın 57	Heja ASLAN

Editörden

Merhaba gençler ve genç kalanlar!

Gönül isterdi ki barışı ifade eden bir ayda barıştan bahsedelim ama ne yazık ki bundan söz etmek mümkün değil. Hiçbir anlam ifade etmiyorcasına öldürülen insanlar, çoluk-çocuk, genç-ihytar, kadın-erkek demeden insanlar öldürülmeye devam ediyor.

Topyekün bir imha konsepti içine giren TC Kürdistan'daki operasyonlarına her geçen gün bir yenisini eklemekte, bununla birlikte binlerce genç beynin hayatlarını karmartmaya devam etmektedir.

Şiddeti bir konsept olarak benimseyen, bununla birlikte tam tehzizat "mehmetçik"lerini operasyondan operasyona koşturan TC, sürekli hezimete uğramasına rağmen bir türlü gerilla karşısında başarıya ulaşamayacağını farkına varmış olma

Onlar operasyonlara çıktıkça kayıpları da artmaktadır. Bu kayıpların arkasından yapabilecekleri tek şey oturup ağlamak olacaktır. Zira gelecekleri varsa görecekları de vardır mutlaka.

Ayrıca başta Almanya ve Fransa olmak üzere bir takım sözde barışçı, demokrat, eşitlikçi esasa dayanan Avrupa ülkeleri de Türkiye'deki çağ dışı uygulamaları aratmayacak düzeyde bazı uygulamalarda bulunmaktadır

Kürtler üzerinden siyasi bir rant elde etmek isteyen bu devletler, özellikle Kürt gençlerine baskıda bulunmaktadır.

HPG'nin ve Komalên Ciwan'ın da yaptıkları son açıklamalarda olduğu gibi bu tür durumlara karşı serhildan ruhuyla bir cevap olunması gerekmektedir.

Bütün bu haksızlıklara rağmen inadına barış, inadına özgürlük diyoruz...

**Amed'de buluşmak dileğiyle...
Genç kalın...**

şı'nda elli milyon insanın öldüğü ifade ediliyor. Sadece Sovyetler Birliği bu savaştan bir biçimde çıkabilmek için yirmi milyon kayıp vermiştir. Bundan yirmi yıl öncesinde gerçekleşen Birinci Dünya Savaşı'ndaki toplam kayıp sayısı on sekiz-yirmi milyon olarak tanımlanıyor.

Savaş sadece insanı değil bütün doğayı ve canlıları tehdit ediyor

20. yüzyılın ilk yarısında sadece bu iki savaş sonucunda hayatını kaybeden insan sayısı yetmiş milyonu bulmuştur. Bununla birlikte savaşta yaralanıp sakat kalanlar, bir de bu savaşın uygarlığın en çok geliştiği sahalarda maddi açıdan ortaya çıkarıldığı tahribat dikkate alınır, insanlığa ne kadar acı yaşattığı rahatlıkla görülür.

İkinci Dünya Savaşı sonunda ulaşılan bir savaş düzeyi var; nükleer savaş olarak ifade edilen bu düzey, sadece şu veya bu düzeydeki tahribat ya da şu kadar insanın ölümü anlamına gelmiyor, tarih boyunca yarattığı bütün değerlerle birlikte bir canlı olarak insanlığın da yok edilme tehdidini ortaya çıkarıyor. Hatta sadece insanın değil, yerkürede varolan bütün canlılığın yok edilme tehlikesini içeriyor.

İkinci Dünya Savaşı ile yaşanan tahribat ve acı düzeyi sonucunda karşı karşıya gelinen tehdit düzeyi böyledir. İnsanlık, bilimsel-teknik devrim sonucunda ulaşılan bilgi, eğitim ve duyarlılık düzeyiyle savaş tehli-

kesini daha iyi anladı.

20. yüzyılda ortaya çıkan dünya savaşlarının insanlığa kaybettirdiğini herkes iyi gördü. Barışın bu denli ihtiyaç haline gelerek barış gününün canlı tutulmasında, bununla birlikte barış mücadelesinin çok yönlü verilmesinde, böyle bir bilinçlenmenin payı vardır. Öte yandan mevcut durumda İkinci Dünya Savaşı gibi, insanlığa büyük acı ve tahribatlar yaşatan bir savaşı ortadan kaldıran büyük bir siyasi irade ve siyasi mücadele söz konusudur. Sovyetler Birliği'nin yirmi milyona yakın kayıp vermesi gerçeğinden hareketle savaşın durdurulmasında sosyalizmin büyük payı olduğu görülebilir.

Demokratik değişim ve dönüşüm mücadelesi barış mücadelesidir

Siyasetten bir dünya barışının sürekli var edilmesinin, demokratik bir sistem temelinde demokratik toplum ve devletin yaratılmasından geçtiği açıktır. Demokratik siyaseti geliştirerek demokratik değişim ve yeniden yapılanmayı başarmak, demokratik uygarlık çağında ilerlemek, demokratik ölçülerde bir uluslararası sistem ortaya çıkarmak barışı kazanarak korumak ve insanlık için güvence altına almak anlamına geliyor.

Barış mücadelesi, bu yönüyle bir demokratik değişim ve dönüşüm mücadelesidir. Demokratik siyaseti, demokratik düşünce ve yaşam tarzını geliştirme mücadelesi olan de-

mokrası mücadelesi, aynı zamanda barışı kazanma ve koruma mücadelesidir. İkinci Dünya Savaşı sonrasında gelişen ABD-Sovyet çatışması soğuk savaş dönemi olarak adlandırıldı.

Soğuk savaş dönemi

Soğuk savaş, bölgesel ve yerel düzeyde silahın kullanıldığı, ama dünya çapında ortak bir silah kullanımının engellenerek bunun yerine başta istihbarat olmak üzere, çok değişik yöntemler içeren keskin bir siyasi mücadelenin esas alındığı mücadele biçimi olarak tanımlanıyor. Farklı çevreler bu deyimde mutabık değil. Bu mücadele, savaştan kurtularak dünya barışını güvence altına almanın ve barışı uzun süreli kılmanın gerekli olduğu bir dönemde gelişen bir mücadele oldu. Dolayısıyla böyle olması, doğal ve anlaşılır bir durumdur.

Binlerce yıllık savaş tarihinde, İkinci Dünya Savaşı gibi çok ağır tahribatları olan bir savaş yaşanmış, yine nükleer savaş tehdidi gibi insanlığı topyekün yok olmakla tehdit eden bir tehlike ortaya çıkmış olsa da, barışı kazınarak bütün dünyada kalıcılaştırmak birden bire ve kolay olmayacaktı. Nitekim öyle olmadı. Hala da öyle olmuş değil ve bugüne kadar bir barış mücadelesi son derece gerekli olduğu gibi, bugün de aynı düzeyde ve aynı duyarlılıkla geliştirilecek bir barış mücadelesi gereklidir.

Sosyalistler, her zaman soğuk savaş kışkırtıcısı ve yürütücüsünün ABD olduğunu söy-

lediler. Kapitalistler ve bunlar içerisinde ABD yönetimleri ise her zaman Sovyetler Birliği'ni bundan sorumlu tutmaya çalıştılar. 11 Eylül ile birlikte gelişen süreci, bir üçüncü dünya savaşı olarak tanımlamak ve kendini öyle bir pozisyona koymak, ABD'yi bu bakımdan daha sorumlu kılıyor.

Demek ki soğuk savaş kışkırtıcılığında ABD birinci plandaydı; kendisini savaş pozisyonundan çıkaramamışken 11 Eylül saldırıları gibi bir durumla karşı karşıya gelince, buna karşılık hemen yeni bir dünya savaşı ilan etti. Dünyada aslında herkesin çokça yaşadığı saldırıların benzeri bir saldırıyla karşılaşınca hemen bir dünya savaşı ilanına girişmesi, ABD'nin dünya egemeni olma politikasının dışı vurumudur.

Barış her zamankinden daha fazla ihtiyaçtır

Günümüzde dünyanın ne kadar ağır bir saldırı tehdidi ile karşı karşıya olduğunu görmek gerekir. Bu savaş tehdidinin de elbette insanlığı yok etmeyi hedeflediği açıktır. Bu bakımdan basit, duyarsız veya sığ yaklaşamaz. Bu bakımdan barış, her zamankinden daha fazla ihtiyaçtır. Barış, en başta gelen bir insanlık arayışıdır. Bunu böyle ele almak, bu temelde gelişen barış cephesini görmek ve bu cephede yer alarak barış savaşçılığını her şeyin önünde gelen kutsal bir savaşçılık olarak tutmak gerekiyor.

Kendimize çizdiğimiz özgür

bir geleceğin gerçekleşmesi, bununla birlikte tüm insanlığın demokrasi ve özgürlükler yolunda ilerlemesi ancak barışla mümkün olacak, bir dünya barışına bağlı olarak gerçekleşecektir. Bunun çok iyi anlaşılması, dolayısıyla özgürlük, eşitlik ve adalet uğruna yürütülen her türlü mücadelenin barış mücadelesiyle birleştirilmesi gerekmektedir.

Yersiz bir damla kan, en ağır suçtur

Kimse *“belki de kaybedecek fazla bir şeyimiz yok. Canlılık, uygarlık birikimi ortadan kalksa da, bu bizi fazla etkilemez, canımızdan öte bir şey almaz, o da zaten bir gün yok olacak”* şeklinde değerlendirmemeli, barış mücadelesini hafife almalıdır. Bu, insanlık gerçeği ve gelişimi karşısında, yaşam ve canlılık gerçeği, yine onun yüceliği ve kutsallığı karşısında sorumsuzluğu içerir. Biz, hiçbir zaman böyle sorumsuzlardan olamayız.

Böyle bir sonu sadece kendi açımızdan değerlendiremez, dolayısıyla böyle bir kaybı sınırlı bir canlılığın kaybı olarak göremeyiz. Genel Başkanımız, her zaman **“yersiz bir damla kan, en ağır suçtur”** dedi. Savaşın insanlık için ne kadar tahripkar olduğunu ve barışı kazanmak için ne gerekiyorsa onu yapmak gerektiğini, ondan öte bir savaşa girmemek gerektiğini belirtti. Yaşamı ve canlılığı koruma, insanlığı evrensel ölçüde ele alıp geliştirmede her

zaman duyarlılığı öngördü.

Önderlik bunu bir yaşam felsefesi, bir varlık gerekçesi olarak ele alıyor ve öyle yaşıyor. Bu, bizim savaşı ve barışı ele alış felsefemizdir. Bu nedenle barışı sağlamak, bütün sorunları barış içerisinde çözmek, temel yaklaşımımızdır. Barışı kazanmak için gerekli mücadeleyi vermek, ancak barışı yaratacak bir çerçevede savaşmak, bizim felsefik, ideolojik ve politik-pratik yaklaşımımızın özünü oluşturuyor.

Kürt gerillası Ortadoğu'da demokratik gelişim zeminini yaratma gücüdür

Hareketimiz açısından 1 Eylül sürecinin dokuzuncu yıldönümü olan 2007 yılının Dünya Barış Günü, aynı zamanda meşru savunma çizgimizin daha iyi çözümlenerek planlandığı, örgütümüzün daha sağlam, sağlıklı, denetimli ve iyi işleyen bir meşru savunma sürecine çekildiği bir sürece denk geliyor.

Genel Başkanımızın yeni bir stratejik duruma geçerek, çıkmaza çare bulma adımını atmaya karar vermesi ve bu temelde bir adımı 1 Eylül'de atması tesadüf değil; tamamen Önderlik çizgisinin özünü, yürüttüğümüz savaş gerçeğiyle ve onun temel amacıyla bağlantılı bir durumdur. O nedenle Genel Başkanımız strateji değiştirme, tıkanan ve çözümsüz kalan ortama çözüm bulma yürüyüşünü başlatırken, bunu **“1 Eylül yürüyüşü”** olarak tanımladı ve Dünya Barış Günü'ne denk getirerek başlattı.

Bu, Önderlik çizgisinin özü, yürüttüğümüz ideolojik ve politik mücadelenin içeriğiyle bağlantılı olarak gelişen bilinçli bir seçimdi. Savaşımız, Kürdistan’da insanlığı yok eden baskı, ezme ve savaş durumunu ortadan kaldırarak Kürtler için barışı sağlamayı amaçlayan bir savaştı. Ortadoğu’da Kürt barışı, sürekli çatışmaya sahne olan bölgenin savaştan kurtulup barışı kazanması demektir. Dolayısıyla böyle bir mücadele, en büyük barış mücadelesiydi.

Ortadoğu’daki sistemin karakteri, dünya sisteminin karakterini belirlediği için Ortadoğu’nun barışa ve demokratik bir sisteme kavuşması, dünyanın barışa ve demokratik bir sisteme kavuşmasını ifade eder. Bu nedenle yürüttüğümüz savaş, en temel barış savaşımı oluyor. Bu bir sonuca götürerek kalıcı kılmak ve yürütülen mücadeleyle temel sorunlara çözüm bulmak için atılan adımın 1 Eylül’e denk getirilmesi tamamen bu gerçekle bağlantılıydı.

Dolayısıyla yeni sürecin özü, her şeyden önce barış gerçeği olması, barış mücadelesini içermesidir. Önderlik demokratik değişim ve dönüşümün gerçekleşmesinin, sorunların demokratik yöntemle çözümünün, başta Kürt sorunu olmak üzere Türkiye ve Ortadoğu sorunlarının demokratik yöntemlerle çözüm bulmasının barış ortamına bağlı olduğunu ortaya koymuş, dolayısıyla 1 Eylül 1998 ile birlikte birinci ilkesi barışı kazanmak ve korumak olan yeni stratejik süreci geliştirmiş, buna en

kesin bir biçimde karar vermiştir. Bilindiği gibi Türkiye ve bölge gericiliği, dünya gericiliği ile birleşerek uluslararası komplo temelinde buna saldırdı.

Uluslar arası komplo ile barışa darbe vurulmak istendi

Aslında faşizmin ve militarizmin kalıntıları, kapitalizmin rantçı çete güçlerinin temsilcileri, Kürdistan’dan başlatılan ve bölgeyi hızla etkileme gücünde olan barış arayışının kendileri için büyük bir tehdit oluşturduğunu gördüler ve bu nedenle uluslararası komplo saldırısını başlattılar; 1 Eylül sürecinin üzerinden kırk gün geçmeden, uluslararası komplo saldırısını devreye koydular.

Generaller, savaş naraları atarak daha büyük bir yıkım ve yok etme tehditlerinde bulundular ve uluslararası komplo harekete geçirdiler. Daha sonraki gelişmeler, bunu çok daha net gösterdi. 11 Eylül saldırısı, Filistin-İsrail çatışması, Afganistan’da süren savaş, aslında 1 Eylül yürüyüşümüze karşı geliştirilen uluslararası komplo saldırısının Türk ve Kürt halkları için nasıl bir imha ve yıkımı öngördüğünü çok net ortaya koyuyor.

Demek ki, 1 Eylül süreci barışı geliştirmek, sorunların demokratik yöntemlerle çözüm zeminini yaratmak, başlatılan yürüyüşü ortadan kaldırarak savaşı geliştirmek isteyen uluslararası komploya karşı mücadele etmek, barış mücadelesini yükseltmek anlamına geliyor.

Komplonun boşa çıkartılması çok bilinçli, duyarlı, giderek örgütlü bir barış mücadelesini yürütmekle mümkündür. Önderlik böyle yaparak uluslararası komployu boşa çıkardı. 1 Eylül sürecinin bu güne kadar ortaya çıkardığı büyük ve tarihi gelişmelerin bizim ve bizimle birlikte tüm insanlık için kutsallık derecesindeki önemini iyi görülmesi gerekir. Bu süreçte neler yapıldığı, nasıl bir mücadele ve yaşam içinde bulunduğu, ne tür düşünceler, siyasetler ve eylemlerin ortaya çıktığı, yine bunlardan ne tür sonuçlar alındığını 1 Eylül vesilesiyle her zaman değerlendirmeliyiz.

Yürütülen mücadeleyle yakalanan düzeyi görerek daha ileriye götürmek için neler yapılması gerektiğini planlamalı, önümüze mutlaka başarmamız gereken görevler koyup kendimizi başarı sağlayacak bir pratik mücadeleye sevk etmeliyiz. Bu, bizim en temel tarihi görevimizdir. Yeni stratejik mücadeleimiz, en planlı ve örgütlü biçimde 1 Eylül’le başladı.

Bu anlamda 1 Eylül günü, mücadelemizin yılbaşı olmaktadır. Dolayısıyla her zaman 1 Eylülüleri, yeni bir yılın barış mücadelesinin tartışılarak planlandığı ve kararlaştırıldığı, temel görevlerinin belirlenip önümüze konulduğu günler olarak değerlendirmemiz gerekir. Önderlik böyle yaptığı ve örgütümüz de bu temelde yaklaştığı gibi bundan sonra da uluslararası komploya karşı barış, demokrasi ve özgürlük mücadelesi bu temelde yürütülecektir.

Bu Kadar Kürt Düşmanlığı Niye?

Ciwan AZAD

"Bizler böyle onurlu bir tarih yazmakta olan bir halkın evlatları olarak özgürlüğümüz onurumuz uğruna en büyük bedelleri bile vermekten kaçınamayız. Bulduğumuz alanlarda halkımıza karşı her yönüne karşı sahibini pişman ettirecek tarzda cevap olabilmeliyiz. Bizim alternatifsiz olmadığımızı yaşamımız üzerinden kimsenin pazarlık yapamayacağını eğer bizi kendimiz olarak kabul etmiyorlarsa kendimizi kabul ettirene kadar özgürce yaşayabileceğimiz ve mücadele edeceğimiz özgür dağlarımızın olduğunu her kese gösterebilmeliyiz."

Avrupa sistemi toplumsal mücadelelerin ürünü olan belli demokratik değerleri kabul etmekle beraber özü itibarıyla halkların sömürüsü üzerine kurulan bir sistemdir. Kapitalist karakteri gereği demokratik değerler özde değil biçimseldir. Her ne kadar evrensel hukuk normlarından insan haklarından, hak ve özgürlüklerden bahsetseler de belirleyici olan her zaman kapitalist çıkarlardır.

Bu çıkarlar söz konusu olduğunda hiçbir evrensel insani değer geçireliliği kalmaz. Hepsisi sözde kalır ve icra edilen sistemin kendi ekonomik çıkarlarının gerekleridir. Bu anlamda her ne kadar Avrupa uygarlığının demokratik değerlerinden bahsedilse de bu değerleri özde sahiplen bir sivil halk iradesinden bahsetmek mümkün değildir.

Mevcut devletlerin insafına bırakılmış ve bu devletler, büyük halk mücadeleleri ve

bedellerle kazanılmış bu hakları halklarının elinden parça parça geri almaktadırlar. Bunu çok güçlü bir ideolojik saptırma temelinde yapmaktadırlar.

Sistem halkları köleleştirip duyarsız hale getirmektedir

Elinde ki tüm ekonomik ve teknik imkanları kullanarak mevcut sistemin halkları uyutarak sisteme anı anına bağlı kılarak düşünebilecek bir zaman bırakmadan sistemi sorgulamaları engellemektedir.

Bu yöntemle kitleler kazanılmış hakları ellerinden alınırken bunun farkına bile varmamaktadırlar. Bu durum tabii ki toplumda bir çürümeye yol açmakta ve toplumsal bunalımı büyütmektedir. Avrupa toplumu sadece kendi bireysel yaşamlarına hapis olmuş, değil dünyadaki veya başka halkların yaşadığı sorunlara duyarlı olmak yanı başında yaşanan sorun bile

onları ilgilendirmemektedir. Hatta yanı başında yaşanan bir olay bile birey olarak onu direk etkilemiyor sa hiç orali bile olmamaktadır.

Bir zamanların kendi sistemlerini bile değiştiren halklar bugün sisteme entegre olmuşlardır

Artık eskiden dünyada yaşana bir çok soruna duyarlı olan tepki gösteren. Ve devletlerin politikalarını değiştirmek zorunda bırakan Avrupa kamu oyu yeri tamamen sisteme entegre olan bir Avrupa gün geçtikçe gelişmektedir. Yakın tarihte bile sömürgeci Avrupa devletlerini sömürgelerinden çekilmek zorunda bırakan o ülkelerde gelişen sivil itaatsizlikler temelinde kitlelerin demokratik eylemsellikleridir. Ama günümüze de o mirası devam ettiren hemen hemen hiç yok gibidir.

Dönem dönmem bu tür sorunları kamuoyu

gündemine getirmeye çalışan sosyalist sol çevreler olsa da artık fazla etkinlikleri olmayan marjinal bir düzeyi aşmamaktadır. Hatta artık neredeyse bu kesimler bile sistemin politikalarına tamamen entegre olmuş durumdadır.

Kürt halkı Avrupa’da yaşayan en örgütlü halk durumundadır

Demokrasi mücadelesinin beşiği olarak nitelene eşitlik özgürlük şiarlarının dillerden düşmediği Avrupa’da günümüzdeki bu suskunluk oldukça kaygı vericidir. Kürt halkına karşı yıllardır yürütülen kirli haksız savaşta Avrupa devletlerinin payı gizlenme ihtiyacı bile duyulmayan bir gerçektir. Fakat Kürt halkının Avrupa’daki örgütlülüğü ve yürüttüğü demokratik mücadele Kürt halkını Avrupa’da önemli bir güç haline getirmiş bir çok değer yaratılmış ve avrupada mülteci olarak yaşayan en örgütlü halk haline gelmiştir.

Bu düzeyin yakalanmasında Kürt halkının kendi özgürlük mücadelesine sahiplenışı önderliği etrafında kenetlenmesi ve yeri geldiğinde her türlü bedeli vermeye hazır kararlı duruşu belirleyici olmuştur. Sistem Kürt halkının bu örgütlülüğünü her zaman zayıflatmaya çalışmış fakat bunun karşısındaki kararlı duruş buna müsaade etmemiştir.

Özellikle son bir kaç yılda Avrupa devletleri Kürt halkı üzerindeki kirli hesaplarını daha insafsızca uygulamaya çalışmaktadırlar. Zaten önderli-

ğin yakalanmasında Avrupa’nın belirleyici rolü gözler önündedir. Emperyalist karakteri gereği sistem her zaman politikalarını ekonomik çıkarlarına endeksli yürütür fakat kısmen de olsa bazı demokratik kriterler göz önünde bulundurularak bir çok şey açık yapılamıyordu. Fakat Avrupa’daki son yıllardaki demokratik kriterlerdeki gerileme Avrupa kamu oyunun marjinal duruşu ve kapitalist sistemin içinde bulunduğu kriz bu noktada sisteme öyle açıkça yönelme zeminini sunmuştur.

Avrupa gerilla sahasından sonra Kürt özgürlük mücadelesi için ikinci sıradadır

Son yıllarda Avrupa devletlerinin Türk devletiyle işbirliği temelinde özgürlük hareketine ciddi bir yönelimleri söz konusudur. Tamamen halkların kanı üzerinden kirli ekonomik çıkarlara dayalı bu işbirliğinin amacı aydınlanan bilinçlenen Kürt halkının kazandığı özgürlük değerlerini ortadan kaldırılarak her gücün kendi Kürdünü yaratmasıdır. Özgürlük mücadelesinin başlangıcından beri yaklaşık 30 yıldır mücadelenin temel bir sahası olan Avrupa mücadelenin bu düzeye gelmesinde çok önemli bir rol oynamıştır.

Her zaman gerilla sahasından sonra mücadelenin ikinci temel ayağını oluşturmuştur. Hem halkımızın kendi boğazından kırsak yaptığı katkılarla hareketin ekonomik olarak ihtiyaçlarının büyük kısmını karşılamış

hem Kürt halkının ve onun özgürlük mücadelesinin tanıtılıp sesinin dünyaya duyurulmasında çok büyük bir rol oynamıştır. Ve bu rol öneminden hiçbir şey kaybetmeden günümüze kadar sürmektedir. İşte özgürlük mücadelesinin Kürtleri getirdiği düzey ve dünya siyasetindeki rollerinin artması bölgede önemli ve öz gücüne dayanan özgürlükçü bir güç haline gelmeleriyle tüm emperyalist güçlerin çıkarlarını tehdit eder konuma gelmişlerdir. İşte önderliğe komployla tüm uluslar arası güçlerin hareket

Tasfiye etmek amacıyla harekete geçmeleri bu nedenle olmuştur. fakat önderliğin büyük ön görüsü ve duruşu, bu duruşu sahiplenen Kürt halkı ve onun öncü hareketi 9. yılına girdiğimiz komployu şimdiye kadar başa çıkarmayı başarmış ve başta Türk sömürcülüğü olmak üzere tüm uluslar arası emperyalist ve bölge gericiliğini heveslerini kursaklarında bırakmıştır. Fakat bu güçler ısrarla mevcut konsepti devam ettirerek sonuç almaya çalışmaktadırlar.

Avrupa’nın bu yönelimlerine karşı en güçlü ve kararlı duruşu sergilemesi gereken Kürt gençliği olmaktadır. Nasıl ki mücadelenin her aşamasında özgürlük hareketine karşı olan yönelimleri gençlik başta gerillada olmak üzere Kürdistan’ın dört parçasında ve Avrupa’da meşru demokratik direniş çizgisi temelinde ki eylemsel duruşuyla başa çıkarmışsa bu süreçte de mevcut yönelimlere karşı duruşta öncü-

lük yine Kürt gençliğinin omuzlarındadır. Özellikle Avrupa'da harekete yönelik bu kadar yoğun saldırılarının olduğu bu dönemde Avrupa'da yaşayan Kürt gençlerine çok büyük görevler düşüyor.

Almanya ve Fransa Kürtler üzerinde kirli bir siyaset yürüktedirlir

Bilindiği gibi son birkaç yıldır ve özellikle son bir içerisinde başta Fransa ve Almanya devletleri olmak üzere Avrupa'da Kürt halkına karşı Türk devletinin politikalarını aratmayacak saldırılar düzenlemiştir. Onlarca kürdün evleri basılmış kapıları kırılmış ve evleri dağıtılarak göz altına alınmışlardır.

Son olarak hedef Kürt gençleri olmuş önderliğin zehirlenmesine karşı bazı Kürt gençlerini çok doğal olarak kendiliğinden gelişen bazı reaksiyonları bahane olarak gösterilerek Fransa ve Almanya'da onlarca Kürt genci tutuklanmış ve trajik komik denebilecek iddialarla yıllara mahkum edilmek istenmektedir.

Kendi ülkesinde yaşam imkanı bulamayan baskı işkence ve gördüğü için sevdiklerini ailesini ve ülkesini terk etmek zorunda kalan onursuz yaşamayı kabul etmeyen Kürt gençlerinin gelip sığındığı **'demokrasinin beşiği'** olarak bilinen Avrupa'da bu tür uygulamalarla karşılaşmaları gerçek bir trajedidir. **'Bu kadar Kürt düşmanlığı neden?'** sorusu tarihsel ve politik bilinci olanlar için tabi ki

kolay cevaplanacak bir sorudur. Bu anlamda Avrupa'da yaşayan Kürt gençliği bunun sebebini gerçek dost ve düşmanını en iyi bilince çıkarması gerektiği kadar bu çağı geçmiş zihniyete dayalı sömürgeci politikaları boş çıkaracak özgürlük iradesini, iradeyi ve örgütlülüğü geliştirilmesi gereken yine gençliktir.

Kürtler üzerindeki kirli politikaları boş çıkarmak Apocu çizgi

Bu politikaları boş çıkarmanın birinci şartı örgütlülüktür. Mücadele tarihimiz bize en büyük saldırıların bile güçlü bir örgütlülükle boş çıkarılabileceğini göstermiştir. Fakat örgütsüzlüğün her zaman kaybetmeye, en sıradan yönelimler karşısında bile yenilmeye yol açtığını yine mücadele tarihimiz bize göstermektedir. Bunu için Avrupa'da yaşayan gençlik olarak en büyük çabamız kendi örgütlü gücümüzü geliştirmek olmalıdır.

Kendimizi bilinçlendirerek Apocu ideolojiyle donatarak bulunduğumuz her alanda doğal bir çalışan bir kadro sorumluluğuyla yaklaşmalı üzerimize düşen görevleri hiçbir tereddüde girmeden yerine getirmeliyiz. Sistem bir Kürt gencine ve çalışanına yöneldiği zaman onu yerine iki üç kişi geçerek halkımızın özgürlük çalışmalarını hiçbir şekilde aksamasına olanak sunmamalıyız.

İki Kürt gencinin olduğu yer bile bizim için bir örgütlenme ve eylem alanı olmalıdır. Hiç kimseden beklemeden kedi öz

gücümüze dayanarak durumdan vazife çıkararak üzerimize düşeni yerine getirmekte hiçbir tereddüt duymamalıyız.

Sistemin bize sunduğu göstermelik yaşam olanakları bizleri, özgürlük uğrunda bu kadar bedel vermiş bir halkı kendi öz değerlerinden koparamaz. Bize verilecek yaşam kısıntılarına karşı onurumuzu pazarlayacak bir halk olmadığımızı tüm dünyaya duyuran bir halkız. Birileri bizi kabul edecekse bazı imkanlar verecekse bunu başta kendi kimliğimize saygı duyması temelinde kabul edeceğiz.

Bizler böyle onurlu bir tarih yazmakta olan bir halkın evlatları olarak özgürlüğümüz onurumuz uğruna en büyük bedelleri bile vermektan kaçınamayız. Bulduğumuz alanlarda halkımıza karşı her yönelime karşı sahibini pişman ettirecek tarzda cevap olabilmeliyiz. Bizim alternatifsiz olmadığımızı yaşamımız üzerinden kimsenin pazarlık yapamayacağını eğer bizi kendimiz olarak kabul etmiyorlarsa kendimizi kabul ettirene kadar özgürce yaşayabileceğimiz ve mücadele edeceğimiz özgür dağlarımızın olduğunu her keşe gösterebilmeliyiz.

Önderliğimiz ve halkımız özgürleşmeye ve özgürlüğümüz kabul edilene kadar, gereken neyse Apocu gençlik ruhuyla hiçbir bedel vermektan çekinmeden yerine getirmek bizlerin tarihsel görevidir. Eğer tarihe 'Kürt halkının özgürlük zaferi' diye bir tarih yazılacaksa bu yazdıran gençlik olacaktır.

PEACE ASITI BARIS

12 Eylül

Deneme

Mahmut ASLAN

12 Eylül sabahı tan vaktinde geleceğimizi tank palezleriyle karartmak istediler

General tosunlar saraylarında, yüksek korunaklı köşklerinde baş komutanları gibi rakılarını yudumlarken aldıkları kararları 12 Eylül şafağında yerine getirdiler. Artık kapalı kapılar arkasında ülkeyi yönetmekten vazgeçip açık açık ülkeyi yönetmek arzularını gerçekleştirdiler.

İnsan sevgisinden yoksun bu asık suratlı Tosunlar emir komuta sistemi içinde devrimci, yurtsever, aydın kısacası tüm halkın üzerine Nazi zulmüne rahmet okuturcasına kabus gibi çıktılar.

Filistin askıları, kum torbaları, lağım çukurları, coplu tecavüzler, elektrik şokları, meydan dayakları, falakalar, çarمیha germeler günlük işlerden sayılmaya başlandı.

Her şey aylar önce sinden planlanmıştı.

İnsan ve yaşam düşmanı general tosunlar olanca güçleriyle zulüm ettiler.

Okullar ,Stadyumlar hasta hane bodrumları ,karakollar ve hatta askeri ahırlar işkence tezgahına dönüşmüşlerdi. Gül gibi kızlarımız . Fidan gibi delikanlılarımız, yaşlı, ana ve babalarımız ve hatta dedelerimiz, general tosunların kurmuş olduğu işkence tez-

gahlarından geçtiler.

İlk önce gözlerimizi bağladılar. Ellerimizi kelepçelediler, beton zemin üzerine aylarca ölmeyecek kadar ekmek ve su verdiler. İnançlarımıza saldırdılar, bizim kutsal değerlerimize çirkefçe saldırdılar.

Hiç bir canlıya reva görülmecek işkençeleri bizlere reva gördüler.

Önce mahkum edip sonra yargıdılar. Suçsuz yere esir edilen insanların işkence çığlıklarına ka-

“Sonra o itirafçılara makamlar icat ettiler yüreklerini satın aldılar. Bu itirafçılar şereflerini para pul ve mülk için sattılar. Av köpekleri gibi operasyonlara çıkardılar. Ama yine başaramadılar. Bu arada yıkılmaz sandığımız bazı devler cüce çıktı... Bazı sıradan insanlarda devleşti.”

deh kaldırdılar.

Hedefte Kürdistan Özgürlük hareketi olmakla beraber tüm ilerici, aydın, demokrat herkeşe yöneldiler .En ufak bir muhalefeti hazmetme alışkanlıkları yoktu bu Eylül tosunlarının.

Biz kolay bitecek bir nesil değiliz

Büyük emekle oluşan bilinçli bir nesil yok edilmek istenirken kimileri alkış tuttu, kimileri de bağrına bastı bu asık suratlı General Tosunları.

Bunlardan cesaret alan nitekim Tosun Paşa **“Asmayıp da besleyelim mi?”** diye meydanlarda bağırmağa başladı. Yaşitlarımız eğlenirken, hayatın tadını çıkarırken biz zulmün sınır tanımadığı zindanlarda yüreğimizi halkımız adına ortaya koyarak diren-

meysi, mücadeleyi zindanda yükseltmeyi ve general tosunlara bizim kolay bitirilecek bir nesil olmadığımızı haykırmağa çalışıyorduk.

Yıkılmaz sandığımız bazı devler cüce çıktı. Bazı sıradan insanlarda devleşti.

Bizi mahkum etmek için kurdukları uyduruk mahkemeleri onların yargılandığı alanlara çevirmek için çabalamıyorduk.

Bizlere her türlü işkenceyi reva görenler panzerlerle, tank paletleriyle işkence tezgahlarıyla yok etmek istediler. Ama yok edemediler. Çünkü, yüreklerimiz özgürlük hareketinin inancıyla depolanmıştı.

İnançlarımızı yok etmek için planlar yaptılar. İtiraf çetelerini kurdular, tüm yurtseverlerin, devrimcilerin üzerine

gittiler. Zayıf, inancsız kişilikleri bir kaşık çorbaya satın almak istediler.

Sonra o itirafçılara makamlar icat ettiler yüreklerini satın aldılar. Bu itirafçılar şereflerini para pul ve mülk için sattılar. Av köpekleri gibi operasyonlara çıkardılar. Ama yine başaramadılar. Bu arada yıkılmaz sandığımız bazı devler cüce çıktı... Bazı sıradan insanlarda devleşti.

Kürdistan özgürlük mücadelesi kutsal bir yoldur

Apocu bilinç ve ruhla yoğrulanlar hiç durmadan esareti parçalamak için çabaladılar.

Bu Eylül de Apocu ruhla, şehitlerimize söz veriyoruz, sizin omuzlarınızda yükselen bu bayrağı yere indirmeyeceğiz.

Şehitlerimize, gazilerimize, esirlerimize söz veriyoruz bu mücadele kemiklerinizi sızlattırmayacaktır.

Önderliğimize de söz veriyoruz, emanetine sahip çıkacağız, bayrağı zirveye taşıyacağız.

Tüm sömürgeci devletler ve işbirlikçileri şunu çok iyi bilsinler ki, Kürdistan özgürlük mücadelesi kutsal bir yoldur.

Operasyonlarla yerle bir olmaz. Bu mücadele ne deprem, fırtınalar, kıtlıklar gördü; yıkılmadı, yok olmadı, şimdi İran ve T.C ittifakı ve operasyonlarıyla mı yıkılacak? Bunu unuttun sömürgeci tosunlar ve işbirlikçi tosunluklar.

Önderliksiz Yaşamı Asla Kabullenmeyeceğiz

Gençlik

Xebat EYÜP

www.xebateyup21
@hotmail.com

“Bu konferansta planlama komisyonu bir araya gelerek önümüzdeki 6 aylık süre içerisinde faaliyet programını çıkararak platformun oylamasına sunmuştur. Yapının kabul ettiği bu planlamada uzun yürüyüş, gençlik meclis toplantıları, eğitim tarihleri, gençlik şöleni ve yılbaşı kampı gibi başlıklar halinde uzlaşmaya varılmıştır.”

Eğitim; en basit anlamıyla davranışları değiştirme sanatıdır. Yani bireyde ve toplulukta istedik davranışların yerleşimi, olumsuz davranışların sonlandırılması amacıyla sürdürülen sistematik bir program. Nasıl ki her sistematik programın olmazsa olmazları varsa elbette eğitimin de olmazsa olmazları vardır.

Disiplin gibi, yürütülecek olan eğitim-öğre-

tim programları gibi, eşgüdümlülük gibi ve hedef kitlenin tanınması gibi. İsviçre gençliği bunları işleyebilmesi için öncelikle ilk adımı atarak 1. konferansını gerçekleştirmiştir. Bu sebeple İsviçre gençliğine yeni dönemdeki çalışma sistemi, meclis oluşumu ve çalışma sistemi hakkında bilgi sahibi olmaları için konferans verilmiştir.

Bu Konferansa 40 in üzerinde gencin katıl-

ması ve yeni gençlerin yoğun ilgi göstermesi dikkat çekiciydi. Konferansta İsviçre gençliği tüm sorunlarını masaya yatırarak yeni düzenlemeler yapmıştır.

Yeni dönem çalışmalar belirlendi

Tüm bu çalışmaların öncelikli amacı gençliğin sisteme ve değişen siyasi oluşumlara karşı meclis tarzını benimsemesidir. Bireylere takı-

lı kalmadan toplu çözümlerle işleyen bir dişli haline getirilmesi amaçlanmıştır. İki gün süren bu konferansta bir çok değişim göze çarpmaktaydı.

Konferansın hazırlık gününde tüm komisyonlar kendi aralarında toplanarak genel çalışma tarzı ve yaşanan eksiklikler üzerine tartışma yürütmüşlerdir. Bu tartışmaların akabinde yeni sistemde nasıl bir çalışma tarzı ve işleyiş oluşacağı üzerinde çözümlere ulaşıldı. Bu vesileyle örgütlenme ve eylem komisyonu, kültür ve spor komisyonu, eğitim komisyonu ve öğrenci komisyonu kendi aralarında yürütmüş oldukları tartışmaları belli bir değerlendirmeye kavuşturduktan sonra tüm komisyonlar bir araya gelerek münazara şeklinde yeni dönemdeki çalışma programını taslaklar halinde yapıya sunmuşlardır. Bu taslaklarda bazı başlıklar dikkat çekiyordu.

-Eski dönemdeki çalışma sistemini değiştirerek yeni çalışma programları hazırlanması,

-Örgütlenme düzeyindeki eksiklerin giderilmesi,

-Oluşturulan komisyonlar arasındaki kopuklukları giderek koordineli olarak çalışma yürütmek,

-Yapılan çalışmalarda rehavete kapılmadan hep çıtayı yükseltmek,

-Pratikleşerek çalışmalarını somut hale getirmek,

-ideolojik donanım sağlayarak gençliği cezbede bilecek hale gelmek,

-Sosyal kültürel etkinliklerle gençliğe alternatif alanlar üretmek,

-Eğitim programlarıyla genç-

liğin belli bir ivme kazanmasını sağlamak,

-Yapılacak eylemliliklerde daha yaratıcı olmak,

-Anadilde eğitime ve konuşmaya daha fazla önem vermek,

-Öğrenci gençlerin bilinçlenmesini sağlayarak okullarda ve eğitim kurumlarında lobi faaliyetleri yürütmek vb. bir çok konu ele alınarak islenmiştir.

İsviçre Gençlik Meclisleri oluşturuldu

Bu konferansta planlama komisyonu bir araya gelerek önümüzdeki 6 aylık süre içerisindeki faaliyet programını çıkararak platformun oylamasına sunmuştur. Yapının kabul ettiği bu planda uzun yürüyüş, gençlik meclis toplantıları, eğitim tarihleri, gençlik şöleni ve yılbaşı

kampı gibi başlıklar halinde uzlaşmaya varılmıştır.

Konferansın sonuna doğru alan yürütmelerinden İsviçre gençlik meclisi oluşturuldu. Oluşan meclis kendi aralarında görev dağılımını yaparak yeni dönemde yeni bir çalışma sistemiyle birlik beraberlik içerisinde mücadeleye bağlı bir biçimde faaliyet yürütecektir. Ve bu faaliyetler Önderliğe ve KCK sistemine eşgüdümlü olarak yürütülecektir. Çıkan sonuçlar gençliğin kendi üzerine düşen tarihi misyonu gerçekleştirmesini sağlayacaktır. Önderliğin gençliği olarak onsuz bir yaşamı ve çözümü kabul etmeyeceğimizi dile getirerek 1.İsviçre Gençlik Konferansı'nı tamamladık. Önümüzdeki süreçte pratiklerimizle çalışmalarımızı pekiştireceğiz.

Guhertina Siyasî û Ciwanên Kurd li Ewropayê

Gençlik

Ahmet DERE

“Wer tê xûyan ku, di nava çend salên pêş de wê hejmara Kurdên li Ewropayê pir zêdetir bibe. Tevî Kurdên li Sovyeta Berê, em dikarin ji niha ve bibînin ku wê ev jimar bigehêje du mîlyon û nîvê zêdetir. Ev jî tê wateya ku, di nava vê girseyê de bi hejmareke mezin wê ciwan hebin. Ev rastiyêke bêniqas e ku di nava beşên civakî de, ê herî biderfet, ne tenê ji bo Kurdan, her wisa ji bo gelên din jî, ciwan in.”

Ji salên 1980ê vir ve di wêneyê siyasî yê Ewropayê de pirrengiyêke dewlemend xuya dike. Her diçe ev pirrengî dibe xwediyê bandorekê girîng. Êdî kes û hêz nikarin garantî bikin ku wê li vê parzemînê yek nêrîneke siyasî, bi dehan salan hukum bajo. Ev parzemîn naşibe herêma Rojhilata Navîn. Divê were zanîn ku di navbera wan de cudahîyêke mantalîte ya berbiçav heye.

Li Rojhilata Navîn si-

sitemên totalîter ku piranî bi hêza çekdarî û bi çavtirsandinê li ser desthilardariyê dimînin, temenê wan ji yên li Ewropayê dirêjtir dibin. Weke mînak; li Sûriyê, Hafîz Esad 34 an salan bê navber li ser text ma, piştî mirina wî, kurê wî Beşar Esad desthilatdariya bavê xwe hê jî bi heman rêbazan berdewam dike. Herwiha, li Erebiştana Saudî, Urdir, Lîbya û li hin welatên din jî,

mantalîteya civakê ku dikare ji van sisteman re tehemul bike, zêde ne cuda ye.

Li Ewropayê siyaseta li ser bingeheke saxlem û ji bo parastina berjewendiyên vê parzemînê çê dibe û tê meşandin. Di esasê wê de zêde guhertinên pir mezin çênebin jî, di van salên dawî de rengê siyaseta wê, li gorî yên demên borî, rengê xwe guherandiyê. Em dikarin bêjin ku ev siyaseta ji sor derbasî şîn

bûye û ev rewş berdewam dike. (Sor = Çep û Sosyalîst, Şîn = Xirîstiyî Demokrat û Rastgirên din).

Bi hîlbijartinên ku di sala 2005an de li Almanyayê pêk hatin Angela Merkel bû Serokwezîra vî welatî. Îsal jî Nicolas Sarkozy bû serokê Fransayê. Bi hatina van du siyasetmedaran rengê şîn her ku diçe bandora xwe li ser jiyana rojane ya tevahiya Ewropayê zêde dike. Ji serê sala 2007an û vir ve, hinkî Hans-Gert Pöttering weke serokê Parlemana Ewropayê hatiye hîlbijartin, di nava saziyên Yekîtiya Ewropayê de jî giraniya Xirîstiyî Demokratî zêdetir bûye. Bi hîlbijartinên ku li Belçikayê jî pêk hatin partiya Xirîstiyî Demokratî hate ser desthilatdariyê.

Wisa tê xûyan ku siyaseta bingehîn ya Ewropayê, her çend li gorî partiyên nayê guhertin jî, werketiye rêya guhertineke girîng. Ev îxtidarên şîn wê bi hin guherînan, yê hindirîn û derve giraniya xwe zêdetir nîşan bidin. Heke ti rewşeke awarte dernekeve holê, wisa tê dîtîn ku, di salên pêş de wê ev Yekîtiya xwe zêdetir nêzîkê Amerîkayê bike. Nuansa siyasî ku heya niha di navbera van du hêzan de hebû, ez wisa texmîn dikim ku wê ji vir şûn ve zêde neyê dîtîn.

Lêbelê ev nayê wê wateyê ku Ewropa wê bikeve bin bandora Amerîkayê û ji daxwazên wê re serî deyne. Ji ber ku Ewropa xwe weke dayîka Amerîkayê dibîne, lewre ew naxwaze ti car bikeve bin bandora yekser a serdestiya Amerîkayê. Di wêneyê herî dawî yê siyaseta Ewropayê de kareya ku herî zêde derdikeye pêş ev e: Ewropa wê bi rêbazên xwe yê nû di siyaseta derve, herwiha ya hindirîn de xwe zêdetir nêzîkê

Amerîkayê bike.

Xaleke din ya girîng jî ew e ku ev rengê nû yê Ewropayê wê şewqek çawa bide tekiliyên bi Tirkîyê re? Bi taybetî ev xal ji bo me Kurdan girîng e. Wer xuyaye ku pêvajoya guftugoyan, ya bi Tirkîyê re ji berê zehmetir be. Ez wisa dibînim ku rayedarên hukûmeta nû ya tirk wê li dora maseyên guftugoyan zêdetir xwîdan bidin û biheşin. Bi taybetî, piştî hatina Nicolas Sarkozy, weke serokkomarê Fransayê, dengên dijberê endametiya Tirkîyeyê bilintir dibin. Lêbelê ev nayê wateya ku wê Ewropî Tirkîyeyê ji xwe pir dûr bixin. Na, Ewropa wê bi siyaseta xwe ya nû hewl bide ku vî welatî, li gorî krîterên xwe ên siyasî, civakî û herwiha li gorî berjewendiyên xwe ên aborî biguherîne. Lewre wê ev pêvajoyê zehmet derbasbe. Rewşa desthilatdariya leşkerî ku îro li Tirkîyê heye jî dikare zehmetiyên vê pêvajoyê zêdetir bike.

Di vê Rewşa Guherî de Helwesta Ciwanên Kurd

Wer tê xûyan ku, di nava çend salên pêş de wê hejmara Kurdên li Ewropayê pir zêdetir bibe. Tevî Kurdên li Sovyeta Berê, em dikarin ji niha ve bibînin ku wê ev jimar bigehêje du mîlyon û nivê zêdetir. Ev jî tê wateya ku, di nava vê girseyê de bi hejmareke mezîn wê ciwan hebin. Ev rastiyeke bêniqas e ku di nava beşên civakî de, ê herî biderfet, ne tenê ji bo Kurdan, her wisa ji bo gelên din jî, ciwan in. Bi giranî van ciwanên kurd li Ewropayê xwendina xwe kirine. Pirsgirêka diyalogê bi ewropîyan re û fêmkirina mentalîteya wan jî aliyê van ciwanan ve tine

ye. Ev jî dikare bibe sedemê pêxistina dostanî û hevkarîyeke baştir. Tê zanîn ku di hêzbûyîna diyasporayê de rola diyalog û hevkarîyê jî pir mezin e. Ciwan hêzeke xurt ya diyasporayê ne.

Dema mirov li rewşa îroyîn ya ciwanên Kurd li Ewropayê dinêre, di pir alîyan de derfetên dewlemend derketine holê. Berî her tiştî, li Ewropayê her ciwanek Kurd çend zimanan dizane û bûne xwediyê zanistêke Ewropî jî. Dîsa çand, nirx û jiyana Ewropîyan jî aliyê van ciwanan ve baş tê naskirin. Em dizanin ku piraniya wan jî ji malbatên welatparêz in. Ev jî tê wateya ku di bingehê wan de welatparêzî heye û ew bi çandêke kurdewarî hatine mezinkirin. Heke bi awayekî zanistî û siyasî nêzîkatî li wan were kirin, ez wisa bawer dikim ku wê bibin xwediyê roleke mezîn li diyasporayê. Em dikarin bêjin ku ewê bikarin di pir alîyan de ji bo gelê xwe kar bikin û bi feydebin.

Bi guherînan siyasî ku di Ewropayê de çê dibin ve girêdayî, di pêvajoya guftugoyên di navbera Tirkîyê û Yekîtiya Ewropayê de jî hebûna wîqas ciwanên Kurd dikare bibe xwediyê roleke sereke. Bi xebateke ronakbîrî ew dikarin, bi taybetî di navbera Kurd û Ewropîyan de baştir bibin pire û haceta diyalogê. Ji bo ku di vê pêvajoyê de Ewropî baştir pirsgirêka Kurdan nas bikin, ciwan dikarin bibin xwediyê xebateke binirx. Êdî Ewropa weke demên borî li Kurdan nanêre. Bi naskirineke rast a pirsgirêka kurd, rewşa Tirkîyeyê jî baştir û hêsatir ji aliyê wan ve dikare were fêmkirin.

Cara yekem di salên destpêka 1990î de, li Ewropayê di nava ciwanên Kurd de xebateke tanzîmî

hatiye meşandin. Lêbelê di destpêkê de ew kar û xebat zêdetir li ser esasê pêkanîna alîkariyê ji bo Têkoşîna Rizgariya Neteweyî pêkhatiye. Armanca sereke ew bû ye ku ciwanên Kurd zêdetir û baştir tev li refên têkoşînê bibin. Bi vê xebatê jî bi sedan ciwan ji Ewropayê çûne Kurdistanê û tev li refên şoreşgeran bûne. Di pêşketina vê têkoşîna hemdem ya gelê Kurd de rola vê xebatê nayê jibîrkirin.

Divê em qebûl bikin ku, ji bo tanzîmkirina ciwanan, a di qada Ewropayê de, heya niha pir kêm xebatên bi encam hatine meşandin. Lewre hê em nikarin bêjin ku hêzeke baş ya ciwanên Kurd li vê parzemînê çê bûye. Dê ev mijar weke kêmasiyekê were dîtin.

Di destpêka vê sedsala 21emîn de, êdî rola ku dikeve ser milên ciwanên kurd rengê xwe guheriye. Çendî hê jî pêwîstî bi tevlêbûna dîrekt a li refên gêrîla hebe jî, ev pêwîstî ne weke a salên borî ye. Bi guherîna giştî ve girêdayî zêdetir rewşa ciwanên kurd yên li vê herêmê jî hatiye guhertin.

Ji bo hêzkirina diyaspora kurd li Ewropayê ev potansiyela ciwanan dikare bibe qeweteke bi nirx û bi feyde. Bi tanzîmeke baş em dikarin dewlemendiyeke hê baştir ji wan biafirînin. Bêguman hemû daxwaziyan civaka kurd tenê nakeve ser milên van ciwanan, lêbelê çiqas ev potansiyel were bikaranîn wiqas jî karê diyasporayê hêsan dibe û xebatên wê biencam dibin. Heke ne wisa be, ciwan tenê bi serê xwe nikarin bibin hêzeke kurdewarî û wê nikaribin paşeroja xwe jî baş diyar bikin. Lewre, divê hêza diyaspora kurd, ku li Ewropayê ye, bi tevayî baş were tanzîmkirin û di

navê de jî rola ciwanan baş were dîtin.

Diyaspora û Ciwan

Ji bo afirandina paşerojê baş divê hêza diyasporayê, û bi taybetî jî ya ciwanan baş werin tanzîmkirin. Berjewendiyên gelê me, li derveyê welat, bi rêya van her du hêzan dikarin baştir werin parastin. Heke ji niha ve bingeh û amadekarî neyên kirin û kesayetiyên siyasî di nava diyasporayê de neyên afirandin, ji bo paşerojê wê pir zehmet be ku berjewendiyên gelê me werin parastin. Di nava girseya diyasporayê de hin ciwanên me hene ku xwe di nava partiyên siyasî ên ewropî de tanzîmkirine. Lêbelê ev hê di asteke pir piçûk de ye. Pir kêm ciwanên kurd di nava partiyên ewropî de bûne xwediyê hin cihên baş. Bêguman kes nikare bêje ev bes e. Li gorî jimara Kurdan, bi taybetî ya ciwanan, li Ewropayê, di qadên siyasî de pozisyona me pir qels e.

Dema mirov li saziyan navneteweyî yên li welatên Yekîtiya Ewropayê dinêre, tê dîtin ku pir kêm Kurd di nava van rêxistinên de bûne xwediyê kar. Ji ber ku Kurd di welatên ku tê de dijîn de xwediyê hewldanên bibandor nînin, ew nikarin di nava van saziyan navneteweyî de jî ji xwe re cih bigrin. Bêguman pêwîst nînin e ku her ciwanê kurd bibe parlamenter û pişt re di nava saziyan ewropî de kar bike, lêbelê pir ferz e ku ew bibin xwedî pozîsyon û di qada saziyan siyasî û civakî de xwe bibandor bikin. Dê were zanîn ku bêendametiya partiyên pir zehmete ku mirov bikare di saziyan siyasî yên weke parlamenên de bibe xwediyê kar. Heke di na-

va civaka diyaspora kurd de şiyarbûneke baş hebe, ji bo demên pêş wê pir kes bikarin di nava partiyên siyasî de ji xwe re kar bibînin. Di her welatê Ewropayê de jî heman rastî xwediyê wateyeke girîng e. Lewma, di serî de divê ciwanên me ji siyasetê nêrevin, li kû dibin bila bibin, pêwîste ew hewl bidin ku di nava saziyan siyasî de bibin xwediyê sozê û ji xwe re cih û bandorê çêbikin.

Dema mirov li kompozisyona saziyan sivil yên ewropî dinêre, mixabin diyaspora me bi heman rastiyê re dîsa rû bi rû ye. Di serî de ciwan, mixabin li van deran jî hebûna Kurdan pir zêde nayê dîtin. Ne tenê weke rêveber, herwiha weke xebatkar û weke endam jî Kurd pir li wan deran tine ne. Lewre em nikarin di nava saziyan weke Amnesty International, Komeleyên Mafên Mirovan, Sendika û saziyan her wekî din de rewşa gelê kurd bikin xalên rojevan. Rast e pêwîstî bi karê lobiya saziyan Kurdan heye, lêbelê heke Kurd bi xwe di nava wan saziyan de tinebin ew nikarin bi hêsanî doza gelê xwe bi wan bidin fêmkirin û bikin xaleke rojeva wan. Di vî warî de rola herî mezin dikeve ser milê xwendekarên kurd. Pêwîste ku ew xwendekar zêdetir hewl bidin.

Hêviya min heye ku di salên pêş de di nava pir saziyan neteweyî û navneteweyî de ciwanên Kurd, ku li vê parzemînê xwendine, jî bibin xwediyê sozeke giranbiha. Pêwîste ku ciwanên me van hêviyan me vala dernexin. Di pêvajoyên dîrokî de divê rolên dîrokî werin leystin. Ev jî bi fedekariyê û zanistê pêk tê. Çiqas fedekarî pêwîst be, wiqas jî zanist û rêbazên zanyariyê pêwîst in.

İnsanlığı ve Doğayı Gabar'da Sevdim

Ölümsüzlere

Silah ARKADAŞLARI

“Adı, soyadı: Abdullah
DEMİR
Kod adı: Battal
Doğum yeri ve tarihi:
Çalê köyü- Nusaybin,
1974
Mücadeleye katılım
tarihi: 1990, İzmir
Şehadet tarihi ve yeri:
25 Kasım 1997, Çirav”

Raxtını beline bağladı. Yeleğini üzerine giydi. Kefiyesini boynuna atıp uçlarını arkadan bağladı. Artık hazırды. Bakışları yalım yalımdı. Avına atlayacak bir şahin gibi fıldır fıldır dönüyordu gözleri. Elini uzattı kırmızı şarjörünü silahını aldı. Mekanizmasını geriye çekti, bıraktı. Sonra emniyetini açtı. Namlusunu havaya dikti ve ağzına mermi sürdü. Yeniden emniyete aldı. Pırıl pırıl, simsiyahtı silahı. Çevik bir hareketle omuzuna attı ve kendisini bekleyen arkadaşlarına döndü:

“Haydi yoldaşlar gidelim.”

Bir manga gerilla silahlarını omuzlayıp pespeşe

dizildiler, BKC, B-7, ve Kleşler gün ışığında parıldadı. Adımları hızlı, yüzleri güleç, bakışları keskindi. Sık ağaçlıkların arasından geçtiler. Sarp kayalıkları aştılar, birkaç saat sonra;

“Burada mevzilenirse nasıl olur?” diye komutasındaki arkadaşlara sarp kayalıklı dar boğazı gösterdi. Karar vermeden önce yoldaşlarının görüşünü almak istiyordu. Gerillalar etraflarına baktılar. Daha önce yüzlerce kez keşfettikleri araziye alışkanlıkla birkez daha keşfettiler. Sonra başarıyla komutanlarını onayladılar. Silahlarını omuzlarından indirip mevzilenmeye başladılar. Komutan her üç mevziyi tek tek gezdi. Birisinin önüne yerden, büyükçe bir taş alıp koydu. Bir diğerini yükseltti. Diğer mevzi ise fena değildi.

Yerinde duramıyordu. İlk kez bu kadar sabırsızlanıyordu. Düşman geldi gelecekti. Bunu biliyordu yinede sabırsızlanıyor, eli bir tetiğe gidiyor, bir geri geliyordu. Sanki acelesi vardı. Bir an önce gelseydi şu düşman ve dökseydi halkının bin yıllık kinini. Ne işleri

vardı Kürdün diyarında?

Herkes kendi ülkesinde olsa daha iyi değil miydi? O da gitmişti düşmanın ülkesine. Ama ne eline silah almış, ne de birilerini katletmişti. Uysal uysal ekmeğini kazanma savaşı vermişti o kadar. Hatta çok nazik davranmıştı, çok alçakgönüllülük göstermişti oradaki insanlara. Bazılarıyla arkadaş bile olmuştu. Sonra ayrılmıştı onlardan.

Nihayet bekledikleri düşman geliyordu

Ülkesine yabancıların doluştuğunu öğrenmişti, yıllar sonra. Sömürüldüğünü öğrenmişti. Ülkesinin talan edildiğini, insanların katledildiğini öğrenmişti. Ve kendisinin metropollere savrulduğunu öğrenmişti. Düşman kavramı yerleşmişti beynine. Demek bir düşmanı vardı. Hemen kesmişti işle ilişkisini ve soluğu Gabar'da almıştı. Gözleriyle görmüştü dostu, düşmanı ve düşmanın ettiklerini ...

Geliyorlar, diye fıslırdadı ön mevzideki gerilla. Hayallerinden sıyrılarak son defa kontrol etti

çevresini. Eli yeniden tetiğe gitti. Arkadaşlarına dönerek tek tek baktı hepsine. Şimdi rahat ve sakin.

Kimse ateş açmasın. Tam içimi ze girsinler. Öyle vurun ki, hiç kimse kalkmasın, diye talimatını verdi. Yüzünü pembesi bir gü-lümseme kaplamıştı. Nihayet düş-man beliriverdi. Bir, iki, üç...

Gittikçe yakınlaşıyorlardı. Yüz adım, elli adım, on adım... Birden namlular hep bir ağızdan alev saçtı. Ortalık can pazarıydı. Düş-man askerleri yan yana devrildi. Bombalar peşpeşe gümlendi. Gerillaları beklemiyor olmalıydılar. Kendinden emin çıkmıştı Kürdün arazisine. Emin adımlarla yürü-müştü Çırav doruklarına. Ancak görmek nasip olmadı çoğuna Çı-rav'ın doruğunu, bir daha göreme-yecekleri gibi ülkelerini...

Çatışma başlamıştı. Düşman as-kerleri sarhoş gibi ölümün üzeri-ne geliyorlar, ölüyorlardı. Araziye dağılmış olanların çoğu hala aşağı-lardan küme küme geliyordu. BKC'ci, silahını kümenin içine doğrultarak, aralıklarla dokunu-yordu tetiğe. Onlarca düşmanın içine iki gülle atmıştı B-7'ci. Ve kleşler en yakındakileri taramıştı el bombaları eşliğinde. Birkaç ce-set duruyordu gerilla mevzileri-nin önünde. Yeşil giysileri siyah potinleri kana bulanmıştı. Kiminin silahları yana düşmüş, kiminin kollarında takılı kalmıştı. Hepsini de pırl pırl parlıyordu güneşin şav-kında. Bu manzara gerillanın silah alma arzusunu okşuyor, giderek dürtüklüyor, kamçılıyordu.

Daha önce neden sabırsızlandı-ğını şimdi anlıyordu gerilla komu-tanı. Bakışlarını silahlardan alamı-yordu. Ne kadar da çok silah devrilmişti yere, hepsi de yeni ye-

ni! Yeniden sabırsızlanıyordu. İçi içine sığmıyor, kendini mevzide tutamıyordu. Nihayet atıldı. Yol-daşları ateşi daha da gürleştirek savunmaya başladılar onu. Bir çe-vik hareketle ulaştı ilk silaha, son-ra bir diğerine, bir diğerine... Ta ki serseri bir kurşun gelip değin-ceye kadar bedenine ve bedenin-den sıcak bir kan sel olup ula-şıncaya dek yaşam ağacının köklerine.

"Biji Serok Apo" oldu son söz-leri ve yoldaşları daha bir kinle dokundular tetiklere. İntikam çığ-lıkları yükseldi her tarafa. Ve da-ha çok düşman devrilir oldu Çı-rav toprağına.

Kürdistan'dan giden bir Kürt, metropolde insan gibi emeğini satamaz.

Kürdistan'da sömürgecilik tari-hi bir anlamda 'Kürdü Kürde kırdırma' tarihidir. Sömürgecilik bu politikasını yaşama geçirebilmek için halkımızı mezhep, aşiret ve düzen partileri etrafında bölüştü-rüp aralarında yapay çelişkiler ya-ratmış, yıllarca halkımız birbirine karşı kavga, dövüş içinde tutarak bu temel üzerinde sömürgeciliği-ni tesis etmeye çalışmıştır.

Bu aşiretler arası kavgalar ne-deniyse birçok aile yerinden yur-dundan göç etmek zorunda kal-mıştır. Kürdistan'dan ayrılmak durumunda kalan Kürdün gidece-ği yer, Türkiye metropolleridir. Orada, yaban ellerde en aşağılık işlerde çalışmaya mahkumdur ar-tık. Onu da bulabilirse tabii. Met-ropollerde en çok emek isteyen, fakat en az ücret getiren işler Kürtlere bırakılmıştır.

Kürdistan'dan giden bir Kürt, metropolde insan gibi emeğini sa-

tamaz. Yani bir fabrikaya gidip iş tutamaz. Bunu yapması için yıllar geçmesi gerekir. İlk inşaatçılık, kapıcılık, hamallık, lağam temizle-yiciliği, çöpçülük vs. en düşük iş-leri yapar. Ondan sonra başka iş-lere talip olabilir. Ve tabii bu süreçte de hem asimilasyon cen-deresinden geçer, hem de aşağı-lanarak, horlanarak, aç, sefil bira-kılarak kişiliği ezilir, onuru kırılır, kısaca Kürtlüğünden çıkartılır.

İşte belirtilen durumlar maruz kalanlardan birisi de Battal yolda-şın ailesidir. Aşiretsel kavgalardan kaçarak metropollere sığınır, orada yaşamaya çalışırlar. Ancak partimizin çıkışı, Kürt insanını ay-dınlatması, bilinçlendirerek özüne sahip çıkar hale getirmesi, bu ai-lede de yankısını bulmuştur. Birçok Kürt ailesi gibi Battal yolda-şın da ailesi düşmanın asimilasyonuna karşı Kürtlük özelliklerini koruyarak ve yurtse-verleşerek karşı koymaya, diren-meye çalışır.

Esas düşmanını şimdi tanıyordu

Ülkede yükselen devrimci sava-şın etkisi bireyleri amansız arayış-lara iterek çelişkileri çözme yolu-na sevk etmektedir. Battal yoldaş İzmir'de sosyal, sınıfsal ve ulusal iç çelişkileri, özellikle de düşma-nın halkımıza yönelik baskılarını ve aşağılayıcı uygulamalarını daha yakından görmeye başlar. Bu çelişkilere anlam vermeye başladık-ça ülkesine ve onun kurtuluşuna olan özlemi artar. Bu özlemine ulaşmanın da, bağımsızlık savaşı-nın zaferinden geçtiğini anlar.

Bu bilinçle metropollerde parti ile ilişkilendirilir, faaliyetlere katılır. Ailece cephesel çalışmalarda yer alırlar. Zaten kız kardeşlerinden

biri gerillaya katılmıştır bile. Belli bir süre sonra gelen kız kardeşinin şehadet haberi, Battal yoldaşı ve ailesini daha da etkiler, partiye daha da yakınlaştırarak düşmana karşı kin ve nefretlerini kat be kat artırır.

İntikam duygusu artık sabırsızlandırmaktadır onu. Öyle ya, köylülükte olsa, birileri gelip kızkadeşini öldürse, hemen eline silahını alıp peşlerine düşmez miydi? Peşlerine düşmeyip evde oturursa 'korkak' demezler miydi? Hatta 'namussuz' demezler miydi? Yıllarca böyle denilmesin diye az mı birbirlerinden adam vurmuşlardı! Hem de boş yere. Ama bunun bilincine şimdi varıyordu.

Esas düşmanını şimdi tanıyordu. Bütün halkını katleden, bütün kızkardeşleri, ağabeyleri, erkek kadeşleri, babaları, oğulları, anaları, kızları, hatta yaşlıları, bebeleri katleden bu kara postallı düşman değil miydi? Silahını alıp bu katillerin peşine düşmeyen 'korkak, namussuz' değil miydi?

Vakit gelmişti artık beklemenin anlamı yoktu

Artık Battal yoldaş yerinde duramıyordu. Bu duyguları, bu düşünceleri onu delirtecekti. Metropoldeki cehpe çalışmaları O'nu doyurmuyordu. Savaş daha çekici geliyordu. Çünkü daha doyurucuydu. Fazla bekleyemezdi. Hemen çalışmalarını arkadaşlarına devretti. Ailesiyle kucaklaştı, vedalaştı. Ailesi, arkadaşları terminale kadar gelip bir düğün havasında uğurladılar O'nu. Ve 24 saat süren bir yolculuktan sonra ülkesindeydi.

İlk Gabar'a geldi. Gabar'ı görür görmez sevdi ve yıllardır neden gelmemiş olduğuna hayıflandı.

Gerillayı ilk Gabar'da gördü, silahlara dokundu. İlk "heval" dendi kendisine, yer verildi, ilgi gösterildi. Sıcak ve sanki kırk yıldır tanışan dostların içtenliği ve samimiyeti ile sohbetler yapıldı, Gabar'ın tadına doyum olmayan meyveleri yendi...

Hemen her yerde öndeydi Battal arkadaşı

Battal yoldaş çok mutluysa artık. Nihayet düşmana olan kinini dökecek bir ortama kavuşmuştu. Artık süreç başlıyordu. Yıl '90'dı. İlk savaşı eğitimini burada aldı. Halkının malını, canını, namusunu koruyacağına söz verdi. Ülkesinin sömürge olduğunu, bunun kurtuluşu için halk savaşının verilmesi gerektiğini, bunun da çok uzun sürebileceğini, akla hayale gelmez zorluklarının olduğunu ve bir halk savaşçısının bu zorluklarla mücadele etmeye kararlı olması gerektiğini öğrendi.

Ülkesinin bağımsızlığı için kanının son damlasına kadar savaşacağına and içti. Sonra sıra silahlara geldi. İlk kurşunu sıkarken sanki birkaç yıl öncesinde sıkılan 'ilk kurşun'un heyecanını yaşıyor gibiydi. Çok çabuk öğrendi 'gez, göz ve arpacığı.' Tam tetiğe dokunacakken solugunu tutacaktı ki, silahı titremesini ve düşman neferi kurtulmasını. Bunları çok önemli gördü ve iyice aklına naksetti.

Eğitimi tamamladıktan sonra savaş birliklerinde yerini alan Battal yoldaş, oldukça hoşkulu, moralli ve savaş azmiyle doluydu bu süreçte. Yoldaşlarına karşı hep saygı-sevgi gösterir, mütevazı ve çalışkandır, cesaretli ve pratikçidir. Görevleri seve seve ve hakını vererek yapar. Yarımıyamalak

işleri yapmaktan hoşlanmadığı için büyük titizlikle işlerini yürütür ve sonuç almayana dek yakasını bırakmaz. Sağlam iş yaptığı için, birçok önemli iş kendisine verilir. Erzak, cephane depolama, grup getirip götürme gibi önemli işlerde hemen O'nu görmek mümkündür. Hem savaşçılığı, hem çalışkanlığı, hem bağlılığı O'nu tez zamanda yoldaşlarının sevgilisi haline getirir ve görev almasının önerirler. Bunun üzerine aralıklarla birim, manga ve takım komutanlığı görevlerine kadar yükselir.

Gabar bütün görkemi ve güzelliğiyle Agitleri, Battalları kucaklamaya hazırdır

Gabar'ı sevdiği kadar Cudi'yi de sever Battal yoldaş. Biri diğerinden güzel bu cennet parçalarına bağlanır. 1995-97 yılları arasında kaldığı Cudi'de birçok savaşıma katılır ve birçok görevi başarır. Cudi'yi çok sevmiştir, ama Gabar'a sevgisi apayrıdır. Gabar ilk adım attığı özgür vatan toprağıdır O'nun için. Ve yine Gabar, özgürlüğün sonsuz bağrına yürüdüğü yerdir.

"İlk kurşun'un patlatıldığı yerin anlamını, ülkemizin dağlarına sevdalanmanın önemini ve Agit'lerin izleyicisi olma kararlılığını, insanlığı ve doğayı Gabar'da gördüm, anladım, sevdim" sözleriyle Battal yoldaş bir cümlede bütün yaşamını, duygularını ve Gabar'ın önemini ifade etmiştir. Gabar ise, bütün görkemi ve güzelliğiyle kendi topraklarında çıkan kahramanları Agitleri, Battal'ları her zaman kucaklamaya hazırdır.

Kürdistan devrim şehitleri ölümsüzdür. Battal yoldaşın anısı özgür vatan yaratılarak yaşatılacaktır.

Bizler ve Tarih

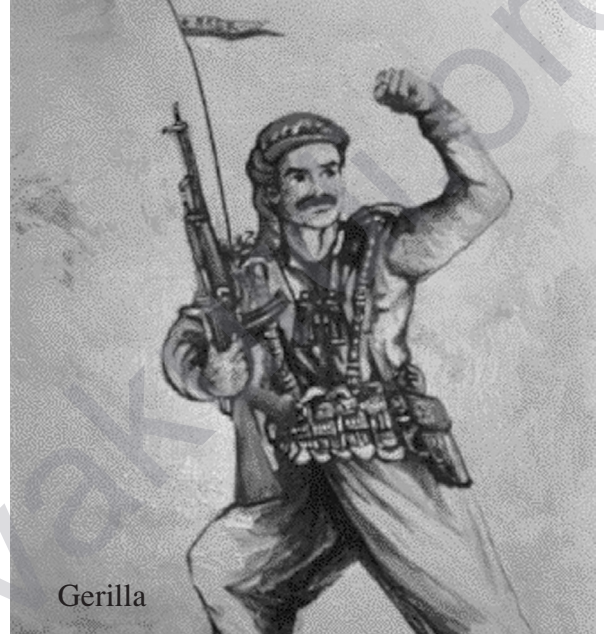
Deneme

Mazlum
TEKDAĞ

“Kürtler artık onursuz bir yaşama hayır diyor ve her yerde haykırıyor ya başı dik bir yaşam ya da onurluca bir ölüm başka yolu yok bunun. Musa'nın Davut'un İsa'nın Muhammed'in de isteği bu değil miydi? Onurluca eşit bir yaşam... Onun için mücadele etmedi mi bu peygamberler. Hallac'ın hakikat aşkı değil miydi özgürlük. Maninin arayışı değil miydi? Ya da uğrunda canını veren Sokrates'in Prometheus'un isteği de bu değil mi ateşi onun için çalması?”

Yine savaş yine kıyım yine ölümler yine çatışmalar yine gözyaşları feryatlar ve kinin nefrete karıştığı bir sürece girdik. Dört koldan başlayan saldırılar, adeta 'size yaşayacak bir karış toprak bile bırakmayacağız' haykırıları eşliğinde yapılıyor gibi. Evet, silahlar ve bıraktığı izleri yaraları çok iyi bilen bizler, çocukluğumuzdan bu yana yaşadığımız acıları, kurşunlar altında geçen bir ömrü ve yine tarih tekerrür edermişçesine aynı duyguları yaşamaya başladık.

Hissettiklerimiz anlamaya çalıştıklarımız yine karıştı, karamsarlaştık yine önümüzü görmez olduk. Soruyoruz kendimize ne olacak acaba nereye gidecek bu süreç. Haberlerde yine merak ettiğimiz konu acaba kaç gerilla yaşamını yitirdi hemen isimlerini arıyoruz acaba kim hangimizin yakını, arkadaşısı ya da tanıdığı veya kaç asker yaşa-

mını yitirdi onlar kim kimler diye merak ediyoruz işte. Böylesi bir psikolojiye girdik.

İşte savaş çıktırkanlığı almış başını gidiyor; her yerde askeri operasyonlar. Açıklamalar yapılıyor; 'öldüreceğiz, kökünü kuracağız kadın da olsa çocukta olsa ölecekler' diye. Ne oluyor? Neden? Niçin tekrar savaş? Neden tekrar ölümler? Bir kader mi bu topraklarda anaların feryatları çığlıkları, çok mu basit bunlar?

Savaş tanrıları yine çıktılar tarih sahnesine; can ve kurban istiyorlar. Daha çok kan istiyorlar ve onun yeryüzündeki temsilcileri bunu yapmaya başladı bile. Sabırsızca bekliyor ve bu anı bekliyorlarmış gibi yine ölümü haykırmaya başladılar. İnsanlık tarihi hep bunları yaşamadı mı? Hep bunları görmedi mi. Az mı öldü insanlar. Az mı bu topraklar kan gördü. Az mı bombalandı bu dağlar taşlar. Az mı zalimlere karşı isyan

edildi, Dehaklara karşı dağlara çikildi.

Kundaktaki çocuğuna kadar katledilen bir halk Kürtler

Zaloğlu gibi ferman padişahınsa dağlarda bizimdir demedi mi bu insanlar, Asurlara ve İskender'e karşı çıkmadılar mı? Haçlılarla savaşmadı mı? Farslara, Araplara karşı baş kaldırmadı mı?. Osmanlıya haksızlıklara hep isyan etmedi mi? İsyân savaş yıkımlar ölümler görmedi mi? Bu halkın hep ezilmedi mi kafası, gömülmedi mi topluca mezarlara, üzerine yazılar yazılmadı mı bu insanların?

Gömüldüğü yerler hala belli olmayan bu varlıklar, çekilmedi mi sehpalara, dilim dilim edilmedi mi işkencelerde? Sürülmedi mi, yakılmadı mı köyü evi alınmadı mı elinden? Yaşamı onuru benliği olan dili asimle edilmedi mi, kültürü, kimliği yok sayılmadı ve inkâr edilmedi mi? Bunların en iyi olanı ölü olandır denilmedi mi? Hakaretlere insanlık dışı benzetmelere yakıştırmalara maruz kalmadı mı?

Evet, hepsini yaşayan birebir iliklerine kadar his eden bir halk yani Kürtler; potansiyel tehlike olarak görülenler. Tarihteki canavar dağlılar ya da ne olduğu, ne idüğü belirsiz insanlar. Kundaktaki çocuğuna kadar katleden bir halk, şimdi hakkını ve adalet arıyor istiyor bu dünyada. Yeter artık diyor bunca yaşananlara. Uzatıyor ellerini barışa kardeşliğe güzel günlere ama ne yazık ki havada kalıyor yada ko-

parılıyor eli. Deniliyor ki senin yaşamaya hakkın yok yaşasan da onursuz bir şekilde yaşayacaksın benim istediğim gibi yaşayacaksın bana teslim olacaksın, dediğimi yapacaksın.

Ey Prometheus, tanrılar bize verdiğin ateşi geri almak istiyor

Ve bu gün Kürtler artık yeter diyor. Haykırıyor özgürlük, özgürlük ve özgürlük. Görün, işitin ey zalimler, ey Dehaklar, Kürtler uyandı ve artık hakkını alacak. Zalimin zoruna karşı, çıkmış dağlara, savunuyor kendini. Özünü, benliğini haykırıyor rengini, iradesini. Ey görmezlikten gelenler ya da kör olanlar duyun artık bunları bize hiçliği reva görenler. Kürtler artık onursuz bir yaşama hayır diyor ve her yerde haykırıyor ya başı dik bir yaşam ya da onurluca bir ölüm başka yolu yok bunun.

Musa'nın Davut'un İsa'nın Muhammed'in de isteği bu değil miydi? Onurluca eşit bir yaşam... Onun için mücadele etmedi mi bu peygamberler. Hallac'ın hakikat aşkı değil miydi özgürlük. Maninin arayışı değil miydi? Ya da uğruna canını veren Sokrates in Prometheus'un isteği de bu değil mi ateşi onun için çalmadı mı? Biz ki uygarlığın rahmini koyunda taşıyan herkese medeniyeti veren insanlığın ilk abidesi olan Mezopotamya insanlarıyız.

Biz doğurduk, biz büyüttük, biz yürüttük ama şimdi bizden çaldılar; bizden aldılar özümüzü ve ihanet ettiler bize yani anala-

rına. Birleşti tüm kötü tanrılar bizlere karşı bittireceğiz diye. Ey Prometheus, tanrılar bize verdiğin ateşi geri almak istiyor. Bilmiyorlar ki sen hala içimizdesin sende maviliklerin ortasındaki ile birliktesin, bilmiyorlar ki Spartaküslerin başlatmış olduğu özgürlük mücadelesi bugün hala devam ediyor.

Ey Ehriman kaybedeceksin! Ahuramazda güçlendi çünkü bahar geldi

Kırıldı kölelik zincirleri sonunda ölüm de olsa takılmayacak artık. Başka bir mekânda ve zamanda yürüyor işte onların savaşı. Şimdi dağlar da yürüyorlar şehirlerde yapıyorlar 7'den 70'ine, her kes veriyor barışın savaşını. Kazanacaklar, çünkü başka yolları yok hani özgürlüğü en fazla hak eden onun için büyük bedeller verir ya. İşte bu halk özgürlük için herkesten çok bedel verdi. Bu günde maviliklerin ortasındaki güneş her zamankinden daha parlak haykırıyor bunu ve tarihtekileri selamlıyor; onların bıraktığı yerden alıyor yürütüyor. Ve onun çocukları direniyor, istiyor haklarını özgürlüğünü.

Tarihteki öncülerinin yolunu savunuyorlar, canları ile kanları ile artık tutamayacak kimse onları. Bunun için yani onurluca ve güzel bir ya'am? hak eden bu halk için. Ey Ehriman kaybedeceksin! Ahuramazda güçlendi çünkü bahar geldi yaşam fıskırıyor her yer, doğa ana bizden yana. Korkmuyoruz karanlıktan soğuktan çünkü biz güneşin ve ateşin çocuklarıyız.

Der Präsident der Türkei Herr Erdogan

Agit BİNGÖL

AgitBingol@hotmail.de

“Nach dem Die Türkische Armee wie schon vorher zu Waffen griff die vom Kriegsgesetz verboten worden sind wie in dem Fall nach Chemischen Waffen und so 14 Kurdische Guerilla Kämpfer mit Chemischen Waffen tötete, nahm die Geduld unseres Volkes ein Ende, das Volk in Kurdistan ging auf die Barrikaden und Demonstrierte gegen die Türkische Regierung und ihrer Haltung gegenüber dem Kurdischen Volk und ihrer Volks Verteidigungs Kräfte der Guerilla (HPG- Hezen Paristina Gel)”

Die Kurden und Erdogan

Das Kurdische Volk hatte zunächst als Herr Erdogan zum Präsidenten der Türkei gewählt worden ist keine großen Erwartungen von ihm, weil das Kurdische Volk zu vielen Politikern ihr vertrauen geschenkt hatte und nur permanent das vertrauen von unserem Volk schamlos ausgenutzt worden ist.

Die Rede Erdogans und die Sehnsucht nach Frieden

Herr Erdogan hatte zu Anfang seiner ersten Amtszeit Diyarbakir besucht und eine politische Rede gehalten, in seiner Rede erwähnte er das “Tabu” Thema der Türkei “ die Kurden” in seiner politischen Rede sagte Er vor Tausenden Kurden” Es gibt ein Kurdisches Problem Das Kurdische Problem ist

mein Problem” er erwähnte als erster Präsident der sonst so Nationalistisch orientierten Türkei die Kurdische Frage in seiner Rede in der Hauptstadt Kurdistan.

Für viele Kurden Kamm Hoffnung nach Frieden, die meisten sahen in den Worten Erdogans ein kleinen Hoffnungsschimmer nach Demokratie und Freiheit.

Von der Rede von

Herrn Erdogan war auch die Kurdische Freiheitsbewegung PKK sehr überrascht sie sah nun die Jahre lange Arbeit von Ihnen Nach Freiheit endlich kommen und ließen kurz darauf hin einen einseitigen Waffenstillstand verkündigen in der Hoffnung das keine Guerilla Mutter und keine Soldaten Mutter mehr tränen lassen muss.

Leider jedoch nahm der Waffenstillstand schon nach 7 Tagen sein Ende weil durch den Waffenstillstand die Operationen der Türkischen Arme immer nur zunahmen, und die PKK das leben Ihrer Guerilla Kämpfer nicht weiterhin in Gefahr setzen konnte.

Auf den Waffenstillstand kam keine Antwort

Nach dem Die Türkische Armee wie schon vorher zu Waffen griff die vom Kriegsgesetz verboten worden sind wie in dem Fall nach Chemischen Waffen und so 14 Kurdische Guerilla Kämpfer mit Chemischen Waffen tötete, nahm die Geduld unseres Volkes ein Ende, das Volk in Kurdistan ging auf die Barrikaden und Demonstrierte gegen die Türkische Regierung und ihrer Haltung gegenüber dem Kurdischen Volk und ihrer Volks Verteidigungs Kräfte der Guerilla (HPG- Hezen Paristina Gel).

Herr Erdogan der solange Zeit lang sich nicht mehr zum

Thema der Kurden offiziell in der Presse äußerte, erwähnte während den Demonstrationen in Kurdistan, das "alle die zum Werkzeug des Terrors werden ob Frau ob Kind Ihre gerechte Straffe bekommen werden".

Kurz nach diesen Äußerungen von Herrn Erdogan kamen mehrere Kinder und Mehrere Frauen ums Leben, weil sie von türkischen Kugeln getroffen worden oder von türkischen Panzern überfahren worden sind, Herr Erdogan sah es nicht Mahl für angemessen, ein Beileid der Familien die Ihre Kinder verloren hatten auszusprechen.

Herr Erdogan "der ya das Kurden Problem als sein Eigenes Problem sieht" hat wie so oft dem Kurdischen Volk klar gemacht das man nicht der Regierung in Ankara vertrauen kann und das

Die Regierung in Ankara immer noch nichts dazu gelernt hat was es die Freiheit und Demokratie angeht.

Nicht als ob dies genug währe, sagt Herr Erdogan der in der Hauptstadt Kurdistans vor Tausenden Kurden gesagt hat, "es gibt ein Kurden Problem, das Kurden Problem ist auch mein Problem" in Zypern auf die frage eines griechischen Journalisten, das Herr Erdogan sich für die Rechte der Türken in Zypern einsetzt wiederum in der Türkei die Rechte der Kurden nicht gibt, dass "Die Kurden genau die gleichen Rechte haben wie ein Türke in der Türkei".

Dies zur Person von Herrn Erdogan nun könnt ihr euch selbst eine Meinung von Herrn Erdogan machen.

In Der Hoffnung euch in AMED (Diyarbakir) wieder zutreffen Viel Erfolg

Gerilla Anısı

Mehmet SÖĞÜT

Karda Kan Göletleri

Yeni Gerilla “Ölüyorum heval” diyor.

“Biraz dayan heval. İnan bana, sana hiçbir şey olmayacak,” diyor başka bir gerilla.

Yeni Gerilla, “Dayanacak halim kalmadı” yüreği sökülüyor sanki. Sesi ölgün ve hırıltılı.

“Az kaldı.”

Yeni Gerilla; “Heval yerimden kalkamıyorum”

“Hadi gözünü sevdiğim, biraz gayret”

“Etlerim lime lime dökülüyor”

“Birkaç saate kalmaz geri çekilmek zorunda kalırlar” diyor mavi gözlü bir gerilla.

“Gelecek güzel günleri ve halkımızı düşün” diyor bir başkası ve birliğin edebiyatçısı sözü alıyor;

“Çok soğuk biliyoruz, ama bir de bu dağlarda baharı göreceksin. Her taraf çiçeğe kesilir ve görenleri de âdeta büyüler. Yazmak istersin ama kalemin gücü yetmez. Tabii güneçtikçe acıları daha da çok bilince çıkartırsın. Bilince çıkarttığın an, çalikleşir ve şimdiki halinle de dalga geçersin. İşte o za-

man anlarsın dağlarda yaşamamanın ne demek olduğunu. Seversin, ölümüne seversin dağları. Ondan sonra bin seferde dünyaya gelsen soluğunu bu dağlarda alırsın. Buradaki ölümüne bağlılığı da gözlerinle gör-dün.”

**Bir varmış bir
yokmuş misali...**

“Bu lanet olasıcalar geri çekildiğinde, diğer alanlardaki arkadaşların yanına gideriz. Bu hengamede çıktığımızda artık bizi sıcak yemek bekliyor, dayan yoldaşım.”

Arkadaşlarını zorlukla mağaraya taşıdılar. Kar-

da kan göletleri oluşmuştu. Kayıp olan arkadaşlarına dair her hangi bir ize henüz ulaşamışlardı. Çatışmada yitirdikleri arkadaşlarının acısı ateş gibi yüreklerini yakıyordu. Hava saldırsı savuşturulmuştu. Bu da onları rahatlatmıştı biraz.

Helikopterlerde atılan bombalar, roketler ortalığı tozu dumana kattı gitmiştiler. Toprağın olduğu yerlerde derin kraterler açılmıştı. Ortalık hazin olduğu kadar da ürkütücüydü. Komutan Diyar, güven veren duruşuyla etrafındaki gerillalara moral vermeye çalışıyordu. Gözlerindeki ışıltı, ucu keskin

“Serhat’ın yanına yaklaştıklarında beyninde kurşun yemişe döndüler; perişan bir haldeydi. Serhat ise, onları hala görememişti. Dünyada yaşamıyordu sanki, trans durumundaydı, dikkatini karşıtlarına vermiş çarpışıyordu. Yırtık pantolonuna bulaşan kan perişan durumunu daha da katmerleştiriyordu. Civarındaki kar kıpkırmızı görünüyordu. Karşıtlarının tepeye çıkamayacağını çok iyi biliyor olmalıydı Serhat. Komutan Diyar, arkadaşının tahmin gücüne ve zekiliğine bir kez daha hayran kaldı.”

bir bıçak gibi keskinleşmişti. Birlikteki gerillalar, Komutan Diyar'a baktıkça hiçbir şey olmamış gibi gülümsüyorlardı. Komutan Diyar'ın pozitif enerjisi herkesi etkisi altına alıyordu.

Herkes bir kaç dakika içinde ölümün soğuk ürpertisini enselelerinde hissetmişti. Sanki dünyayı yeni görüyorlarmış gibi şaşkınca etraflarını süzüyorlardı. Diyar, dikkatlice etrafını kolaçan etti. Yer yer ağaçların dalları yanıp kapkara olmuşlardı. Bazı ağaçlar da üstüne düşen kazan bombalarıyla birlikte yok olup gitmişlerdi. Bir varmış, bir yokmuş... Hey lanet olası savaş! Kahrolası savaş! Kaşla göz arasında her şeyi alıp yok edebiliyor, yüreği yaralı insanların tüm yaşamlarını alt üst ederek, gencecik fideleri alıp götürüyor...

Hey savaş denen insanoğlunun icat ettiği illet, durda kıçına kına çal. Yine insanlar ölüyor. Barut ve yanık kokusu genizleri yakıyor. Anaların yürekleri dağılıyor. Gencecik insanlar daha doya doya yaşamadan dünyayı terkedip gidiyorlar. Ortada haksızlıklar durdukça, çıkarlar her şeyi belirledikçe de savaşlar kaçınılmaz olarak çıkacak. Bunu bilmek için alim olmak gerekmiyor, her şey ayan beyan ortada duruyor.

Hepsinde buruk bir sevinç vardı

Tarih denen arsızın çöplüğünde bunun binlerce örneği var. İnsanoğlunun gururu bir yerde patlak veriyor ve mutlaka zalimleri yıkıp yerine başka zalimlikleri koyuyorlar. Bu insanın şaşmaz bir kaderi değil şüphesiz, ama bilinci henüz daha ilerisini istiyecek olgunluğa

ulaşamamış henüz.

Orman meşe ağaçlarından ibaret olduğu için tutuşmamıştı. Komutan Diyar ve kendisiyle kalıp karşıtlarını oyalayan arkadaşları, feleğin çemberinde geçerek sapa sağlam gelip birliğine ulaşmışlardı. Karşıtlarımızı geriye püskürtebilsek, diye düşünen gerillalar karşıtlarının geri çekilmeleri için etkili ve caydırıcı saldırılarda bulunmaları gerekiyordu. Kurtuluşun emareleri; hızlı hareket etmek, etkili vurabilmek ve savaşın kurallarına harfiyen uymaktı ve Komutan Diyar durmadan bunları hatırlatıyordu.

"Heval, karşıtlarımızı dere yataklarına ve ormanın içine çekerek darbeler vuracağız. Şunu da unutmayın, hedefimiz çok asker öldürmek değil. Hepsini fakir fukara çocuğu, hiçbir zengin ya da genaralın çocuğu gelipte buralarda ölmüyor. Zaten ne yapacağınızı sanırım biliyorsunuzdur. Ama bu sefer etkili vurmak zorundayız ve olabildiğince hızlı hareket edeceksiniz" deyip durmuştu saldırı öncesi.

Saldırıda ise mağaralara ve kaya kovuklarına girerek canlarını kurtarabilmişlerdi. Takım komutanları hiç kimsenin şehit düşmediğini Komutan Diyar'a bildirdiklerinde, kuş gibi kanatlanıp uçacaktı neredeyse. Bir arkadaşlarının kayboluşu ve daha önce şehit düşen arkadaşları, ona ve birliğe buruk bir sevinç yaşıyordu. Aşağıda silah sesleri gelince, ilk başta durumu kavrayamamışlardı. Çatışma uzun sürünce kayıp arkadaşlarının karşıtlarının çatışmaya girdiklerini tahmin ettiler.

Ama tam da emin değildiler. Bir tuzak olabilir düşüncesi de vardı içlerinde. Ki, kayıp arkadaşları ol-

sa bile, inip hemen müdahale edemediler. Herkes seyirci konumundaydı. Acıydı böylesi durumlar, ama gerillanın güvenliği için olur olmaz ateşin içine kendilerini atmaları da yasaktı. Güvenleri tamdı kayıp arkadaşları olan Serhat'a, bir yolunu bulup çıkabilirdi onların arasında. Aşağıda olup bitenleri öğrenmek için kimisi ağaçlara çıktı. Yalnız hiçbir şey görülmüyordu. Komutan Diyar telsizde "Kimse yerinde ayrılmamasın" diyerek ikazda bulundu. Sonra da, "Herkes toplansın" dedi.

Tüm gerillalar kısa bir zamanda Komutan Diyar'ın etrafını sardı. Toplantıyı çok çabuk bitirmeleri gerekiyordu.

Gözlerinden umudun ve iradenin kıvılcımları saçılıyor

Komutan Diyar, "Değerli arkadaşlar, herkes takım komutanlarıyla birlikte güvenli ve stratejik noktaları tutsun. Dengeler lehimize dir. İyi cevap verebilirsek kısa bir sürede çekilip giderler. Buranın coğrafik yapısı ise, avucunun içi gibi bildiğiniz bir yer. Onun için, onları dere yataklarına ve ormanlığın içine çekmeye çalışın. **Aşil'in Topuğu'nu** tespit edip, yani en zayıf yanlarını bularak vuracaksınız. Bildiğiniz gibi, elimizdeki muhimmat çok sınırlı, onun için mermilerinizi temkinli kullanmak zorunda olduğunuzu unutmayın. Gerçi bunları daha öncede söylemişim.

Büyük bir ihtimalle, tekrar havadan saldıracaklar. Çok dikkatli olmanız gerek. Saldırı esnasında görüntü vermemeye çalışın. Hemen altına sığınabileceğiniz kaya-

lar ya da mağaralar başucunuzda bulunsun. Tepenin dört tarafını tutun. Aramıza sızma yapmasınlar. Artık fırsatını bulur bulmazda gidip diğer alanlardaki arkadaşlarının yanına sığınacaksınız. Bildiğiniz gibi erzağımız kampta kaldı” Durdu arkadaşlarını tek tek süzmeye çalıştı. Gözlerinde umudun ve iradenin kıvılcımları saçılıyordu. Bakışlarını Berivan’ın üzerine odakladı. Gözlerini komuta kademelerinden ayırmadan, tekrar konuşmasına devam etti;

“Heval Berivan, sen tepenin düzlük tarafında sorumlusun ve şimdi vereceğim tüm yetkiler bahara kadar geçerli. Hevale Delil, sen de diğer tarafta, orayı çok sıkı tutman gerek. Arka tarafta da heval Bahoz sorumlu. Ben de ön cepheden sorumluyum. Söyleyeceğiniz bir şey var mı? Tamam, dağılabilirsiniz.”

Onlar için yaşamak hünerlerin en büyüğü olmuştu

Komutan Diyar, korumalarıyla birlikte aşağı inmeye başladı. Silah sesleri kesilmişti artık. Tahminden öteye geçmeyen fikirleri gittikçe daha da bulanıklaştı. Konuşma fırsatını bulabilenler, değişik fikirler üretiyorlardı. Ağaçların bitimine az kala takımına “Derenin her iki yanını tutun” emrini verdi. Artık karşıtları görünmeye başlamıştı. Kendisi de korumalarıyla birlikte sağlam bir yere yerleşti. Yanındaki gerillaya; “Heval Ferhat, dikkatli olun hepinizi sapasağlam görmek istiyorum. Hata yapmayın yapacağınız en ufak bir hata hayatınıza mal olur.”

Ferhat, biliyorum dercesine gü-

lümseyerek “Tamam heval Diyar,” dedi. Sesi güvenle karışık minnetle çıkmıştı. Komutan Diyar, çok tekrar yaptığının ayırımıydı. Sürekli tekrarlamasındaki sebep arkadaşlarını devamlı uyanık tutmak istemesinden idi. Pratiginde bunun çoğu kez işe yaradığını da görmüştü. Yine silah sesleri aşağıda gelmeye başladı. Karşılık veren kişi de neredeyse burunlarının dibinde onlara cevap veriyordu.

Herkes sevinçle ateşin çıktığı noktaya gözlerini kilitledi. İnanılacak gibi değildi. Onun neden kendilerini göremediğine şaşırıyorlardı. Beş kişiyi yanına alarak, Serhat’ın yanına gitmek için hazırlandı Komutan Diyar. Ağaçların bitim yerine yaklaştıklarında aralarında sözleşmişler gibi mesafeyi açtılar. Her an tetikte olmaları gerektiğini Komutan Diyar hatırlatmadı bile. Gerekte yoktu. Yaşamak, hünerlerin en büyüğü olmuştu onlar için.

Ölüm hele bir yoldaşının ölümü sarsardı onu

Artık, gözlerinin önünde duran yoldaşlarını kurtarmak amacıyla âdeta toprağı bile incitmeden yürümeleri gerekiyordu. Ayaklarının altında bir taş yuvarlansa karşıtları yardıma geldiklerini anlayacak ve onları Serhat’ dan ayrı tutmaya çalışacaklardı. Buldukları yer uçurum gibiydi ve her yer taşlarla doluydu. Gerçi, şartlar ne olursa olsun kurtulmuş sayılırdı Serhat. Hızlı hareket etmeleri gerekiyordu. Birazdan hava saldırısı başlayabilirdi.

Koca koca kayalıkların arkasından sinerek yürüyorlardı. Komu-

tan Diyar, sevinçten çıldıracaktı neredeyse, dilden dile bir efsane gibi dolaşan Serhat kurtulmuştu. Vurulan arkadaşlarına ait anılar beynine hücum etti, ama bu düşünceyi derakap kafasından sildi. Şimdilik, savaş motivasyonunu kaybetmemesi için, her şeyi kafasında silmesi gerekiyordu. Mecburdu buna. Yıllarca savaşta olan arkadaşı postunu kolayca deldirmemişti karşıtlarına.

Hem insanların ölümü, hele de bu arkadaşıyla onu derinde sarsardı, ki bu ölüm Serhat’ın ölümü olunca da çıldırmaktan da beter ederdi onu. Böylesi kötü bir durumu yaşamadığı için yüzü bir bayram havasına dönüştü, sevincin kadifemsi kelebekleri tüm sevecenlikleriyle yüreğinde döne döne uçmaya başladı.

Birliği Serhat ile birlikte bu ateş çemberinden kurtarabilirlerdi artık. Bu olasılığı düşünmek bile, Komutan Diyar’ın içinde sevinç naralarının kopmasına yeter de artardı bile. İçi bir hoş oldu.

Savaş yıkım ve kan demektir

Serhat’ın yanına yaklaştıklarında beyninde kurşun yemişe döndüler; perişan bir haldeydi. Serhat ise, onları hala görememişti. Dünyada yaşamıyordu sanki, trans durumundaydı, dikkatini karşıtlarına vermiş çarpışıyordu. Yırtık pantolonuna bulaşan kan perişan durumunu daha da katmerleştiriyordu.

Civarındaki kar kıpkırmızı görünüyordu. Karşıtlarının tepeye çıkamayacağını çok iyi biliyor olmalıydı Serhat. Komutan Diyar, arkadaşının tahmin gücüne ve zekiliğine bir kez daha hayran

kaldı. Birlikte kaldıkları dönemdeki karşıtlarının şifreli konuşmalarını birkaç dakika içinde nasıl çözdüğünü, kitleler arasındaki itibarını ve savaştaki ustalıklarını hatırladı. “O, gerçek bir kahraman” diye mırıldandı. Aynı zamanda bir çocuk kadar saf ve masumdu.

Bugüne kadar elinde geldiği kadar öldürmemeye çalışmıştı. Karşıtlarının onca zalimliklerine tanık olmasına rağmen az insan vurarak çatışmalardan çıkmaya çalışmıştı. Ama nereye kadar bu merhametimizi sürdürebiliriz, diye düşündü. Karakol baskınlarında bile bu kuralını bozmak istemezdi. Ona göre ulusal haklarını vermeleri ve zulümün bitmesi için silahları kullanmak zorunda kalmıştı. Başka alternatifler olsaydı ölümüne direnerek o yöntemi örgütüne kabullendirirdi. Serhat, bu düşüncelerini defalarca Komutan Diyar’a anlatmıştı. “Savaş yıkım ve kan demektir”

Ölümlere direnerek ayakta kalabilmek

Duruşuyla insana güven veren koca çınar solmuştu. Bu kadar kısa bir süre içinde bir insanın böylesine değişebileceğini tahmin bile edemezdi. Yıkılmış bir hali vardı ve keşmekeşliğini güneşin apaklığı daha da belirginleştiriyordu. Havada asılı duran toz aşığına pek etkilememiş, karın şavkıyla yere iğne koysan görünebilirdi. Tek başına karşıtlarına defalarca kan kusturan Serhat gitmiş yerine bir başkası gelmişti. Uzakta da olsa çok tuhaf görünüyordu. Serhat’ın görüntüsü Komutan Diyar’ın yüre-

ğini ateş düşmüşcesine sızlattı.

Dizinin dibinde can çekişen sevdiği insanları görmek hiçte kolay olmasa gerek. Ölümün kahrolası ürkütücü çirkinliğini gören, yüreği vicdanlı birisinin silaha tapması olmayacak şeylerin başından gelirdi. Düşüncelerinde sıyrılmak istesede başaramıyordu. Fırsat kollayarak bini bin yerde oklarını fırlatmaya devam ediyordu. Ani bir dalgınlık çok şeye mal olabilirdi.

Koca Serhat’ın hastalıklıymış gibi sararıp solması ve yorgun bir hale dönüşmesi arkadaşlarını şaşırtsa da saygınlığını milyon kat fazlalaştırdı. Başkasının tek başına bunca belaya dayanamayacağını çok iyi biliyorlardı. İradesi, bilinci, inancı olmayan birisi olsaydı, o fırtınadan çoktan can verirdi. Ama o, ölümüne direnerek ayakta kalabilmişti işte! Gerillaların inancı pekişti.

Dünyanın tüm güçleri de gelse artık, gerillaların oluşturduğu inanç topunun önünde duramazdı. Serhat’ı görmek bile inancın katbe kat büyüüp doruklaşmasına sebep olurdu. Yine öyle olmuştu; Komutan Diyar’ın ve arkadaşların inançları eğilmez bir çeliğe dönüşmüştü. Gerektiğinde hiç çekinmeden kendilerini ölüme bile yatırabilirlerdi.

Savaşın seyri değişecekti.

Tarifi imkânsız acıların yaşanmasına sebep olan dünya siyasetçileri onlara istedikleri kadar ölüm fermanları çıkarsındılar, vız gelir de tırıs geçerdi. Komutan Diyar, araya dönüp baktığı gerillaların hırslı çarpışmalarında bunu anlayabiliyordu. İnsan gücünün atom bombası kadar etkili

olabildiği böylesi süreçler, aynı zaman da dramatik süreçlerdi de. Bazı insanlar böyleydi, onların varlığı mutlululuğun, gücün ve güvenin kaynağı olurdu hem de kendiliğinde. Böylesi insanların bu özellikleri doğustandır, diye düşündü. Sihirli bir değnekleri varmışçasına buldukları yerde herkesi etkileri altına alırlardı. Hele Serhat, halkına verilmiş bir armağandı. Dünyalar iyisi...

Serhat, Komutan Diyar ile gerillaları görünce şahlandı. Ağzı kulaklarında, sevincini bin metre ötede bile hissedebildin. Unutmuştu acımasızca kendisine saldıran acıları. Arkadaşlarına bakıp gülümsüyordu. Yanında duran yiyeceklerle dolu çantaları kaldırıp gösterdi. Komutan Diyar, giderken indir onları, ben götürürüm biçimde işaretler yaptı. Herkes uygun mevziler bulup yerleşti. Komutan Diyar, Serhat’ın yakınında mevzilendi. İliklerine kadar güvenle doldu.

Gerillaların silahları kismaya başladı. Gaipten gelecek gücü bekleyen ayamazlar, üstünlüğüne inananlar küçük dillerini yutmuş olmalıydılar. Karşıtları aniden birkaç yerden gelen ateşe şaşırmış olmalı ki ateşlerine ara verdiler. Kafalarını dahi saklandıkları kayaların arkasında çıkaramıyorlardı. Biri karşıtlarını ateş altına alırken, diğerleri de hızla ormanlığa doğru ilerliyordu.

Serhat, kayadan kayaya sekerek tepeye doğru tırmanmaya başladı. Gören onun hiç kurşun yarası almadığına yemin billah edebilirdi. Topallamıyordu bile. Eski atikliği olmasa da, yine keçi gibi tırmanıyordu tepeye. Serhat, şeytanın ayaklarını kırabilmişti nihayet.

Savaşın seyri değişecekti.

Ardınızdan

Ağustos sıcağında
Sıcaktı gece ve de namlu
Tetik hüzünlü
çünkü donmuştu parmak
Emir vermiyordu artık
İntikam kasmaya, öfke taşmaya
Çakır gözlü bir yiğit Şoreş
Ve yiğitliğin komutanı Zafer
Umutla donmuştu gözler
Ama umut donmamıştı, donamazdı da
Beden soğuktu belki yürek cehennemi
Yürek bir lav sıcağında
Patlamıştı volkanlar dağ dağ
Ülkemin kara bağrında
O gece sıra Xokan'daydı
Çiyareş'teki 49'ların ruhu
Nebirnav'e de yücelmişti
Ve şimdi de dorukta and içilmiş sonra
Kan esirgenemez uğruna kutsal özlemin

Kızışmalıydı toprak, aklanmalıydı tarih
İhanetlerin, kahpeliklerin, alçakların tarihi
Ve aklanıyordu nihayet
Çok ağırda olsa bedeli
Ödenmeliydi şimdi ve bedel yiğitlerdi. Ödendi.
Ne ilkti, ne de son olacaktı
Savaş tanrısına sunulan kurbanlar
geliyoruz peşinizden
Sözümüz bir çünkü, ahdımız bir, yolumuz bir çünkü
Geri gelmez belki gidenler
ama, kayan yıldızlar iz bırakır gökyüzünde
Fark etmezse bile astronomi
Her boşluğa baktığında
Gelecekteki ülkemin şen çocukları sizi anacaklar
Çünkü ben,
parıltılı gözlerinde geleceğimizin
Şimdiden
Şoreş'in Zafer'ini görüyorum.

Botan Bircela

Halit ERMİŞ

İnsan Nedir?

Oldum olası insan olgusunu anlamaya çalışmışımdır. İnsan nedir? Sorusu hep bir cevap bulmaya çalışır. Belki de tüm zamanların en can alıcı sorusudur insan nedir sorusu.

Yani biz neyiz? Aristo insanı düşünen hayvan olarak niteler. Shakespeare “insan düşlerin malzemesidir” der.

Hubert Reeves “yıldızların malzemesi” demiş. Düşünen hayvan, düşlerin malzemesi ya da yıldızların malzemesi tanımlamasına nasıl vardı bu

düşünürler. Herkes neden bir yönüyle tanımladı insanı. Oysa bir yönüyle açıklanmaya çalışılsa da insan bir başka yönüyle eksik bir tanıma kavuşmuş olmayacak mıydı?

Kendi getirdiğimiz tanımını başka insanlar için kullanabilirmiyiz

Peki siz sordunuz mu kendinize biz neyiz diye? Yani kendimizi, kendi türümüzü tanıyor muyuz? Etten, kemikten ve kandan yaratılmış düşünen

bir yaratık mı? Yaratım yetisi olan aklının yanında birde duygu dünyasına sahip bir varlık mı? Nasıl tanımlayacağız insanı. Karmaşık bir sonsuzluk mu? Kültürel bir tür mü? Yoksa hepsi mi? Belki de sonsuza dek sürecek bir felsefe konusu. Kolay olmazsa gerek insanı çözmek. Sizlerde düşünmüşsünüzdür insanın ne olduğunu. Yani kendinizin ne olduğunu.

Gerçekten kendimize her birimiz ayrı ayrı ne tanımlar getiriyoruz. Tüm fen

“Düşünün ki kendinize tanım koymanız birilerini bölmek olarak algılanıyor. O zaman siz diye bir gerçeklik olur mu? O zaman kendinize tanım koyabilir misiniz? O zaman kendinize getirdiğiniz tanımın bir anlamı olabilir mi? Ben yanımdakilere tanım koyamadan kendime tanım koyamadım. Yapmaya çalıştığım tüm tanımlar bir tanımsızlıktan ibaret kaldı”

bilimlerinin getirdiği tanımlar dışında nedir insan?

Gerçekler evreninde kendi yerimizi bulmamız, kendimize, birbirimize tanım getirmemiz neyle olacak, malzememiz ne olacak? Astronomimi, arkeoloji, etnoloji, antropoloji ve diğer tüm bilimlerin hangisinden faydalanacağız. Yoksa hepsinin bileşkesinden bir tanım mı bulacağız kendimize dair.

Peki farklı yerlerdeki insanlarla aynı malzemeleri kullanarak ortak tanımlara ulaşabilecek miyiz? Yani durduğumuz yerden farklı sonuçlara ulaşma ihtimalimiz var mı? insanın ne olduğuna getirilmeye çalışılan bilimsel tanımlar bir yana dursun, güdülenmiş bir çağda insaniliğe getirilen tanımlar nelerdir acaba. Herkesin herkes için “öteki” tanımı aldığı bir hayatta kendimize getirdiğimiz tanımı başkaları içinde kullanabilecek miyiz?

Bence insanın ne olduğuna yönelik bilimsel düzeyde getirilen tanımları da aşan önemde olan bu yönlü getireceğimiz tanımlar olacaktır. İşte öyle bir yerde durup insan olgusuna bu yönlü tanımlar arıyorum. Herkesin ulaşması zor bir yer. Kimileri için kutsal, kimileri için dışlanması gereken. Yine kimileri istenmeyenlerken kimileri için ulaşılması gereken kutsal insanlar arasındayım. Ama bu yer her yönüyle insan olanların yaşadıkları bir yer.

Dağlardayım. Yani sarp ka-

yalıkların ve derin vadilerin kol kola verdiği, renga renk çiçeklerin, çeşit çeşit hayvanların yan yana yaşadığı, zirvelerin zirvelere selam taşıdığı yerlerdeyim. Gazeteciyim. Dıştan birisinin gözüyle bakıyorum. Zorda olsa bu insanlara bir tanım getirmeye çalışıyorum. Aslında onlar benden önce kendilerini tanımlamışlar.

“Dağın insanları” diyorlar kendileri kendilerine. Ben onlara sadece insan diyorum. Her şeyleri ile insan olan insanlar.

Olmak ya da olmamak sözü hep yankılanır beyninizde

“Dağlarda gerilla olmak daha bir düşündürüyor insanı kendisinin ne olduğuna dair. Bazen getirdiğiniz bir tanım bir dakika sonrasında anlam yitimine uğrayabiliyor. Bazen kendinizden çok emin olurken bazen varlığımız konusunda öyle cevapsız kalıyorsunuz ki...

Daha birkaç ay önce yada birkaç gün önce birlikte güldüğünüz, oynadığımız hatta gelecek üzerine koyu tartışmalara girdiğiniz insanın birden yok olup gittiğini haber alıyorsunuz. Ya da geleceğe dair sonsuz ütopyaları olan bir insanın dişini tırnağına takarak yaşama tutunduğuna şahit olabiliyorsunuz. Hem de o insanın ütopyaları için çoktan kendisini ölüme yatırdığını bilerek. Her şey bir ikilem

olarak kalıyor önünüzde. “Olmak ya da olmamak sözü hep yankılanır beyninizde” diyor yanımdaki gerilla.

Geçen bir grup gerillaıyla öylesine bir sohbette buluştuk. Hem de bir intişarın orta yerinde. Her yerde havan topları, katyuşalar, obis topları üzerimize yağıyorken. Evet intişar yerinde, yani her dakikasını barut kokan, ölüm kokan bir intişar anında geleceğe dair tartışmalar almış başını gidiyordu. Hangisinin hangi dakikada bir parçaya hedef olup yitip gideceğini kestiremeden geleceği güzel ütopyalarla süslediler. Öyle hayaller kuruyorlardı ki, o anda tüm insan tanımlarının yüksek bir yerden düşen bir kristal tanesi gibi paramparça olduğunu hissettim.

Onların gelecek hayallerinde hepimize hepimize yer var

Dünyanın kaç yerinde insan yaşamı sırtını yasladığı bir kayaya parçasına bu kadar bağlı. Taş yerinde kayıp gitse belki de yerinden kayıp giden bir yaşam olacak. Belki de yazın kavurucu sıcaklığına kan karışacak. Belki gelecek hep gelecek olarak kalacak. Ama öyle de olsa onlar kendilerini geleceğe adanmışlar. Onları bedeli ağır olan geleceğe güllüklerle yürüyorlar. Ve onlar kendilerini adadıkları geleceğin hayalini kuruyorlar.

Sadece hayalini kurmak mı, onlar o geleceği kurmak için

mücadele ediyorlar. Kendi deyimleriyle aslında onlar hayatını kurdukları geleceği bugünden yaşayarak tüm insanlardan farklı olarak bir yaşamı böyle yaratıyorlar. Belki de biz onların yaşayarak, yaşamsallaştırarak kurmak istedikleri geleceği belirsizlik olarak görüyoruz. Ama onlar bizim belirsizlik olarak tanımladığımızın gerçek olacağına ölümüne inanarak sırtını yaslıyorlar o taşlara.

Ve onlar yaşamlarında gerçekleştirdikleri ütopyalarının bir gün mutlaka herkes tarafından kabul göreceğine inanıyorlar. Ve onların ütopyalarında tüm insanlık yer alıyor. Onların dünyasında “öteki” anlam yitimine çoktan uğramış. Onların gelecek hayallerinde hepimize, hepimize yer var. Ya sizin, ya bizim insan tanımlarımızda, gelecek ütopyalarımızda onlara yer var mı?

Suç işleyen kendi yargıcı olursa dünya suçlular dünyasına dönüşecektir

Şimdi siz sorun kendinize yaptığınız insan tanımları içinde bu insan duyguları, ütopyaları var mı? Gezdiğiniz sokaklarda onlara yer ayırabiliyor musunuz? Ya da yaşamınızın sırtınızı yasladığınız bir kaya parçasına teslim olduğunu düşündünüz mü hiç? Ve o kaya parçası kadar size özgürlük alanının tanındığını, ondan öte yaşamın size çok görüldüğü buna rağmen insana dair güzel ütopyalar

kurduğunuz, kendinizi aşarak bu ütopyalarınız için ölmeyi göze aldığınız oldu mu hiç?

Bir gece ansızın tüm sokaklarınızın karanlığa büründüğünü düşünün. Sadece siz siz olduğunuz için evlerinizin başlarınıza yıkıldığı, isminizin, dilinizin size yasak olduğu bir yaşamı düşünün. Bir yaşam düşünün ki gittiğiniz her yerde katlinize fermanlar kesilir, kellenize paralar koyulur. Düşünün ki kendinize tanım koymanız birilerini bölmek olarak algılanıyor. O zaman siz diye bir gerçeklik olur mu?

O zaman kendinize tanım koyabilir misiniz? O zaman kendinize getirdiğiniz tanımın bir anlamı olabilir mi? Ben yanımdakilere tanım koyamadan kendime tanım koyamadım. Yapmaya çalıştığım tüm tanımlar bir tanımsızlıktan ibaret kaldı.

Ben onlar karşısında suçumu aklayamadım. Yapabiliyorsanız siz kendinize tanımlar koyun ve birilerini tanımsız bırakmakla suç işlediğinize inanmıyorsa-

nız kendi suçunuzu da aklayın. Ama unutmayın ki suç işleyen kendi yargıcı olursa dünya suçlular dünyasına dönüşecektir. O zaman neden kendi dünyamıza hepimizin üzerinde uzlaştığı bir insan tanımı olmasın. Ve biz bu dünya da neden öyle yaşamayalım. İşte onlar böyle yaşıyorlar.

Onlar geleceğe tanım koymanın kan ve barut konan savaşındalar

Onlar tanımsız kalan bir dünyada kendilerine ve insaniliğe tanım koyuyorlar. Kendilerini de içine sığdırdıkları ama gerekirse kendileri içinde olmasalar da yaşanan, yaşanacak olan, yaşanması gereken bir gelecek için ölmeyi göze almışlar. Yani onlar tanımsız bırakılmak istenen bir geleceğe şimdiden tanım koyuyorlar ve bunu sizlerle, bizlerle yapmak istiyorlar. Ötesinde onlar geleceği kesinlikle tanımsız yaşamak istemiyorlar. Ve onlar geleceğe tanım koymanın kan ve barut konan savaşındalar.

Şimdi bir kez daha sorun kendinize nedir insan? Nedir gelecek? Bunu yaptıktan bir dakika sonra sırf bunu yaptığınız için katlinize ferman çıkarıldığını düşünün. Hissedebiliyorsanız bunu hissedin. O zaman insanın ne olduğunu tanımlayın tanımlayabiliyorsanız. Sonra onları düşünün ve onların içinde yer aldığı insaniliğe tanım koymaya çalışın. Ama getirdiğiniz tanımlar sizi aklamaya yönelik olmasın!

Devrim Güzellik Yaratıcısı Eylemdir - 2

Özgürlük Notları

Abdullah ÖCALAN

“Gücü olmayan kadın ve erkek, hiç olmazsa kendini ajanlık zemini olmaktan çıkarsın, “ben zafer, aşk kişiliğine ulaşamıyorum, ama kuru ve yenilgili kişiliğe de alet olmam” desin. Yani olumsuzuna ulaşamıyorsa, olumsuzuna da zemin olmamalı. Bu anlamda kendini korumaya almalı. Bunlar sizin devrimciliğinizin abc’sidir, kadının içimizdeki kalışının temel esaslarıdır. Benim bunları söylemem sadece kelime düzeyinde değildir.”

Erkekle yaşayayım, yaşayabilirim denilemez. Adamin ülkesi yok, adamin özgürlüğü yok, adamin savaşı yok, varsa da hepsi başarısız. Adamin kalbi de yok, adamin bir güzelliği de yok, adamin bir yoldaşlık gücü de, bağlılığı, sevgi gücü de yok. O zaman ne yapacaksınız?

“*Ajan gibi kendimi satırım, onu satın alırım*” yaklaşımı, herhalde bir orduda, bir partide en büyük suçtur. Ben deli miyim bu yaşa, bu kadar yaşamıma büyük bir savaçlığı sığdırmaya çalışıyorum? Neden? Kabul edilebilir bir erkeklik ölçütü yaratmak için, kabul edilebilir bir kadın ölçütü yaratmak için.

Benim farkım şu; sizin gibi düzeyi düşürmedim, sizin gibi yalvarmadım, sizin gibi “kadınsız-erkeksiz yaşanılmıyor” deyip boyun eğme sürecine girmedim. İnadına direndim. Ulusallık adı-

na, özgürlük adına, ordu adına direndik, sonuçta bazı gelişmeler ortaya çıktı. Ve hatta büyük kadın kahramanlığı, özgür kadın gerçeği ortaya çıktı. Bu bir zaferdir. Bunu arkadaşlar taslakta son maddede de söylemişler; “kadın, aşk, zafer” bağlantısı. İyi. Bunları madem yazmışsınız, hadi bakalım, kadın, aşk, zafer nasıl oluyormuş bana göstermelisiniz. Gücü olana “bravo” derim. Tabii ajanlığa başvurmadan, yalancılığa başvurmadan.

Zaferi olmayanın aşk yoldaşı olamaz

Doğrudur; savaşta zafer, ilişkide aşk demektir. Ama öyle sizin sandığınız gibi, “*bir eylem yapalım da kadını kandıralım, erkeği kandıralım*” biçiminde değil. Bu rezalet! Zafer farklı bir şeydir. Zafer, düşmanı tüm stratejik, taktik hususlarda yenme gücünü gösteren

kişilik demektir.

Aşktan önce zafer geliyor; zafer kişiliği, zafer yürüyüşü, zafer vuruşu. Aşk onun yanısıra gelir. Aşk, bu anlamda zaferin yoldaşdır. Aşk, zaferin aşkıdır. Dolayısıyla zaferi olmayanın, aşk yoldaşı olamaz. Ondan sonra kadın gelir.

Önce aşk kavramı, aşk kişiliği, zafer kişiliği. Ondan sonra içine bir erkek koy, bir kadın koy, mühim değil. Somutlaştırabilirsiniz. Şimdi kendinize uyarlayın bunu: Zaferle hiç alakası olmayan, aşk gerçeği ile hiç alakası olmayan kişiliklersiniz.

Zaferli, aşklı kadın-erkek de nerede? Çıksın bakalım bir tanesi ortaya. Ama gerekli, hatta savaşın son amacı zaferdir. Zaferin en bayılacağı özellik, aşk özelliğidir ve o da şüphesiz bir kadında somutlaşabilir. Bir erkekte de somutlaşabilir, yani burada cins o kadar önemli değil. Her iki cinste de somutlaşabilir.

Buna gücünüz varsa, kanıtlamalısınız. Terbiyeliyseniz, namusluysanız, hadi kanıtlayın bakalım! Önce konuşun, savaşın.

Çok çarpıcı, çok zengin, renkli bir ütopya değerlidir

Özellikle biliyorsunuz kadın ve iktidar sorunu çok önemli. Böyle olabilmek için, kadın ve iktidar sorununun çözülmesi lazım. “Kadın, önderlik ve siyaset” deniliyor, doğrudur. Böyle bir sonucun alınabilmesi için, kadının, önderliksel çizgide ve tabii onun siyasetinde militanlaşması gerekiyor. Yine bunun gerçekleşebilmesi için, erkekten ve erkeğin de kadından doğru kopuş esasları gerekiyor. **“Kadın ve askerlik”** deniliyor; askerlik ordu ve savaştır. Kadının da ordu ve savaş içindeki konumunu amansız ilkel ve çok pratik kılması gerekiyor. *“Kadın ütopyası”* deniliyor. Gayet tabii, ütopyası da gerekir. Çok çarpıcı, çok zengin, renkli bir ütopya değerlidir.

Parti Önderliği'nin kadında yaratmak istediği bir özgürlük dünyası var. Ki, erkek de bunun içine alınabilir. Bu hem genel, hem benim özel geliştirmek istediğim bir dünyadır. Hem bir ulus için, hem kendim için, hatta insanlık için. Ve kendimi de bunun örnek kişiliği olarak görüyorum. Özgür olan, aşk-zafer bağlantısında istediğine ulaşandır. Özgürlük istediğine ulaşmaktır, ama zafer ve aşk gerçeğinde bu kanıtlanırsa özgür olduğunu söyleyebilirsin. O zaman da istediğin güzellikle yaşayabilirsin. Çok zor bir mesele.

Tabii özgürlükte, özgür gelişimde bireysellik müthiş bir engel. Şu anda kadında incir çekirdeğini bile doldurmayan bireycilikler var. Yani

bence kadının akli incir çekirdeği etrafında dolaşiyor. Bu akli çöp kutusuna atmanız gerekiyor.

Gücü olmayan kadın ve erkek, hiç olmazsa kendini ajanlık zemini olmaktan çıkarsın

Kadının kendi kurtuluş savaşımını çok güçlü yürütmesi lazım. Kadının sınıfı fazla belirleyici değil bana göre. Cins-sınıf ilişkisinde cins ezilmesi daha belirleyicidir. Sınıfın etkisi de vardır, ama esasta cins özelliklerindeki düşüş, savaş ve örgüt olayına çok tehlikeli yansır. Ajanlık gibidir. Çok netleştirmeniz gerekiyor. Tabii değerli kadın militanlarımızın şهادetleri var. En son, Faraşın yaylasında dört değerli militanımızın, teslim olmamak için, bombayla gerçekleştirdikleri şهادetleri var. Zilan, Sema gibi böyle çok sayıda şehitler var. Fikri Baygeldi de okunabilir.

Buna benzer birçok hususlarda yoğunlaşabilirsiniz. Ama gerçekten çok zor bir konu. Gücünüz varsa uğraşın. Gücü olmayan kadın ve erkek, hiç olmazsa kendini ajanlık zemini olmaktan çıkarsın, “ben zafer, aşk kişiliğine ulaşamıyorum, ama kuru ve yenilgili kişiliğe de alet olmam” desin. Yani olumsuzuna ulaşamıyorsa, olumsuzuna da zemin olmamalı. Bu anlamda kendini korumaya almalı. Bunlar sizin devrimciliğinizin abc'sidir, kadının içimizdeki kalışının temel esaslarıdır. Benim bunları söylemem sadece kelime düzeyinde değildir.

Bütün bir partileşmeyi, ordulaşmayı bu temelde yürütüyorum. Yürütmek zorundayım. “Keyfimiz var, bireyciliğimiz var, geriliklerimiz var” diyorsanız, ben bunların hepsiyi savaşıyorum. Hatta diğer

yönlü de savaşıyorum. Yalnız olumsuzluklarla uğraşmıyorum; “neden olumlu yanlar gelişmiyor? Aşklı, zaferli kişilikler neden gelişmiyor?”, bunları da sorguluyorum. Bu da gereklidir. Varsa gücünüz siz de uğraşın. Ama gerçekten birçok alanımızda ortaya çıktığı gibi, kendinizi bitirici temelde değil. Yani CIA'nın “vur” emrine göre değil, bizim “kurtulun” emrimize göre yürütmeniz gerekiyor.

Kadın Zilanların söylediği gibi çok anlamlı ve eylemli yaşam denilen olaya cevap olabilmelidir

Ayıp değil. Kadın burada tabii ki zafer ve aşk tacına yakın bir tacı giyebilmeli. Yani kişiliğini böyle oluşturabilmeli. Fizigidenden tut hitabına kadar, bakışından tut alımlı yürüyüşüne kadar, emirden tut çok akıllı savaşıncılığına kadar, hepsi tüm bu temel hususlarda Zilanlar'ın söylediği gibi çok anlamlı ve eylemli yaşam denilen olaya yanıt olabilmelidir. Mümkün mü? Tabii mümkün. Bana göre hep buna öykünmek, özenmek, ulaşmak gerekiyor. Erkek de bu noktada eğer kendisine bir şans verdimen istiyorsa, onun için de buna benzer bir çıkış gerekli.

Kaba erkek gücüyle, kaba erkeklikle, hatta partinin yönetim, komutanlık yetkilerine dayanarak bir zavallı, hatta çaresiz bir kadını yanına alırsan, seni özgürlük adına yargırlarlar.

“Bu, egemenlerin diliyle namusluluk yapıyor, bu düşkündür” denilir. Bu suç bile o adamı bitirmeye yeter. Hem morali, hem ilkeyi, hem bizzat güzelliği, birçok çabayla yaratılmak istenileni sen işgal etmişsin.

Yani nasıl ki bir aile kızının evine gidip “kızı aldım, kaçtım, tecavüz ettim” dersin ve ailenin öz savunması bile seni ölüme kadar götürürse; sen partinin yetkisiyle, partinin olanaklarıyla gelen kızı düşürürsen veya kız da kendi basit kadınlığıyla bizim fukara, zavallı erkeğimizi düşürürse, bu en büyük suçtur. Bunun cezası idamdır. Çünkü en temel ilkeleri, en temel savaşçılığı öldürüyor. Hem ilkede, hem pratikte boşa çıkarıyor. Bir ajan bu kadar yapamaz. O açıdan zordur.

Partinin gücüyle, ne kadın üzerine hakimiyet kurulabilir ne de kadın “erkeklerde hakim güç güdüsü durdurulamaz bir şeydir, ben de kendimi ona göre ayarlarsam istediğimi elde ederim” biçiminde yaklaşabilir. Bu, tam bir ajanlıktır. Egemen sömürgeci sınıfların yüzyıllarca uyguladığı bir ajanlıktır. Bunun da tabii ki affedilemeyeceği açıktır. Moral olarak da affedemeyiz, siyasi olarak da, eylemsel olarak da.

Biten erkek-kadın hemen alıp birbirlerini kaçıyorlar

Onun için diyorum “ilişki çok zordur bizde”. Neden zordur? İşte aşk-zafer bağlantısı nedeniyle çok zordur. Neden ben bu yaşa kadar böyle davranmak zorunda kalıyorum? Aşk-zafer bağlantısından kopmak istemiyorum. Aşk-zafer uğruna bu kadar yaptım, kadınla ilişkilerim daha çok sınırlı. Kadının kendisi zaten sınırlı, onunla öyle aşk-zafer fazla gerçekleştirilemez, onunla öyle yaşayamazsın. Objektif olarak bu böyledir. Yani ortada kadın çok, ama aşk-zafer ilişkisine ters

düşersen istediğin gibi yaşayabilirsin. Yani çoğunlukla yaptığınız gibi, kendinizi kandırırsanız yaşarsınız, ama yalnız her şey biter.

Yatarsınız örneğin, sabaha kadar leşiniz o odadan çıkar. “Ey-lem, savaş, örgüt gitsin, ölsün” dersiniz, bir de güdülerinizin tam etkisine girerseniz, ancak sizi ipe çekmek gerekir. Zaten sizin yapacağınız bir şey de kalmaz. Nitekim bizde böyle değil mi? Biten erkek-kadın hemen alıp birbirlerini kaçıyorlar. Bir oda bulurlar, işte bitti onun işi! Bu, iyi bir şey midir? Hayır, bu bir bitiştir. Dolayısıyla burada aşk-zafer bağlantısı müthiş.

İşte Zilan, Sema, bu konuda aşk bağlantılarına somutta ulaşamadılar, ama direnişte bir sembol olmak istediler. Anlamı bu. Bu çok zor, ama ne yapalım! Gerçeklik, zafer gerçekliği, başka tür davranma fırsatı vermiyor.

Aşka ülke, ülke de özgürlük demektir, aşk örgütte başarı demektir

Önderlik nedir burada? Önderlik, direnme, dayanma gücü oluyor biraz. Hem olumsuzluğa karşı savaş gücü, hem de aşkı ve zaferi zorlama gücü oluyor. Kadını bu temelde yaşam, özgür yaşam gerçekliğine dönüştürme anlamına geliyor. Bunun için güzellikten tutalım, yeniden, tüm yönleriyle yaratılışa kadar değerlendirmeye. Tabii Önderlik burada büyük bir hassasiyette olacak. Dikkat edilirse başkaları diyor, “Önderlik şöyle yaşar, böyle yaşar”. Hayır, yaşamıyorum, çünkü ölçüler bana göre değil.

Ama unutmayın ki, sizi bir kadınla yalnız bir odaya koysalar, hele biraz da hoşunuza giderse, sabaha kadar kim bilir neler yaparsınız! Ama ben yapamıyorum. Şimdi bütün Kürdistan’dan, hatta bütün dünyadan kızlar gelse de, ölçülerime uymadıkça sabahlayamam bir kadınla. Ölçülerim var benim, ölçülerime bağlıyım. Hepiniz kendinize bunu uygulayın; böyle bir gücünüz var mı? Ölçü gücünüz, estetik gücünüz, savaş gücünüz, zafer gücünüz var mı? Yoksa, senin aşkın da, zaferin de olmadığı için, senin için kadınlık da, erkeklik de beşpara etmez. PKK gerçeğinde, PKK savaş tarzında bu böyledir. Onun dışında istediğinizi yapabilirsiniz.

PKK’de iyi bir komutan, iyi bir militan olmak istiyorsanız bunlar gerekli. Bunlar olursa ne olur? Açık söyleyeyim, yani bir kadınla bir erkek birbirini istediği gibi sevebilir. Zaten o kişi sevilir, “sevebilir” demeye de gerek yok. O, sevmesini bilir, aşk-zafer bağlantılarını kurmuştur. Dürüsttür, ilkelidir, yaman bir adamdır. Kısaca o kişi fazla hata yapmaz. Çünkü ilkeleri var, felsefesi var, çünkü o bizzat savaş tanrısıdır.

Aşk eşittir ülke demektir; aşk, ülke de özgürlük demektir; aşk, örgüt demektir; aşk, örgütte kesin başarı demektir; aşk, savaş demektir; aşk, savaşta zafer demektir. Aşkı böyle anlayacaksınız. Yoksa karasevda gibi bir aşk ihanettir, aşka ihanettir. Böyle kadın, böyle erkek olmak çok değerli bir şey. Ne mutlu böyle olmaya kendinizi yatırabilirsiniz! Bu temelde kendinizi kurtarabilirsiniz, büyük bir gelişme olur.

Die Wahlen im türkischen teil Kurdistans und Ankara.

Agit Dersim

www.agitheval.de
.tl

“Das Kurdische Volk erwartete von Den DTP Politikern das sie die Jahre lange anhaltenden Krieg in Kurdistan endlich stoppen und das der Druck der Türkischen Armee endlich aufgehoben wird, dies sind einige der wichtigsten Punkte die Die Pro Kurdischen Politiker während ihrer Amtszeit beim Namen nennen müssen.”

Die Türkische Regierung versuchte die Kurden in ihrem Land so gut wie möglich Mund tot zu machen in dem sie z.B. die 10 % Hürden bei den Wahlen einführten. Die Türkische Regierung versuchte die Kurden in ihrem Land so gut wie möglich Mund tot zu machen in dem sie z.B. die 10 % Hürden bei den Wahlen einführten.

Vor etwa 12 Jahren aber schafften die DEP-Politiker es die 10 % Hürde zu überwältigen und kam so mit ihren 5 Abgeordneten ins Parlament. Die Parlamentaria der DEP wurden weil sie bei ihrem Amtes eintritt ihren Eid auf kurdisch abhielten, zu 15 Jahren haft in einem Hoch Sicherheits- Gefängnis in Ankara verurteilt. Nach 9 Jahren und 3 Monaten wurden die DEP Politiker frühzeitig entlassen.

Auch beiden Wahlen im Jahre 2002 versuchte die Regierung ihr bestes um den Eintritt der Kurden ins Parlament zu verhindern.

Und die Maßnahmen waren wie so viele Mahle auch vorher Erfolgreich, da die Pro Kurdische Partei DEHAP die 10 % Hürde nicht erreichen konnte. Genau 12 Jahre zurrück ist es, das ein Volk das auf 20 Millionen in der Türkei geschätzt wird, nicht im Parlament vertreten wird.

Beiden diesjährigen Wahlen jedoch schaffte die DTP (Demokratische Gesellschafts Partei) die nachfolgende Partei der DEP, DEHAP, HADEP den Staat auszutricksen, in dem sie Ihre Politiker als Parteilos in die Wahlen schickte, weil Parteilose Politiker keine 10 % Hürde meistern müssen.Und Der Plan der DTP ging auf , die DTP schaffte es 23 Politiker die als Parteilos kandidierten ins Parlament zu schicken.

Seitdem die Türkische Republik als offizieller Staat bekannt geworden ist, hatt die DTP es geschafft das erste mahl so viele Politiker die das Kurdische Volk Representierren ins Parlament zu schicken.

Die Erwartungen an Die Politiker der DTP

Da die Politiker das erste Mahl es geschafft haben ins Parlament zu kommen, und das Kurdische Volk viel leiden musste und leid ertragen musste, sind die Erwartungen an die Politiker dementsprechend hoch, den es liegt also eine Sehr große last auf den Schultern der Politiker.

Das Kurdische Volk

Das Kurdische Volk erwartete von Den DTP Politikern das sie die Jahre lange anhaltenden Krieg in Kurdistan endlich stoppen und das der Druck der Türkischen Armee endlich aufgehoben wird, dies sind einige der wichtigsten Punkte die Die Pro Kurdischen Politiker während ihrer Amtszeit beim Namen nennen müssen.

In der Hoffnung Sie in AMED wiederzutreffen Viel Erfolg Serkeftin Hevalno

Atatürk ou la Fin d'un Mythe

Okuyucudan

Pınar UÇAR

Pas un lieu sans son portrait. De la Résidence présidentielle (Cankaya/ Ankara) au domicile d'un citoyen fidèle; de l'Hémicycle à la maternelle; de la porte d'Istanbul au pied du Kurdistan... Partout, le buste d'Atatürk. Les lieux officiels, les restaurants, les magasins, les hôtels. Dessiné, sculpté, photographié, taillé. Sur tous les supports et sous toutes ces formes. Le père est là. Que ses enfants se rassurent...

Tel un gourou, il les protège, les console, les réconforte. Leur donne du courage et de l'espoir. Quelque fois, leur montre le chemin. Autant dire que le travail est de titan. Mais qu'importe, ses fidèles le lui rendent bien. Tout du moins en ont-ils l'air. En apparence, une surabondance, une exubérance... l'hommage est aussi "grand" et "démessuré" que le personnage. Mais le père en attendait-il autant? Ou plutôt était-ce ceux qu'il voulait vraiment? Voulait-il faire l'objet d'un simple culte de personnalité?? La question est à se poser sé-

rieusement.

**Une forme
recherchée pour un
fond creux...**

Car enfin, cette fascination des Turcs pour Mustafa Kemal n'est pas sans poser quelques problématiques. 69 ans déjà- il est mort en 1938- et la machine à propagande continue. Le discours est incessant, la politique est la même. Dans un monde en perpétuel changement, la Turquie est un cas de figure. Figée dans le temps, elle refuse toute forme d'évolution, se contentant d'afficher un profond attachement à Atatürk. Mais l'affichage ne semble être que simulacre. Trop superficiel. Pas authentique.

Il y a comme une exagération du côté de nos "amis" Turcs. Pourquoi une telle surenchère?? Sans doute pour dissimuler une vérité qu'il leur est difficile d'avaler. Une vérité qui reste, pour beaucoup, en travers de la gorge: le Kémalisme est depuis longtemps oublié. Car si l'application du kemalisme était

encore d'actualité, nul doute, les Turcs se seraient contentés d'un hommage beaucoup plus soft, se limitant à une commémoration ou à une célébration du jour de proclamation de la République turc, par exemple. Il n'en est pas pour l'instant.

Les Turcs n'ayant effectivement pas compris. Ils n'ont pas encore compris qu'il n'y avait pour un "leader"- pas plus grand hommage que celui de voir son concept ou son idée appliquée, demeurée et fleurie. Tout le reste n'étant que futilité. Parmi celle-ci, le culte de la personnalité. Car c'est au travers de l'application des principes Kemalistes seulement que les Turcs parviendront à faire vivre le père fondateur, qu'ils donneront sens à son combat, à son idée.

De cette manière seulement qu'ils pourront prétendre le respecter et le porter à la victoire. Il n'y aurait alors nul besoin d'imposer le personnage puisque - l'application de l'idéologie réussie- il serait naturellement acceptée par la

"Restreindre la démocratie pour la laïcité ou "oublier" la laïcité pour favoriser la démocratie?? La Turquie ne parvient pas à concilier les deux termes. Elle échappe donc à la volonté du père fondateur qui espérait une République démocratique fondée sur le principe de laïcité. Cette laïcisation sera d'ailleurs quelque peu difficile à établir, la majorité de la population souhaitant un espace public religieux."

population. Mais en Turquie, l'hypocrisie est aussi grande que le fond est creux... Il faut bien le dissimuler par une forme recherchée - LA PROPAGANDE.

Le Kémalisme... jeté aux oubliettes?

Le fond est effectivement bien creux. Le concept du père fondateur n'étant pas réellement mise en oeuvre. La laïcité, la Démocratie... Ce ne sont, en Turquie, que des termes illusoire, qui ne font pas commun accord. Souvent opposés. Schématiquement, le principe de laïcité est défendu par l'Armée.

Celui de la démocratie par les partis religieux. Jean Paul Burdy et Jean Marcou disait ainsi: "force est dès lors de constater qu'au cours du XX ème siècle, la laïcité en Turquie a le plus souvent été imposée ou rétablie par la force et par l'intervention répétée de l'Armée (en 1913, 1923-1924, 1971, 1980) alors que les avancées de la démocratie représentative se sont plutôt traduites par un retour de la tradition religieuse (en 1950 et 1983 notamment).

Restreindre la démocratie pour la laïcité ou "oublier" la laïcité pour favoriser la démocratie?? La Turquie ne parvient pas à concilier les deux termes. Elle échappe donc à la volonté du père fondateur qui espérait une République démocratique fondée sur le principe de laïcité. Cette laïcisation sera d'ailleurs quelque peu difficile à établir, la majorité de la population souhaitant un espace public religieux. Quant à la Démocratie et à l'occidentalisation du pays- autres principes fondamentaux initiés par le

père- elles semblent suivre le même chemin, parce que loin d'être appliquées. Raison pour lesquelles- entre autres- la Turquie se voit refuser l'entrée à l'Union Européenne.

Que reste-t-il alors du Kemalisme ?? Le concept est-il réellement jeté aux oubliettes?? Pas tellement... Car il ne reste de cette idéologie que ce qu'il y a de pire: son ethno racisme, sa conception du nationalisme. Ataturk l'avait idéalisé... N'est Turc que celui qui pratique la langue et la culture TURC. Ceux qui refusent donc de satisfaire aux critères du père sont des "traîtres" à la Nation et devront s'accommoder très rapidement à la culture dominante, faute de se voir relayer au citoyen de seconde zone ou purger une peine de prison ridicule.

La Turquie étant un pays multi-ethnique, c'est là une conception des moins démocratiques et des moins réalisables. Pourtant, c'est celle à laquelle les Turcs se rattachent le plus. Celle à laquelle ils se bornent le plus. Pourquoi? Sans doute est-ce le fruit de la propagande... Celle qui consiste à revendiquer le Kemalisme, à dire "vivre Ataturk"... sans expliquer un mot de l'idéologie, sans inculquer les notions de "démocratie", de "laïcité".

Tout juste se contentent ils de mettre en place un culte de la personnalité, d'afficher l'image de Kemal lorsque selon eux la Nation est mise en péril, lorsque les enfants sont en dangers. Rien de plus, rien de moins. Ce faisant, ils ont réduit l'idéologie du père à un concept purement totalitaire, lui qui était en faveur de la dé-

mocratie. Ils ont réduit leur "leader" à un personnage purement raciste, n'ont laissé du Kemalisme qu'une bien mauvaise image.

Pourtant, ils auraient pu en faire un grand personnage en suivant la voie qui leur avait été indiquée... Celle de la marche vers la démocratie, vers la laïcité, vers une "occidentalisation" du régime. Ils auraient pu appliquer tous ces grands principes, les enrichir, les développer et corriger l'erreur commise par Ataturk.

Ils auraient pu changer le concept de nationalisme et se calquer à certaines démocraties européennes, elles aussi concernées par la pluralité ethnique. Ils auraient pu... mais ils n'ont rien fait. Ils ont décidé de ne rien faire, pensant que ce serait une trahison à l'égard de leur père. Sans s'en rendre compte, en refusant l'évolution, les Turcs ont fait pire... Ils ont asphyxié le Kémalisme dans un concept totalitaire. Ils ont par conséquent assassiné le père. Un des plus grands crimes qu'ils aient pu lui faire.

Alors il serait temps que la Turquie mette fin à cette hypocrisie. Qu'elle cesse de justifier certaines politiques à tendances racistes, qu'elle cesse de se "cacher" derrière le concept de Kemalisme... pour refuser les droits culturels et ou politique aux minorités ethniques, pour établir une zone d'urgence, pour appauvrir une bonne partie de la population. Qu'elle cesse de vouloir continuer la guerre au nom d'un mythe qui n'est plus depuis fort longtemps. Un mythe qu'elle a, elle même, entérinée. Alors hypocrisie quand tu nous tiens.

Uzun Bir Yolun Hikayesi Rojaciwan

line geldi. Rojaciwan bir sene içinde bilgiye ve paylaşımına hasret insanları bünyesinde toplayarak bir “akademi” gibi hizmet vermeye başladı. Tabi ki bu durum PKK'nin ilk hamlesinden hemen sonraki süreç gibi oldu. Devletin “**üç-beş çapulcu**” diye nitelediği örgütsel yapı öylesine büyüdü bir hız ile yayıldı ve kök saldı ki, devlet artık bu örgütlü oluşum ile başa çıkamaz oldu. 2004'ten 2005'e kadar ne devlet, ne de faşist Türk **hacker-ları (daha doğrusu la-merları)** durumun vahametinin farkında değillerdi.

Tabi dünyanın dört bir yanındaki Kürtler kendi sitelerine büyük bir özveriyle, her biri adeta bir admin (**yönetici**) duyarlılığıyla çalışarak büyüyen bu değere sahip çıktılar. Artık bir haber duyulduğunda “**dur bir rojaciwan.com'a bakayım, doğrusunun onlar yazıyor**” diye tepki vermeye başladı insanlarımız. Elbette bunun verdiği sorumluluk daha da ağırlaştı, çünkü üye olanların haricinde milyonlarca izleyicisi var. İşte bu dönemlerde Türk devleti, devlet olma

Özel

Ciwan AZAD

“Elbette ki Türk devletinin örümcek beyinlileri birçok defa sitemize üye olup üyelerimiz ile özelden diyalog kurmaya çalıştılar. Fakat yabancı bir cismi ve dokuyu kabul etmeyen bir bünye gibi, üye kitlemiz tarafından kısa bir sürede bunlar deşifre edilip uzaklaştırıldı.”

Rojaciwan'ı gençliğin güneşi yapan ne?

Kürt gençliği, içinde biriktirdiği enerji ve tepkiyi belirli bir hedefe değil de, savruk bir şekilde harcamaya hızla sürüklenmekte idi. Bu da örgütlülüğün gençlik için ne kadar acil bir ihtiyaç olduğunu gün yüzüne çıkarıyordu. Tek başına “bir” olmanın her alanda yenilgi olduğu, binlerin gücünü birleştirip “bir” olması gerektiği, teknolojik arenada ağırlığını tüm şiddetiyle hissettirmeye başlamıştı. Bu yüzden dünyanın dört bir tarafındaki Kürdistanlılara ulaşılması gerekiyordu.

Apocu felsefe ve terbiyenin internet dünyasına da bir disiplin ile bir giriş yapmasının zamanı gelmişti. 2004 yılında www.rojaciwan.com temeli atıldı. Doğrusunu söylemek gerekirse, bir tartışma platformu oluşturulması ve haber portalı planlanmıştı. Kısa bir sürede Kürtler (*her şeyde olduğu gibi teknolojiden de mahrum bırakılmaya çalışılan insanlar*) sitemizi, **daha doğrusu, kendi sitelerini** keşfettiler.

Günden güne sayı artarak, katlanarak çoğaldı ve nihayetinde bugün 50 bini aşkın üye sayısı ile Kürdistanlıların en büyük ve vazgeçilmez sitesi ha-

avantajlarını kullanarak ve zavallı lamerlerini kullanarak, bizlere baskı uygulamaya başladı.

Fikren engel olamıyorsan, fiziken yok et

Rojaciwan'a haftada birkaç defa kalabalık gruplar halinde saldırılar gelişti. Tabi gerek kodlama güvenliği, gerek site kurucusunun keskin algılayışı ve Kürt programcılarının sayesinde www.rojaciwan.com Türk devletine ve zavallı sığınmacılarına çok ter döktürmüştür. Bu nedendir ki adı geçen devlet, zihniyet olarak yüzlerce yıl önceki vahşetini tekrar gün yüzüne çıkarmaya başladı: **"fikren engel olamıyorsan, fiziken yok et!"**. Evet, binlerce Kürt yurtseverini fikren engelleyemediği için, onları fiziken ortadan kaldırmaya yönelen ve faili meçhul cinayetlere imza atan bu despot zihniyet sitemize de aynı şekilde saldırmıştır.

Tabi devlet bu, boş durur mu? Rojaciwan'ın popüleritesini ortadan kaldırmak için bir saldırı planladılar. Senaryo şu idi: Türk hacker'lar(!) tarafından www.rojaciwan.net adlı sahte bir domain alınacak (*hostingi www.turkticaret.net olacak*) ve adı geçen grup tarafından hacklenecek (*ele geçirilip çökertilecek*) ve bir entrika ile psikolojik savaş boyutlanacak, **www.rojaciwan.com** yenilgiye uğratılmış olacaktı!

Bu köylü kurnazlığı tutmadı. En son örneği, kendi sitelerinde **"Rojaciwan'ı halen çökertemediniz, yazıklar olsun sizlere, kendinize hacker diyorsunuz, bu kadar beceriksizlik olmaz, adamlar dimdik duruyor hala!"** şeklindeki yazışmalarından ve nasıl bir hüsrana yaşadıklarından belli oldu. Bu olay üzerine, hangi mahkemeden, hangi sayı ve karar ile verildiği bile bilin-

meyen (*belki de bu mahkeme hiç olmamıştır*) bir karar(!) ile Kürdistan ve Türkiye'den sitemize girişleri defalarca engellemiştir. Bizler de Rojaciwan olarak, www.komalenciwan.com adı ile halkımızın ekranlarına ve beyinlerine ulaşmaya devam ettik.

Yetişen yeni kadrolar ile her gün biraz daha zenginleşen ve güçlenen Komalenciwan, Kürdistanlılara şunu öğretmiştir: *"internette imkânsızlık diye bir şey yoktur, eşitliği yaratabilirsin"*.

Dışardan bitiremeyince içerden koparmaya çalıştılar

Site adminleri olarak çoğu kez gelenin bir yarısı uyanıp, sitedeki son durum için yazılanları, tartışılanları gözden geçirdiğimiz olmuştur (**bir nevi nöbetçi adminlik demek yerinde olur**). Çünkü artık Türk faşistlerinin yapabildiği tek şey siteye üye olup, küfürlü ve seviyesiz yazılar yazmak olmuştur. Bunun yanında, Mezopotamya ruhunun temizliği ile kişiliğini süslemiş üyelerimizin seviyeli ve geliştirici tartışmaları Komalenciwan sitesinin internette kirlenmeden, pırl pırl kalmasında çok büyük bir rol oynamıştır.

Elbette ki Türk devletinin örümcek beyinlileri birçok defa sitemize üye olup üyelerimiz ile özelden diyalog kurmaya çalıştılar. Fakat yabancı bir cismi ve dokuyu kabul etmeyen bir bünye gibi, üye kitlemiz tarafından kısa bir sürede bunlar deşifre edilip uzaklaştırıldı.

Bütün bu gelişmelerin yanında, devlet artık mahkeme kararı olmaksızın (*hatta mahkemeler ile alay edercesine*) Türk Telekom'a dilediği siteye erişimi engelleme yetkisini verdi. Bu yetkinin aslında Genel Kurmay'ın *"Halkla Savaş"* dairesi kontrolünde olduğu ayyuka çıkmış-

tır.

Tüm bunlar yaşanırken, üyelerimizin duyarlılığı, paylaşım ruhu, özveri ve yeni bir şeyler öğrenme arzusu sitemizi farklı arayışlara itmiştir. Bunların başında bir radyo ve TV kurmak, video/resim paylaşım sitesi, e-kitaplar ve online Kürtçe müzik arşivi oluşturmak geliyor. Perde arkasında geceli gündüzlü, durup dinlenmeden çalışan emektar adminlerimiz halkımızın gönlünde taht kuran bir siteye/akademiye kattıkları güzellikleri belirtmeden de geçemeyiz.

İnternette imkânsız diye bir şey yoktur

Bu arada Komalenciwan'a tam alışan onbinlerce üyemiz tekrar bir yasakla karşı karşıya kaldılar: Binlerce askerini ölüme gönderirken, kendileri içki masalarından kalkmayan Genel Kurmay'ın "teneke generallerinin" keyfi kararıyla ve Telekom'un eliyle bu siteye erişim engellenmiştir!

İmkânsız denen bir şeyin internet dünyasında var olmadığını bir kez daha ispatlayan site yöneticileri daha güçlü bir kadro ve altyapı ile www.ciwanenroje.com adıyla tekrar parçası olduğu Kürt halkına merhaba dedi. "Beni öldürmeyen her darbe, beni daha da güçlü kılar" şiarını özümseyen her çalışanımız ve üyemiz birbirine daha da kenetlenmektedir.

Son olarak şunu belirtmekte fayda var; engellenen sitelere erişim www.ronahi.net adresi üzerinden yapılabilmektedir. Ayrıca <http://rapidshare.com/files/45633310/yasaksiz.rar.html> adresinden indirilen minik bir program ile (özellikle internet cafelerden erişen üyelerimiz için) tüm yasaklı sitelere erişim olabilmektedir.

Eine Botschaft aus dem Feuer

Arjîn Alvoz

saryarenas@gmx.de

“In Süleymanya (Südkurdistan) und Umgebung haben sich nach Angaben der zuständigen Gerichtsmedizin zwischen dem 9. und 16. Juli 2007 vierzehn Frauen im Alter zwischen 13 und 30 Jahren selbst angezündet. Sieben von ihnen konnten mit schweren Verbrennungen gerettet werden. Laut eines vom Gesundheitsministerium der Regionalregierung in Süleymanya veröffentlichten Berichtes haben sich in den letzten 14 Monaten 831 Frauen selbst angezündet. In den ersten sechs Monaten dieses Jahres waren es schon 467 Frauen, die sich selbst verbrannt hatten.”

Ich habe Anlass genug darüber nachzudenken, wie schwer es ist, Kurdin und zugleich eine Frau zu sein. Ebenfalls habe ich Anlass genug, hierauf stolz zu sein. Dennoch gibt es viele Momente, in denen ich mich hinterfrage, ob ich wirklich begreife, was es heißt, KurdIn zu sein. Ich spüre, in diesen Momenten ein ‘Gefühlskaos` ganz tief in mir. Freude, Trauer, Stolz, Wut, Zorn, Mut, Glück, Entschlossenheit, Kampfgeist und vieles, vieles mehr...

Es sind die Momente, in denen ich mir die Realität erneut vor Augen halte und einfach nur versuche zu verstehen. Manchmal jedoch kommt man an einen Punkt, an dem das ‘Verstehen` nicht mehr möglich ist. Dazu sind die Emotionen viel zu stark. Es wird unmöglich etwas aufzugreifen oder gar zu verarbeiten.

Genau dies passiert, wenn ich aus der kurdischen Presse entnehme, dass Frauen aus allen vier Teilen Kurdistans täglich Selbstmord begehen.

Die Rate der Frauenselbstmorde in Kurdistan steigt von Tag zu Tag

Die Selbstmordquote von Frauen und Mädchen steigt weiter. Als Gründe hierfür können einerseits innerfamiliäre Probleme, patriarchale Unterdrückung genannt werden sowie bisher noch unbekanntere Ursachen. Insbesondere junge Frauen und Mädchen sind oftmals hilflos dem Druck ihrer eigenen Familien ausgesetzt und sehen den einzigen Ausweg im Suizid.

Es vergeht kaum ein Tag in Kurdistan, an dem keine Frau Selbstmord begeht. In den beiden jüngsten Fällen ist es das Alter, das die Aufmerksamkeit

weckt. Während die eine Frau 70 Jahre alt war, handelt es sich bei der anderen um ein zwölfjähriges Mädchen. Die 70-jährige Fatma H. aus der Ostkurdischen Stadt Mahabad beendete ihr Leben aufgrund von innerfamiliären Problemen durch Gift. Die zwölfjährige R.D. aus Mardin / Derik erhängte sich. Der Grund ist unbekannt.

Einerseits beschäftigt mich die Frage warum Frauen Selbstmord begehen. Andererseits jedoch auch die Methode des Suizides. Manche Frauen erschießen sich, manche stürzen sich von Abgründen in die Tiefen. Manche Frauen jedoch verbrennen sich...

Selbstverbrennung als Methode zum Selbstmord

In Süleymanya (Südkurdistan) und Umgebung haben sich nach Angaben der zuständi-

gen Gerichtsmedizin zwischen dem 9. und 16. Juli 2007 vierzehn Frauen im Alter zwischen 13 und 30 Jahren selbst angezündet. Sieben von ihnen konnten mit schweren Verbrennungen gerettet werden. Laut eines vom Gesundheitsministerium der Regionalregierung in Süleymanya veröffentlichten Berichtes haben sich in den letzten 14 Monaten 831 Frauen selbst angezündet. In den ersten sechs Monaten dieses Jahres waren es schon 467 Frauen, die sich selbst verbrannt hatten.

In der Türkei kam es im Jahr 2006 zu 466 Frauenselbstmorden und 8553 Fällen von Selbstmordversuchen. Im Jahr 2006 haben 52 Frauen durch Selbstverbrennung Selbstmord begangen. In den letzten fünf Monaten (Januar - Juni 2007) sind es 15 Frauen gewesen. Frauen sind oftmals gezwungen, Gewalt zu ertragen. Wenn sie vor ihren gewalttätigen Männern zu ihren Familien flüchten, werden

sie häufig entweder zurückgeschickt oder ermordet.

Halise Tastekin (24) wurde am 22. 7. 2007 in Urfa mit einer Kugel im Kopf in einem Müllcontainer aufgefunden. Die 24-jährige Halise war seit acht Monaten verheiratet und vor drei Monaten in das Haus ihrer Eltern zurückgekehrt, weil es mit ihrem Mann zu Unstimmigkeiten gekommen war.

Alle 24 Stunden verbrennt sich eine Frau in Kurdistan

Die Hälfte aller Frauen in allen vier Teilen Kurdistans werden nicht gefragt, wenn es um die Wahl des Ehemannes und die Heirat geht. Die Heirat abzulehnen, kann den Tod bedeuten. Viele Frauen sind davon überzeugt, dass der Mann das uneingeschränkte Oberhaupt der Familie ist. In ländlichen Gebieten glauben viele Frauen, dass sie physische Strafe verdient haben. In der Türkei ist alle drei

Minuten eine Frau von Gewalt betroffen.

Laut einer Meldung des Radiosenders 'Nawa` hat sich im Mai 2007 in der Region Süleymanya im Durchschnitt alle 24 Stunden eine Frau selbst verbrannt. Insgesamt seien im Mai 164 Personen aufgrund von Verbrennungen in die Krankenhäuser der Region eingeliefert worden. Bei der großen Mehrheit davon handele es sich überwiegend um Frauen zwischen 15 und 45 Jahren aus ländlichen Gegenden um Süleymanya.

Insbesondere der Fall der jungen Ezidin Xatu Dua, die am 7. April 2007 in Behzan (Südkurdistan) von Hunderten von Menschen gesteinigt wurde, hat die Aufmerksamkeit erneut auf die Verletzung von Frauenrechten in der Region gelenkt. Am 12. Mai wurde in Dokan bei Süleymanya die neunzehnjährige Shewbo Raif Ali gesteinigt, nachdem ihr zuvor die Hände gebrochen worden waren, weil der 'Verdacht auf Ehebruch' bestanden haben soll. Xatu Duas 'Schuld' war es, sich mit einem sunnitischen Mann einzulassen, Shewbos 'Schuld' bestand lediglich aus einem Verdacht.

Nach Angaben der Internationalen Kampagne gegen Ehrenmorde (ICAHK) sind in den anderthalb Monaten zwischen der Ermordung Duas und der Sewbos in Kurdistan mindestens zwölf Frauen ermordet worden. Es wird vermutet, dass die tatsächliche Anzahl viel höher ist. Nach UN-Angaben haben sich 2003 bis heute allein in der

Stadt Hewler 358 Frauen selbst verbrannt. 218 Frauen überlebten Selbstverbrennungen.

Nur meine Asche soll euch bleiben

Es ist offensichtlich, dass es sich um eine undenkbare Ausweglosigkeit handelt, die zu der Ergreifung dieser Methode führt. Was sind die Beweggründe hierfür? Um welche ausweglosen Situationen handelt es sich, die Frauen dazu bewegen das Leben zu beenden?

Um welche ausweglose Situation handelt es sich, die Frauen dazu bewegen die Methode der Selbstverbrennung zu benutzen? Warum so schmerzvoll? Ist es eine Botschaft an uns? Ist es ein Schrei und Aufruf an die Gesellschaft? Ist es das Symbol des Widerstandes oder gar des Kampfes? Was wollen die Frauen uns damit sagen? Welche Botschaft ist es, die sie uns geben möchten?

Ich bin davon überzeugt, dass wir alle die Aufgabe haben, diese Selbstmorde zu hinterfragen. Was waren die Gründe dafür? Wie können wir den Frauen helfen, um Selbstmorde zu verhindern? Wie können wir diese "Selbstmorde" begreifen?

Wir alle haben uns in der einen oder anderen Weise beim Kochen mal den Finger verbrannt. Oder als wir mit dem Feuerzeug spielten, haben wir uns sicherlich mal verbrannt und wissen daher was für ein Schmerz es ist. Könnt ihr also nachvollziehen, mit welcher

nem Schmerz die Frauen das Ende des Lebens suchen, wo es doch auch Schmerzfrei möglich ist?

Es ist offensichtlich, dass der Gedanke von Selbstmord in einem Moment auftaucht, in dem der Kampf gegen die täglichen Probleme und/oder Schwierigkeiten keinen Sinn mehr zu heben scheint. Wenn man denkt, dass der äußerliche Druck nicht mehr auszuhalten ist, oder wenn man von den täglichen Schmerzen befreit werden möchte. Wenn wir alle äußerlichen Faktoren, Schwierigkeiten, Druck und Probleme als Schmerzen bezeichnen, dann ist es nicht falsch zu sagen, dass Selbstmord begehende Personen, dies als die Befreiung von Schmerzen definieren. Stellt dies denn im Bild der Frauen, die sich täglich anzünden nicht ein Paradox da? Warum Schmerzen ertragen, um den Schmerzen zu entkommen?

Ich bin davon überzeugt, dass der erste Wunsch der Frauen, die sich verbrennen, genau der ist, dass wir uns diese Frage stellen. Denn verstehen geht über Hinterfragung. Solange wir uns nicht die Frage stellen 'was muss es sein, das die Frauen dazu gebracht hat...' werden wir niemals in der Lage sein, diese Frauen nachvollziehen zu können. Eben diese Frage habe ich mir gestellt. Und bin auf folgendes gekommen:

Sie befreien sich von aller Last, in dem sie ihren innerlic-

hen Schmerz, ihre innerliche Kritik an der Gesellschaft, ihre innerliche Kritik an der unzureichenden Frauensolidarität nach außen tragen. Sie möchten auf die verzweifelte Lage, in der sie sich befinden, aufmerksam machen. Die Verbrennung muss meiner Meinung nach als 'Aufruf' verstanden werden.

Als ein Schrei an uns alle. Als eine Aufforderung die gesellschaftlichen Moralwerte zu hinterfragen, die gesellschaftlichen Rückständigkeit zu kritisieren. Ihr Tod soll Anlass zur Verbesserung der Situation von Frauen sein. Ihr Selbstmord ist einerseits als Niederlage des Kampfes gegen das 'Schlechte' zu sehen, aber andererseits auch als Opferung. Als Opferung für eine Gesellschaftshinterfragung. Zugleich ist es aber auch ein Wutausbruch. Sie möchten, dass alle Menschen erfahren, dass sie ihr Kampf gegen das Ungerechte nicht mehr weiterführen kann. Sie sind wütend auf die ganze Gesellschaft, die sie zu diesem Punkt gebracht hat. Sie möchten, dass alle mitfühlen. Sie sprechen in dem Moment ihren Hass gegenüber dieser ungerechten Welt aus, die es nicht zuließ, dass sie ihre Träume erleben konnten. Ihr Hass ist so groß, dass sie den Tod garantieren möchten.

Aber ihre Wut ist so groß, dass auch der Tod nicht ausreicht... nur noch ihre Asche soll übrig bleiben... nur noch Ihre Asche soll auf dieser ungerechten Welt weilen... (2. Teil folgt)

Makale

Jêhat BÊRTÎ

Vefa

Doyumsuz geziler diyorum gezmelerime. Gittiğim her yer her seferinde bir başka yer oluveriyor. Yem yeşil bırakıp gittiğim bir vadiye bir ay sonra döndüğümde orayı sonbaharın kendine has renkleri içinde buluveriyorum.

Sonbaharın son günlerinde sararan otları, sarının bütün tonları içinde bırakıp gittiğim bir gerilla kampı yerine, bir hafta sonra döndüğümde orayı tek renge, beyaza bürünmüş buluyorum. Üç gün önce ayrıldığı bir gerilla bölüğüne, üç gün sonra döndüğümde oradaki gerillaların bir çoğunun değiştiğini görüyorum.

Tanıdıklarım, tanıştıklarım başka bir alana gitmişler. Yeni yüzler tanıyorum her seferinde. İki gün önce hüznün içinde bırakıp gittiğim bir gerilla, iki gün sonra kahkahalarla karşılıyor beni. Sessiz, suskun, içine kapalı bir insan birden bire neredeyse...

Gezmelerimde hep

bir şeyler taşıyorum bir yerlere. Çoğunlukla da haber. Bir yerlerden haber alıp, bir yerlere haber taşıyorum. Bu, benim severek yaptığım işim. Bir gerilla kampından diğer bir gerilla kampına her gittiğimde etrafıma toplanıp “*Hoş geldin gazeteci! Bize son haberleri aktar bakalım*” diyorlar. Ben de aktarıyorum. Bu haberler çoğunlukla birbirleriyle ilgili konularda yoğunlaşıyor. Bütün dünya ile ilgililer. Savaşları, siyaseti, sanatı, kültürü hatta sporu bile büyük bir merakla takip ediyorlar. Ama en çok da birbirlerini soruyorlar.

Dünyanın akıllılarına inat, dağlı deli olmalı insan diyorum.

Gittiğim her yerin fotoğraflarını çektiğimi bildikleri için gittiğim her yerde hemen tezgahı kuruyorum. Çektiğim fotoğrafları bilgisayara aktarıyorum. Hangi mangadaysam

bir bakıyorum, meraklıları damlamaya başlıyor. Günlük olarak içinde oldukları, yaşadıkları her şeyi bir de bilgisayar ekranında tekrar tekrar izlemekten büyük bir zevk alıyorlar.

Hangi görüntü çıksa, “**Way be! Ne güzel!**” diyorlar. “**Bak dünyanın neresi bu kadar güzel olabilir?** Bu fotoğrafları herkese göster. Görsünler nasıl bir cennette yaşadığımızı.” diyorlar. Haklılar. Bir gerilla araya girerek, “*Bak, bunları mutlaka yayınla. Birileri bu cennet yerlere ‘çürüme alanı’ diyorlar. Bu fotoğrafları görüp de, bu adamlara yalancı desin herkes. Bir de dağdan inmemizi istiyorlar. Sanki biz dağda yaşamaktan bıkmışız, yorulmuşuz da, o kirli insan yoksunu, insansız topluluklara, şehirlere inmeye çok meraklıymışız gibi. Kusura bakmasınlar ama, bu çok ahmakça bir şey. Gerçi biz ‘deli’ adamlarız ama onlara ‘akıllıca’ bir*

“Belki bir çok kişi, neden Önderliği bu kadar sevdiğimizize anlam veremiyor. Neden ondan kopamadığımızı anlam veremiyor. Bir çok nedeni var. Ama bu nedenler içinde bir tanesi var ki her şeyin önündedir. Buna vefa diyoruz. **Bu en güzel yoldaşımız hep bizi yüreğinde taşıdı. Biz de O’nu hep yüreğimize taşıdık. Biz hep ölümüne ölümüne savaşmak için geldik dağlara. Bir çoğumuza kalsaydı, üç aylığına, beş aylığına savaşıp ölecektik. O, bütün gücünü, yeteneğini bizi yaşatmak için harcadı. Hep bizi korudu.**”

önerim var: Herkes dağlara çıksın.” diyor.

Bir diğer gerilla, “*Yaw heval*” diyor. “*Böyle tehlikeli öneriler yapma. Bizim Kürtler ‘delidir’. Bir bakarsın binlercesi çıkıp gelmiş. Ondan sonra işin yoksa her mangaya 15-20 kişi sıkıştıktık. İşin yoksa kamp yap, mangaya yap. Vallahi buralar da şehir olur, çekilmez olur.”* diyerek kaygılarını belirtiyor. Herkes gülüyor. Ben de gülüyorum. Bana delice bir fikir gibi geliyor. **Dünyanın akıllılarına inat, dağlı deli olmalı insan diyorum. Akıllıca...**

Vefalı olmak önemlidir gerilla için

Gittiğim her yere sadece haber taşıyorum. Belki de haberdan daha çok, selam taşıyorum. Nereden çıksam beni gören her gerilla, nereye gittiğimi sorar önce. Gideceğim yeri söyleyince, hemen başlar isim sıralamaya. “*Orada falan, falan, falan arkadaşlar var. Çok çok selamlarımı söylersin. Serkeftin dileklerini iletirsin. Eğer geri gelirsen ve imkan olursa sana zahmet onların birer fotoğrafını getir.*” der hepsi anlaşmış gibi. Ben de hep selam taşıyorum. Bazen unutmamak için not alırım. Bir selamın neden bu kadar değerli olduğunu her geçen daha iyi anlıyorum. Çünkü ben de çok selam almaya başladım, çok kişiden.

Hatta bazen “*Yaw heval, sen dışarıyla haberleşiyorsun. Belki tek tek herkese ulaşmazsın ama herkese selamlarımızı söyle.”*

diyorlar. “*Olur*” diyorum. Selamlarını herkese iletiyorum. Merak ediyorum. Yaşlı bir gerillaya soruyorum. “*Arkadaşlar birbirlerine niye bu kadar çok selam gönderiyorlar?*” diyorum. Gülümsüyor. “**Vefa**” diyor. “*Vefalı olmak dostlukta, arkadaşlıkta, hele hele yoldaşlıkta çok önemsenen bir şey bizde. Ahlaki bir yaklaşımdır. Herkes sanır ki bizim ilişkilerimiz sadece ideolojik, siyasal, örgütsel çıkar ilişkileri. Genelde siyasal organizasyonlarda gerçekten de profesyonel ilişkiler biraz böyledir. Ancak bu tarz ilişki biraz batı tarzı ilişki oluyor. Ve özünde karşılıklı çıkar yani ticaret var.*

Oysa bizim toprak gerçeğimizde ilişkiler çoğunlukla çıkar değil de birbirini tamamlamaya ve dayanışmaya dayanır. Kendini birileriyle birlikte var ederek tamamlama diyoruz buna. Bu ilişki canlı-organik bir ilişki tarzıdır. Selam gönderme, bir nevi ilişkilerin kan damarı oluyor. Ve bu ilişkiler hayatidir. Buna vefa diyoruz. Ahlaki bir şey. Toplumu toplum yapan bir değerdir bizde vefa. Vefasız insandan çok korkarız. Toplum karşıtıdır. Toplum karşıtı, insan karşıtıdır. Biz ise ne mutlu ki hala insanız. İşte selam budur.”

Önderlik derken hep bir burukluk var yüreklerde

Bugün internette e-mail hesabıma baktım. Dünyanın bir çok yerinden, bir çok insandan selam gelmişti. Ne kadar çok sevindim. Selamın değerini gittikçe daha iyi anlıyorum. Bunu

sohbet ettiğim yaşlı gerillaya söylüyorum. Çok seviniyor. “**Yaw hevalê min**” diyor. “**Sen bayağı bayağı dağlı olmaya başlamışsın.**” diyor. Daha çok seviniyorum.

Vefalı olma üzerine sohbetlerimiz gittikçe farklı boyutlar kazanmaya başlıyor. Her zaman olduğu gibi söz dönüp dolaşıp O’na geliyor. Zaten onsuz hiç bir şey ne düşünülüyor, ne de konuşuluyor. “**Önderlik**” diyorlar. “**Güneşimiz**” diyorlar. “**Başkan**” diyorlar. Ama hep aynı duyguyu yaratıyorlar. Ondan bahsederken hep bir burukluk duygusu oluşuyor insanda. Kırk yıllık hayali dağ olan insandan bahsederken dağlılar, kendilerini hep daracık bir hücrede tek başına hissettiklerini duyuyorsunuz yüreğinizin bir yerlerinde.

Önderlik bizi hep yüreğinde taşıdı bizde O’nu yüreğimizde taşıyoruz

Dağı, dağ yaşamını çok seviyorlar. Ama hep bir eksiklik ve eziklik duyuyorlar. **Gönderdikleri her selam aslında O’na gönderilmiş sayılıyor.** Çoğu zaman radyonun kendileri için hazırladığı “*Hêviya Gel*” programına gönderdikleri mesajlarını taşıyorum. *Bütün mesajlar da başta O’na gönderiliyor en sıcak, en duygulu, sevgi dolu selamlar.* Yaşlı gerilla, “*Biliyor musun heval?*” diyor. “*Biz, O’nu hiç bir zaman yeterince anlayamadık. Yoldaşlığımız hep yetersiz kaldı. Ama hiç bir za-*

man ondan kopmadık. Çünkü O bizim en harika yoldaşımız. Belki bir çok kişi, neden O'nu bu kadar sevdiğimize anlam veremiyor. Neden ondan kopamadığımızı anlam veremiyor.

Bir çok nedeni var. Ama bu nedenler içinde bir tanesi var ki her şeyin önündedir. Buna vefa diyoruz. **Bu en güzel yoldaşımız hep bizi yüreğinde taşıdı. Biz de O'nu hep yüreğimizde taşıdık.** Biz hep ölümüne ölümüne savaşmak için geldik dağlara. Bir çoğumuza kalsaydı, üç aylığına, beş aylığına savaşıp ölecektik. O, bütün gücünü, yeteneğini bizi yaşatmak için harcadı. Hep bizi korudu. *Biz dostluğu, arkadaşlığı, yoldaşlığı, sevgiyi, saygıyı ve en önemlisi de vefayı O'nun gözlerinde gördük, tanıdık. Bunlar insanı insan yapan değerler.* O'nu görenler, bilenler iyi bilirler. Hep O'nun yanında insanın kendini daha fazla insan hissettiğini anlatırlar. Doğrudur.

Vefasız insan ahlaksız insandır, selamlarımızda vefanın, vefalı olmanın selamlarıdır

O her şeyden önce ve her şeyiyle çocuk saflığında bilge bir insandır. O'na vefa insana vefadır. Vefa, zor zamanda insanın insanla dayanışması eksik kaldığında insanın birbirini tamamlama duygusudur. Biliyor musun, O en zor zamanlarını yaşıyor şimdi. En güçlü zamanlarında O'na en çok alkış çalanların, bugün küfre yönelmelerinin lanetini belki de biz-

den daha iyi O'nun yarattığı halk görüyor. Bir vefasızlık var bu işte. Sen halkın içinden geliyorsun. Halkın içine gideceksin. İyi izle, bu halkta en lanetli durum vefasızlık, en güzel duygu ise vefadır. Vefasız insan, ahlaksız insandır. Selamlarımız da vefanın, vefalı olmanın selamlarıdır.” diyor.

Bir sigara sarıyor. Derin bir nefes alıyor. Sonra sigarasını bana uzatıyor. *“Bak, ekmeğimizi, sigaramızı paylaşıyoruz. Bunlar dostluğun işaretleridir. Dostlar vefalı olmalıdır. Sen iyi bir dost olabilirsin. Hatta belki de bizden daha fazla. Çünkü hep selam taşıyorsun. Haberlerine hep selam ekle. Dostlara, yoldaşlara. Ya da sadece selam söyle herkese. Bizden verebileceğin belki de en güzel haber budur.”* diyor.

Gezmelerim doyumsuz gerçekten. Hep yeni şeyler öğreniyorum. Hep güzel şeyler öğreniyorum. Öğrenmenin güzelliğini öğreniyorum. Bu yazıyı yazarken yazımın orta yerinde gece jeneratör kapanma saati geldiğinden elektrik kesiliyor. Yanımdaki gerillaların çoğu uykuya dalmışlar. Ben bilgisayarın şarjında yazımı bitirmeye çalışırken, bizim genç bir gerilla kalkıp fanusu yakıyor. *“Kolay gelsin”* diyor. *“Sağ ol”* diyorum. *“Bu dağ acayip bir yer heval”* diyor. *“Gecenin on ikisinde fanus ışığında son model bilgisayarla yazı yazıyorsun. Dağ başında dünyanın bilmem neresine internet üzerinden haber göndereceksin yarın. Acayip ki ne acayip! Birden Ahmet Arif'i hatırladım, ‘uzay çağında bir ayağımız,ham çarık olsa da di-*

ğer ayağımız’ mı ne diyordu? Bak, senin de dizinin üstünde uzay teknolojisi, ayağının yanı başında gerilla fanusu. Hadi biz de biraz türkü diliyle söyleyelim. Ne diyordu rahmetli Ahmet Kaya, ‘Bu ne yaman çelişki anne!’ Ben gülüyorum. O da gülüyor.

Gerilla dediğin vefalı olur

Şerevdin yaylalarını hatırlıyorum. Çocukken fanus ışığı etrafında oturmuş cemaati hatırlıyorum. Diğer zomlardan; Qıcimêrg, Qereqawîş, Sıncık, Qendil, Gaxuran, Navro zomlarından bizim Kelo zomuna gelmiş misafirleri hatırlıyorum. Zaman yine iç içe geçiyor. Dalıp gittiğimi gören gerilla *“Ha”* diyor. *“Bizim radyo isteklerini gönderdin mi?”* diyor. **“Evet”** diyorum. **“İyi”** diyor. **“Bir sürü arkadaşına selam yazmıştım. Umarım bizim radyo hepsinin tek tek ismini verir. Vallahi bazı arkadaşlara iki ay selam göndermezsem ‘vefasız’ diyecekler. Olur mu hiç? Gerilla dediğin vefalı olur.”** diyor.

Ürperiyorum. Sanki düşüncelerimi okumuş. Şaşırıldığımı görünce o da şaşırıyor. Biraz bakıyor. **“Gazeteye mi yazıyorsun?”** diyor. **“Evet”** diyorum. **“Selamlarımızı söyle”** diyor. **“Olur”** diyorum. **“Şevbaş”** diyor. **“Şevbaş”** diyorum. Nöbeti varmış. Uyuyor. Benim de yarın bu yazıyı diğer gerilla kampına götürüp internet üzeri göndermem gerekiyor. Onun için uymalıyım. **“Şevbaş”** diyorum. Herkese selamlarımı gönderiyorum...

Avrupa'da Giderek Yozlaşan Gençliğin Sorunları

Okuyucudan

**Zagros
ŞOREŞGER**

göç dalgası şiddetten kaçan Kürt halkını Avrupa'da bu seferde entegrasyon politikaları adı altında Asimilasyon beklediğinin farkına varmadan akın akın gelmişlerdir. Sayıları şimdi yüz binlerce...

Avrupa da Örgütsüz olmanın yarattığı ciddi sorunlar

Kapitalist Sistemlerin içinde yaşamak başlı başına bir Yaşam mücadelesidir. Çünkü bunlar şiddetle değil de; ince politikalar üreterek; insani zihinsel olarak teslim almayı hedefliyorlar. İnsanların güdülerini, zaf ve zayıf noktalarını iyi bir şekilde analiz ederek; ona göre araç geliştirerek; kendi sistemine hizmet edecek şekilde bir robotlaşmış insan tipi yaratmaya çalışmaktadır. Peki mevcut sistemler hangi araç ve gereçleri kullanarak gençliği örgütleyorlar? Çok basit olarak sıralayabiliriz.

Kapitalist Sistemler gençleri örgütlemek için

Kürdistan'da 30 yıllık aşkın bir özgürlük mücadelesi sürmektedir. Düşmanın her türlü yöntemi uyguladığı bu kirli savaşta şüphesiz bundan en çok Kürt halkı zarar görmüş, gerek sosyal, siyasal olsun, gerekte ekonomik olsun, tüm özgürlükleri kısıtlanmış ve her konuda sömürülmekte baskı altında tutulmaktadır. Halkımız senelerdir aç bırakılmakta; işkencelere maruz kalmakta; her gün faali meçhul cinayetlerle yüz yüze, katliamlar-

dan geçmektedirler.

Kürdistan'da savaştan tüm halkımız nasibini almaktadır; bazıları şiddete maruz kalmakta, bazıları ise ekonomik olarak terbiye edilip geri bırakılmaktadır. Bazıları tüm bunlara boyun eğerek ajanlaştırılmış, koruculaştırılmıştır, bazıları ise onurunu çiğnetmeyip Kürdistan özgürlük dağlarına çekilip kahramanca direnmektedirler. Savaşın giderek şiddetlenmesi ile birlikte Avrupa'ya yoğun bir Göç yaşanmıştır. 90li yıllarda zirveye ulsan

“Özellikle Almanya başta olmak üzere diğer Avrupa ülkelerinde yaşanan yozlaşmanın en önemli faktörlerinin bunlar olduğunu söyleyebiliriz. Özgürlüğün ne anlama geldiğini bilmeyen Kürdistan gençliği bu tür tuzaklara çabuk kanabiliyor. Gençliğin bu tür tuzaklardan uzak durması ve yüzü hep Kürdistan dağlarına dönük olması gerektiğini belirtmek istiyoruz. Gerçek özgürlük Botan' da, Dersim' de, Amed' tedir.”

üç tane F harfi kullanılmaktadır. Bu F harflerinden bir tanesi spor dalların en önemlisi en zevkisi futboldur. Bilindiği gibi gençliğin büyük bir bölümü futbola yoğun ilgi olduğu görülmektedir. Tabii ilginin yoğun olması sistemlerin iş-tahını kabarmaktadır ve gençleri örgütlemeye en önemli faktörlerden biridir.

Sistemler futbolu cazip kılmak için milyonlarca Dolar para harcamaktadır. Lig maçları, kupa maçları, UEFA ve Şampiyonlar Ligi, Avrupa Şampiyonluğu, Dünya kupası'yla gençlere başka şeylerle uğraşma fırsatını vermezler ve bu şekilde çekmenin, onun enerjisini ve yeteneklerini sisteme hizmet edecek tarzda kullanmanın bir aracı haline getirmektedirler.

Spor ahlakından uzak, holiganlığa, fanatizme dayalı bir kültür giderek gençler içerisinde çeteleşmeye ve yozlaşmaya neden olmaktadır. Yerleşik spor anlayışı gençlerde şiddet anlayışının açığa çıkmasına yol açtığı gibi tüm toplumsal ve ulusal değerlerin de göz ardı edilmesini sağlamaktadır. Sporla gençler bir nevi mücadeleden uzak tutulmak, amaçsızlandırılmak, farklılıkları kabul etmeyen toplumsal mücadeleye ve siyasete ilgisiz bir gençliğin yaratılmak istenmektedir.

Her türlü uyuşturucu ve yozlaşmaya karşı dostluğu, kardeşliğe, halklar arası barışa, dayanışmaya, ulusal birliğe dayalı bir spor anlayışının en iyi örneğini Avrupa'nın birçok kentlerinde Mayıs Ayı Şehitleri'ni Anma Turnuvalarında ve son olarak Mazlum Doğan festivalinde görülmüştür.

Mevcut Sistemlerin en etkili silahlarından bir tanesi ise fuhuş olmaktadır. Çok olağanüstü bir

araştırmaya gerek yok, Avrupa'da yasayan her insan bunlar görmektedir. Gençlik ergenlik çağına geldiğinde vücut yapısı bakımından gelişmektedir. Bu gelişme ile birlikte bazı zaaf ve zayıflıklara yol açmaktadır. Bu açıdan sistemler cinselliği çok yaygınca kullanmaktadır. Buna örnek olarak da basta genelevler olmak üzere TV, gazeteler, dergiler, telefon ile bu süreci hızlandırmak içinde modayı iyi kullanıyor.

Üçüncü F harfi festivalde futbol ve fuhuş çok önemli bir parçası, vazgeçilmez aracıdır.

Avrupa'daki gençlerimiz hafta içi günlerini yoğun stres altında kan ter içerisinde hamal gibi çalışmaktadır. Modern köle denilebilirsiniz belki ağır oldu ama hiçbir farkı görmediğim için bu kavramı kullanmayı istedim. Bilim tekniğinin geliştiği bir çağda yaşıyoruz. Eski çağdaki kölelerin ve şimdiki kapitalizmin merkezinde yaşamlarını sürdüren çalışanların farkı, eskiden sadece karın tokluğu için çalışırken, şimdi zamanda %60'ını devlete ödemek zorundalar. Tüm bu stresten, çabadan sonra eğlenmek gençliğin hakkıdır.

Kürt gençleri en güzel şeylere layıktır ve en çok onların hakkıdır eğlenmek. Festivalin anlamı, *genellikle yerel bir topluluk tarafından belirlenmiş ve geleneksel gün ve tarihlerde kutlanan, yapıldığı yörenin imgesi hâline gelmiş etkinlikler bütünüdür. Festival kelimesi Latince festa kelimesinden gelir. İlk kez 1200'lü yılların başında kullanıma girmiş ve yerleşmiştir. Festivaller genelde doyasıya yemeklerin yendiği, çevrenin en güzel şekilde süslenip, temizlendi-*

ği olgulardır. yani tamamen kültürel amaçlıdır normalinde.

Festivaller gerçek anlamı dışında kullanılmakta

Avrupa'daki festivallere bakıldığında ise manzara bambaşka oluyor. Yüksek sesli müzik, alkol, esrar ve dans eden yarı çıplak kadınlar ve buna benzer disko, gazino, batwin, at yarışları, köpek yarışları gibi genleri düşürücü, zevkine düşkün, iradesizleştirme, böcekleşen, özünden uzaklaşan, kültürüne yabancılaştıran bir birey yaratma peşinde olan sistemler maalesef ailelerimizde buna binliçsiz bir şekilde alet olabiliyorlar.

Gençlerimizin bu tür oyunlara, tuzlara gelmesinde ailenin önemli rolü vardır. Kürdistanlı ailelerimizin kendi çocuklarına düzenli bir şekilde kültürlerini aktarma, örf ve adetlerini anlatma gibi sorumlulukları vardır. Gençler ile aileler arasında diyalog kopukluğu olduğu bir gerçektir. Engelleyeceğine oğlum veya kızım dağlara gider kaygısıyla kendi çocuklarının gözünü kapatarak disko ortamlarına göndermeye teşvik etmelerinin, onları kendi elleriyle bataklığa sürüklediklerini bilmemektedirler

Özellikle Almanya başta olmak üzere diğer Avrupa ülkelerinde yaşanan yozlaşmanın en önemli faktörlerinin bunlar olduğunu söyleyebiliriz. Özgürlüğün ne anlama geldiğini bilmeyen Kürdistan gençliği bu tür tuzaklara çabuk kanabiliyor. Gençliğin bu tür tuzaklardan uzak durması ve yüzü hep Kürdistan dağlarına dönük olması gerektiğini belirtmek istiyoruz. Gerçek özgürlük Botan'da, Dersim'de, Amed'tedir.

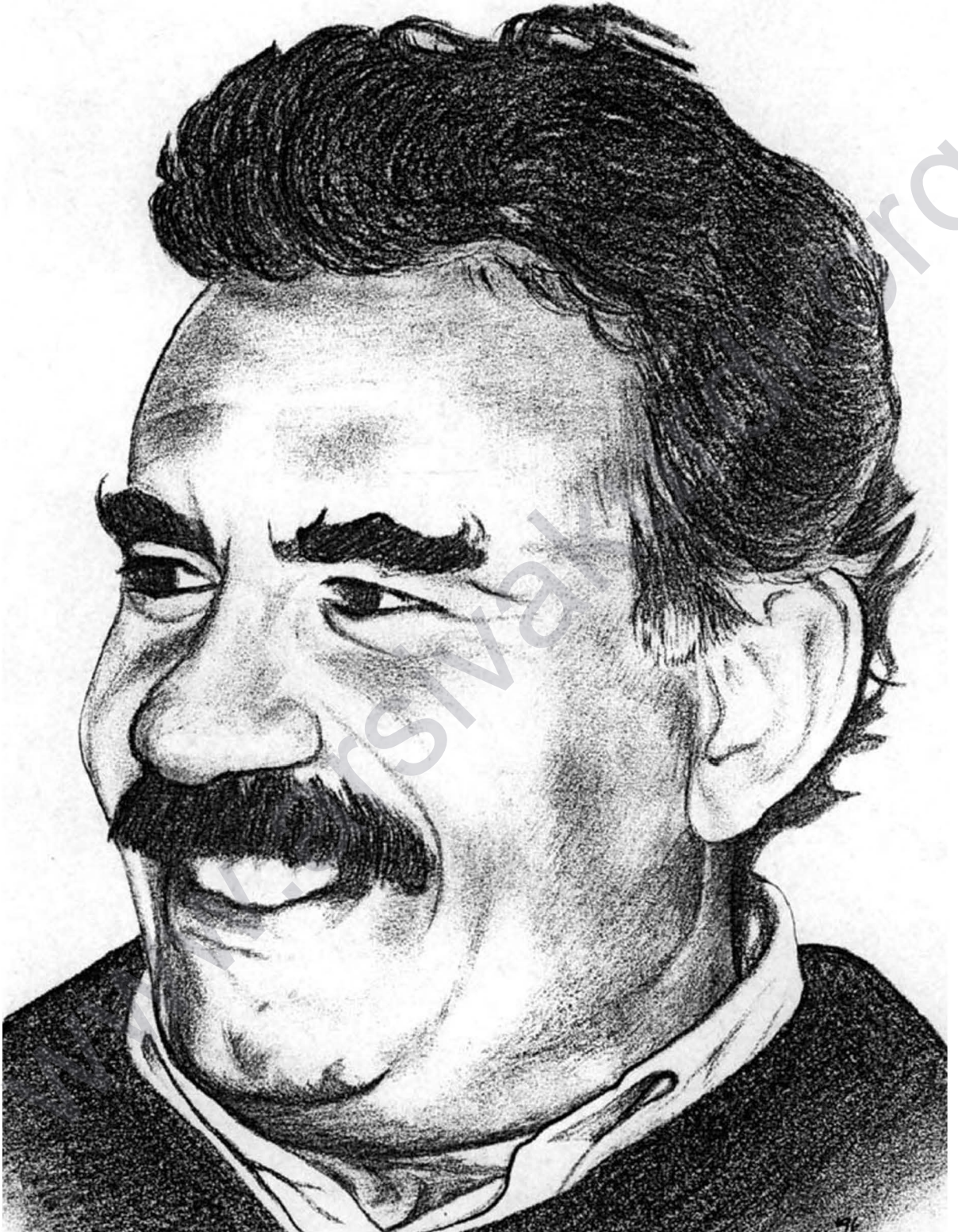

Hesretiya Azadiyê

Tu yekem car bu Zerdeşt
Û fikrên azad ji nav diranê
Zilmdar û hovan ava dikir
Û te nigê xwe li sofraya
Pir xwedayan dixist
Te nigê xwe li koletiya li ser
Sofraya hatîye pêşkêşkirin
Û li pê wê tu dibû baz
Û te singa xwe li ezmanên reş
Ewrên baranî dixist
Û tu berbi rojên azad
Berbi xwezaya welatê min
Warê dîroka şaristaniyan ve difîriya
Li pê wê te agir jî û roj jî
Ji mirovahiye re tanît
Û te navê xwe li ser
Sînga rojê dinivîsand
Te agir di dilê xwe de mezin dikir
Tu dibû ronahî ji şevên tarî û hişk re
Tu dibû germahî ji şevên sar û dirêj re
Te hêvî li ser rûyê
Kulîlkên li ber hişkbûnê ye tanît
Te jî nûve bi ken dikir
Rûyê beybûnên welatê min
Te hêvî ji nûve diçand di
Kokên darên mazî de
Tu dibû mizgîniya rojên
Di nav azadiyê de
Tu dibû mizgînî
Ji rûyên serhemî re
Te evîna xwe berdida
Nava deryayan
Û te li ber pêlên xwe dixist
Keşiyên zilmê
Lîmanên xirabiyê
Te jî nûve hêvî li

Çemên mîna firat û dîcle
Belav dikir
Hesretiya ava zelal
Hesretiya te bû
Li pê wê tu dibû bilbil
Û te dilorand axîna gelên bindest
Te distra stranên evîndariya azadiyê
Te baskê xwe li bayê
Bêdengiya rojên sar dixist
Û tu dibû hêlîn ji bêkes û sêwîyan re
Û tu berbi rojê ve difîriya
Tu dibû xwezaya welatê min
Û te di rehên xwe de
Hêviya jîyanek azad
Te hêviyê hezar salan di rehên
Xwe de mezin dikir
Û te pelê xwe li ber
Bayê dîrokê ve dixist
Û berbi rojên azad ve
Te dişand hêviyên azadiyê
Te Împaratoriya berxwedanê dikir
Li hemberî xwedayên derewîn
Li hemberî ewrên reş
Li hemberî ezmanên bê rehm
Mîna xwedawend Prometheus
Dil tijî hêvî
Çav tijî hêrs
Û mejî tijî girêdan
Tu berbi ezmanan ve difîriya
Berbi ezmanên azadiyê
Berbi rojê, dil tijî evîn
Te xwe dikir sî
Di şewata havîna germ de
Tu dibû hesretiya welat
Û tu berbi welatê hêviyan ve diherîkî

Siyamed Sîpan Uğurlu

Özüne Dönen Gençlik Kendi Kültürünü Sanatıyla Yaşatacaktır

Kültür - Sanat

Rojhat AVAŞIN

Toplum içinde insanlar, ortak araç-gereçlerle ortak bir anlayışla ürettiklerinde kendi yaşadıkları toplumsal sisteme özgü bir kültür yaratmış oldular. Doğal bir toplum içerisinde nasıl doğal bir davranış ve düşünceyle kültür üretiyordular ise, devletçi-iktidarıcı bir sistem gelişmeye başladığında da doğal topluma yabancılaşmış, özünden kopmuş bir kültür üretildi.

Her sistem kendi kültürünü yaratır ve üretir. Örneğin doğal toplumun düşünce yapısına baktığımızda ortakçı, dayanışmacı, kadın eksenli ve ilkel de olsa demokratik-komünaldir. Bu nedenle onun kültürü de öyledir. Doğal toplumun kültürü milyonlarca yılda oluşmuş bir kültürdür. Bugün bu kültürün kayboldu-

ğunu söylemek özden kopma ve kendine yabancılaşmanın ta kendisidir.

Doğal toplumun kültürü bir kadın kültürüydü aslında, sevgiye, kardeşliğe, dayalı

Doğal toplumdan sonra hiyerarşik ve sınıflı toplumun başlamasıyla beraber komünal kültürün inkarı ve üstünü örtme çabası da başlamıştır. Çünkü; devletçi ve iktidarıcı anlayış ortakçılığın yerine çıkarıcılığı, dayanışmanın yerine bencilliği, bereketli tanrıçaların yerine korkulan ve tüketen tanrıları koymuştur.

Doğal toplum (**neolitik ağırlıklı**) kadın eksenli ve kadın hukukuna dayalı bir sistem olduğu için doğal toplumun kültürü bir kadın kültürüydü aslında, sevgiye, kardeşliğe, dayalı... Bu

kültürde talan, sömürü, rant yoktur.

Kadın toplumda düşürülünce (**ilk özel ve genelev Sümerlerde kurulmuştur**) onun şahsında demokratik komünal kültürde düşürüldü. Yerine 'uygarlık' dediğimiz sınıflı toplumun kültürü yayılmaya başlamıştır.

Çıkarıcılık, kurnazlık üzerine kurulu bu erkek egemen kültür, doğal toplumun ve kadının duygularından koptukça sadece analitik düşünen bir toplum yaratmıştır. Devlet, kadın kültürüne karşı yeni bariyerler, yeni eşyalar, ziguratlar (**ilk devlet modeli**) üreterek toplumu kadın eksenli kültürden koparmak istemiştir.

Yeryüzünde olduğu gibi gökyüzünde de; tanrıçalar öldürülerek, kendi tanrısal sistemini kurmuşlardır ama doğal top-

"Kürdistan'da sanat örgütle yapılıyor. Devlet bütün kurum ve yapılanmalarıyla bunu yapıyor. Karşısında ise özgürlük hareketi, özgür iradeyi, demokratik bilinci esas alan kurumsal yaklaşımla sanat yapıyor. Özgürlük hareketi sanatı halkı köleleştirmek isteyenlere karşı özgürlük eylemi olarak ele alıyor ve yapıyor."

lum kaybolmamıştır, özgürlük arayışı ve istemlerinde her zaman var olmuştur.

Yaptığımız sanatın niteliğini belirleyen şey hangi kültürden beslendiğimizdir

“Kültür bir halkın, toplumun yaşadığı zaman ve mekanda çeşitli araçlarla ortaya çıkardığı yaşam tarzı ve üretimlerin toplamıdır. Doğal toplumda kültür tüm toplumun kültürüdür. Daha sonradan kültürel farklılaşmalar ortaya çıktı. Bir taraftan devletçi sistem ile onu yeniden üreten kültür diğer taraftan Önderliğin belirttiği demokratik komünal yaşam kültürü.” Dolayısıyla hangi kültürü üreteceğimiz önemlidir.

Sanat tanımlarından biri de toplumsal kültürün insandaki yansımaları ise bizim yaptığımız sanatın niteliğini belirleyen şey hangi kültürden beslendiğimizdir. Eğer sanatçı kişilik demokratik -komünal kültürden besleniyorsa sanatımız demokratik -komünal sanat olur. Doğal topluma ve davranışlarına yaklaşıran yabancılaşmayı üzerinden atmaya çalışan bir eylem olur. Ya da karşı kişilikte isek (**egemenlikçi, çıkarıcı, rantçı, devletçi, erk-ekçi**) yaptığımız sanatta o kültürün sanatı olur. Yapılan sanata kişilik yansır çünkü sanatı kişinin duygusu ve düşüncesi yaratır.

Sanatın oluşumunda toplumsal etkilerde vardır. Bu etkiler sanatla tekrar topluma döner ve toplumu etkiler. Na-

sıl etkilediği ise hangi kültürün sanatını yaptığımıza bağlıdır. Sanatın bu etkileyici gücü kimin ürettiğine bağlı olarak bir istila hareketine de dönüşebilir, bir demokratik serhıldana da dönüşebilir. Doğru ve gerçekçi olan nasıl bir sanat yapacağımızdır.

Nasıl bir sanat

Binlerce yıl öncesinden bugüne kadar sanat adına bir çok şey yapıldı. Doğal toplumda taklit ile başlayan sanat, toplumun ortak kültürünü yeniden üretiyor, bir moral değer veriyordu. Bayram havasında topluma dönüyor, acılarını, sevinçlerini birbirleriyle paylaşan insanlar, doğayı taklit ederek uyum içinde yaşamayı geliştiriyorlardı.

Kaya resimlerine deneyimlerini çizerek insanlara aktarma, jest ve mimikleriyle anlatarak yaşamın zorlukları karşısında insanları güçlü kılıyorlardı. Demokratik-komünal kültürün sanatı çocukların hayal gücüyle kurdukları eşit-özgür ve paylaşımcı oyunlara benziyordu. Devletçi kültürün sanatının başlamasıyla beraber bu özgür ve eşit dünya bastırılmaya-yozlaştırılmaya başlanmış esir alınmış. Çocukların oyunları bencilleştirilmiştir.

Bir baskı ve sömürü aracı olan devlet, zoru ve tahakkümü kullanır. Bu baskı zulüm ve sömürü insanlığa büyük acılar vermektedir. Egemen anlayışın sanatı kullanma şekli

bu acıları dindirmeye yöneliktir. Sanatı denetimi altına aldıkça toplumların özgürleşmesinin önü kesilmektedir. Ziguratlarda denetim altına alınan sanatçılara devletin felsefesi ve ideolojisi altında, çeşitli formlarda da (**köleci-feodal-kapitalist vb.**) olsa aynı mantıkla sanat yaptırılmaktadır.

Devlet bireyi kendisine benzetmek için sanatı kullanır

İktidara bağlanan sanat artık sadece çıkar ve para için yapılır hale getirilmiştir. Sanatın para için yapılması onun ideolojisiz olduğunu göstermez. Paranın kendisi günümüzde tanrı kadar kutsal ve ulaşılmazdır. Devlet kendi sanatçısını yaratmak ister, devlet sanatçılığı kavramı da buna denk düşer, devlet bireyi kendine benzeştirmek için kullandığı sanatla özden uzaklaştırmaya çalışır bunu da kurnazlığı ve bencilliği yaparak yapar.

Devletin kurumlarında çalışmak ve onun anlayışı ölçüsünde sanat yapmak özden uzaklaştırır. Doğal toplumun alternatif sistemi olan devlet ve onun iktidarcı sanatçısının sanatı özgür olamaz. Doğal toplumda yaşamsal nefes kadar değerli olan sanat, devletin eline geçtikten sonra sadece kullanılır. Devlet; efsanelerde (*Sümerlerde*) erkek egemen kültürün mitolojisini, feodal dönemde dini figürleri, kapitalist dönemde

ise milliyetçiliği sanatın teması yapmıştır.

Bugünde; arabesk kültür ve onun sanatı adı altında; kaderci, iradesiz, kullaşmış, karamsar ve çaresiz ruh hali olan bir kişilik yaratılmak istenmektedir. Popüler kültürde ise bu, tekipleştiren, tüketimi yaygınlaştıran, üretimden yoksun bırakan, içinde sistem karşıtı bir duruşu olmayan, ezen ile ezileni aynı gösteren, yürekleri ve beyinleri işgal eden bir bakış açısı vardır ve onun kişiliği yaratılmak istenir.

Doğal toplumun yüce kadının ise; cinsellik aracına dönüştürülmüş, reklam ve magazin programlarının vazgeçilmesi kılınmıştır. Kapitalist sistem ile birlikte kadının 'etkileyici' bir metaya dönüştürülmüştür.

Günümüzde de sanatçılar halen denetim altına alınmak istemektedir, devletin kültür merkezleri, büyük bankaların sanat ve yayın evleri, patronların müzeleri ile sanat elitleştirilmektedir.

Kürdistan'da hangi kültür

İlk devlet oluşumunun ortaya çıktığı coğrafyada yani Mezopotamya'da bugün bir çok halk ve kültürü vardır, bunlardan biride Kürtlerdir. Kürt toplumunun Mezopotamya halkları ile ortak yanları olduğu gibi onlardan ayrılan özgünlükleri de vardır. Komünal toplumun ilk yaratıcı halklarından olan Kürtler kendi devlet sistemlerinin olmamasın-

dan kaynaklı komünal değerlere, oldukça yakındır.

Kürtleri son iki yüz yıllık tahrip edilmiş kültürleriyle değil özgürlükçü ve dayanışmacı köy kültürü ile değerlendirmek gerekir. Köyler şurada ki gibi geri, ağa kültürünün olduğu bir yer değil, ilk sistemli yaşamın olduğu üretim ve paylaşımın yapıldığı yerlerdir.

Kürt kültürünün özü şehirlerde değil köylerde

Kürt halkının gerçekliğine baktığımızda köy kültürüyle binlerce yıl yaşamış, devletli sistemlerin ortasında olsa bile kendi kültürünü hala korumuştur. Ne zaman ki devletin en büyük sistemi olan şehirlere gelmiş, kendini kaptırmış ve yaşam şekilleri şehirliler (*devletli*) kültüre göre değişmiştir. Köyün dayanışmacı ve ortakçı anlayışı, şehirde çıkarıcı, yabancılaşmış bireye dönüşmüştür. Bu yüzden Kürt kültürünün özünü şehirlerde değil;

-Tarım ve hayvancılıkta (bu üretimi ve paylaşımı getirir.)

-Eski yerleşim yerlerinde ve dağlık coğrafyasında

-Din ve mezheplerin zenginliğinde (Zerdüştlük, manicilik, huremiler, mandeizm, Hıristiyan, Yahudi, İslam, alevi, şia, Sünni, nakşi)

-Dil ve lehçelerin zenginliğinde (Kürtçe ve lehçeleri Zazaca, Goranice, Soranca, Kurmançça ve diğer diler, Arapça, Ermenice, Süryanice

vb.)

-Müzik, dans ve destanlarda, çirokbejlerde, dengbejlerde aramak gerekir.

Binlerce yılda oluşmuş bu kültürün yanı sıra son otuz yılda ortaya çıkan özgürlük mücadelesinin kültürüne de bakmak gerekir. Binlerce yıllık dayanışmacı köy kültürü özgürlük hareketi şahsında yaşam bulmuştur. Sümerlerden bu yana bereketli Kürdistan coğrafyasına devletlerin akın etmesi ve bu coğrafyayı ele geçirmek istemesi, beraberinde egemen kültürlerini de getirmesi Kürdistan kültürünün tahrip olmasına neden olmuştur.

Özgür basına saldırılar halkın kendi kültürünü öğrenmesini engellemek içindir

Günümüzde bunun çok somut örneklerini görüyoruz. Devlet; TV, eğitim sistemi, arabesk ve popüler kültürü ile Kürdistan'ın demokratik özgür köy kültürünü tahrip etmek için büyük bir çaba harcanmaktadır. Buna karşın Özgürlük mücadelesi de neolitik değerleri, yeni değerlerle bezeyip-buluşturup canlandırmaya çalışmaktadır.

Özellikle Devlet, TV kültürünü, kendi kültürünü yayma aracı olarak kullanmaktadır. Diziler, özellikle son dönemlerde yayınlanan, gerici-feodal aşiret ağalarını öven ve Kürtleri böyle tanıtan diziler tesadüf değildir. Fakat önemli bir hu-

susta şudur ki Kürdistan'da en çok izlenen diziler bunlardır.

Kapitalist, egemen, inkarcı, imhacı devlet halkın üzerindeki etkisini artırabilmek için Kürdistan'da ki özgür basın emekçilerine (**Roj tv, Gündem vb**) pervasızca saldırmaktadır. Bu baskılar halkın kendi kültüründen beslenmesinin önüne geçebilmek içindir.

Eğitim adı altında yürütülen asimilasyoncu politikaları da bu çerçevede görmek ve değerlendirmek gerekir.

Kendi dili ve kültürü ile eğitim alamayan çocuklar, kendine yabancılaşan bireyler olarak ortaya çıkıyor, kendi dilini ve kültürünü unutarak özünü yitiriyor.

Öz yitirilince devletçi sistem her yönden Kürdistan coğrafyasını egemenlik altına alarak kendine göre birey yetiştirir. Yedi yaşında başlayan eğitimle yarattığı Kürt çocuğu yirmisinde askere alınarak sistemin içine daha fazla girmesi sağlanıyor. Bunu kabul etmeyen Kürt gençleri de kendi kültürünü yaşayabilmek için tarihi boyunca yaptığı gibi özgür alanlara yönünü çeviriyor.

Kürdistan'da nasıl bir sanat

Kürdistan'da iki sanat vardır. Biri Özgürlük Hareketinin demokratik- komünal değerlerle buluşan sanatı diğeri devletin, inkarcı, rantçı, egemen kültürle oluşan sanatıdır. Bu iki anlayış iç içe mücadele ediyor. Devletle demokrasinin diyalektik ilişkisi gibi biri

büyüdükçe diğeri küçülüyor.

Peki Kürdistan'da kim sanat yapabilir? Burada yapılan sanat hangi ihtiyacı karşılayacak? İdeolojisiz sanat mümkün mü? Amaçları, hedefleri ne olacak? Örgütlü mü örgütsüz mü olacak? Bağımsız olabilir mi? Sanat adına yapılan her şeye sanat eseri diyebilececek miyiz?

Özgürlük hareketi sanatı halkı köleleştirmek isteyenlere karşı özgürlük eylemi olarak ele alıyor ve yapıyor

Sanat yapmak yüksek bilgiyi ve coşkuyu gerektirir. Dolayısıyla felsefesiz ve kimliksiz sanat olamaz. Bu değerlerden yoksun biri sanat yapamaz. Köleliğin ağır yaşandığı bu topraklarda özgürleşebilmek için örgütlü olmak gerekir, örgütlü yaşam coşkunun, emeğin, üretimin, felsefenin olduğu bir disiplin hareketidir.

Kürdistan'da sanat örgütle yapılıyor. Devlet bütün kurum ve yapılanmalarıyla bunu yapıyor. Karşısında ise özgürlük hareketi, özgür iradeyi, demokratik bilinci esas alan kurumsal yaklaşımla sanat yapıyor. Özgürlük hareketi sanatı halkı köleleştirmek isteyenlere karşı özgürlük eylemi olarak ele alıyor ve yapıyor.

Devlet bir ağa için yüzlerce türkü yaptırıyor. Filmini çekiyor, dizilerini yapıyor. O yaşamı benimsetebilmek için sanatı kullanıyor. Buna karşın yakılan binlerce köy, acılar

var, tecavüzler, intihar eden kadınların dramı var, ve bunlara karşı toplumun direnişi, ödenen bedeller var bunların halka sanatsal aktarımı yok.

Kürdistan'da sanat yapabilmek için özgür toplumun , özgür bireyi olmak lazım. Bu sanat halk adına yapılmak isteniyorsa milliyetçilik ile özgürlüğü birbirinden ayırabilecek bir bakış açısı gerekiyor. Aynı zaman da içinde bulunduğu toplumun çarpıklıkları ve bozukluklarına karşı eleştiri getirebilmelidir.

Kürdistan'da sanat kolektif olmalı, bireyci olmamalı, nesnel gerçekliği esas almaz. Tüketen , tek tipleştirilen sanat anlayışına karşı halkı savunan ve geliştiren bir sanat yapılmalıdır. Bizim kurumlarımızda bile olsa arabesk ve popüler kültürle beyinlerin istilasına izin vermemeliyiz. Kolektif çalışmayı esas alan sanatçılar açığa çıkarılmalıyız. Bir düşünce ve ideoloji onu yapan kadroları yoksa erimeye mahkum olur yok olup gider. O yüzden kültür hareketinin de kendi özgün kadroları olması gerekir, bu kadro o halkın sanatını ciddiye aldırır.

Sanatçı-kadro halk ile iç içe olmalı, derwish gibi gezmelidir. Halkla yaşamalı ve onlarla üretmelidir. Aşk ve tutku sahibi olmalıdır, paylaşmalıdır. Pet şişe ile su içenle dağın kaynak suyundan beslenmesi arasındaki fark gibi, kaynağından beslenmelidir sanatçı.

Gençliğe (Güncel) Yaklaşımlar

“Pratiği Bizim Olmayanın Düşüncesi de Bizim Olamaz”

Gençlik

Taner BEKTAŞ

“Kürdistan gençliği 95'ten sonraki kadın ve gençlik çözümlerinin ışığında, 99'lu yıllarda bazı yeni alanlarda örgütlenmeye başladı. Nasıl parti halk oldu, halk örgütlenmesine dönüşüp, geliştirse, gençlikte siyasal alanda genişlemeye başlayan örgütlenmesini, sanatsal, akademik alanda daha da yaygınlaştırarak, örgütlenerek toplumsal sorunların çözümünde öncü olacak duruma geldi.”

Gençlik ve kadın. Demokratik Ekolojik Cinsiyet Özgürlükçü Toplum'un yaratılmasında stratejik önemi olan iki öncü güç, demokratik sosyalizme ve özgür komünlere giden yolda, iktidar tarafından, ezilen halklar ve tahrip edilen doğa gibi baskı altında tutulan iki toplumsal olgu.

Demokratik toplumlarda; iktidarcı ve devletçi ideolojilerin

tam tersine gençlik ve kadına yaklaşım stratejiktir. Sınıf bakış açılı gençliğe ve kadına taktik düzeyde yaklaşan sistemlere karşı, özgürlük hareketleri gençliğe ve kadına taktik yaklaşmaz, onu ideolojik bir kimlik olarak görür ve özgün yaklaşır. “İdeoloji laf değildir”

Gençlik hem kendisi bu taktik yaklaşımlara düşmemeli hem de kendine taktik yaklaşanları teş-

hir etmeli. Başarının başlangıcı burası, gençliğin ve kadının başarılı olması demek, iktidarcı ve devletçi güçlerin başarısız olması demektir. Kadın ve gençliğin başarısız olduğu dönemlerde ise sadece dışsal egemen, devletçi anlayışlara değil içsel egemen, devletçi anlayışlara da tavr almak gerekir. Söze gelince gençlik ve kadına yönelik en

keskin değerlendirmeleri yapan kişiler pratikte onlar için kılını bile kıpırdatmayabiliyorsa (bu gençlik hareketi içinde dahi olsa) o kişilerin devrimciliğinden ve demokratlığından şüphe etmek gerekir. Bu kişi veya kurumların iktidarla olan bağını ortaya çıkarmak gerekir.

Ne kadar özgürlükçü bir örgütlenme olsak o kadar demokrat gençlik yaratmış olacağız

Gençlik neden kaybediyor? Bizim gençlik örgütlerimiz neden büyümüyor? (*Anadilde eğitim kampanyası ve canlı kalkan girişimi hariç*) örgütlerimiz daralıyor, insanlar bizden kaçma noktasına geliyor. Bunun için sadece gençleri ve sistemi suçlamak yetersiz kalacaktır. Ne kadar büyük gençlik örgütümüz olsa o kadar az yoz yaşam o kadar az uyuşturucu kullanan genç olacaktır. Ne kadar özgürlükçü bir örgütlenme olsak o kadar demokrat gençlik yaratmış olacağız.

Kürdistan ve Türkiye gençliği bugün sosyal, siyasal, kültürel, ekonomik akademik vb. alanlarda bir çok sorunla boğuşmakta, saldırılara güç getirememekte. Bunca sorun nasıl çözülecek; tabi ki her alanda çığ gibi büyüyecek, örgütlenerek. Her alanın özgünlüğüne göre mücadele çizgimizi, paradigmamızı yaşamsallaştırarak. Siyasal partimizin oy potansiyeline bak-

sak, oy veren bir milyon kişi genç diyebiliriz, metropolle ve Kürdistan'da da yaklaşık on milyon Kürt genci var, birde duyarlı kılabilmişimiz Türk gençlerini saysak! Bugün ki örgütlülük durumumuzun ne kadar zayıf ve yetersiz olduğu rahatlıkla görülebilir.

Önderlik '**çalışmaya selam göndermiyorum**' dedi. Bunun nedeni çok açık onca iş, çalışma ortada, gençlik örgütlerimiz birbirini tüketmekte. Devlet bir genci tutuklar-ken bu şu yapıdandır, şu, bu gençlik örgütündendir diyor mu? Demiyor!

Dem-Genç sistemine hemen geçilmeli

Eğer ortada ideolojik bir sorun varsa oturulup tartışılmalı, iktidarcı yaklaşımlar teşhir edilmeli, iş yapmayan, çalışmayan eleştirilmeli. Dem-genç sistemine hemen girilmeli. Belki gençlik örgütlerinin zamanı var yılları harçayabilir ama Kürdistan ve Türkiye gençliği'nin hiç zamanı yok. Gençlik bunu kabul etmez, hele yurtsever halkımız hiç kabul etmez. Önderlik 'sen halkı seversen halkta seni sever' dedi. Halkın çocuğunu örgütlemesin, sistemin kucağına atarsan halk seni-bizi niye sevecek.

Dem-genç gençliğin toplumsal sistemi ise artık dar siyasal bakış açısını, örgüt fetişizmini terk etmek gerekir. Siyaset, sanat, spor, ekoloji,

ekonomi, akademi vb birçok alan var. İlgisi olanı sisteme dahil edersin örgütlersin, eşit-özgür yurttaşlık temelinde gençlik meclisini kurarsın çalışırsın alanlarında da kurulaşırsın ama ortada bir tane bile meclisimiz-komünümüz yok. Nasıl arkadaş olacağız.

Hepsi bana dahil olsun, bana bağlı olsun, benim örgütümün içinde olsun dersin, kendini beğenir hiç kimseyi beğenmezsen, kimse sana gelmez kimse seninle bütünleşmez, bırak milyonları örgütlemeyi iki kurumu bile yürütemezsin. Tabi bir avuç değil milyonlar da olsak güçsüzü ezmez, her alanda örgütlenirsek kimse seni-bizi durduramaz, eskilerin deyimiyle taşı sıksak suyunu çıkartırız.

Demokratik siyasal güç demokratik bir kültürle birleşirse etkilime ve değiştirme gücü açığa çıkarabilir.

Kürdistan gençliği 95'ten sonraki kadın ve gençlik çözümlerinin ışığında, 99'lu yıllarda bazı yeni alanlarda örgütlenmeye başladı. Nasıl parti halk oldu, halk örgütlenmesine dönüşüp, geliştirse, gençlikte siyasal alanda genişlemeye başlayan örgütlenmesini, sanatsal-akademik alanda daha da yaygınlaştırarak, örgütlenerek toplumsal sorunların çözülmesinde öncü olacak duruma geldi.

Kültürel- sanatsal alandaki gelişim bir bakış açısı bir kültür

yaratabilirse diğer alanlara da bunu yansıtabilirse gençliğin toplumsallaşması, halklaşmaya denk bir örgütlenme yaratabilir. Demokratik siyasal güç demokratik bir kültürle birleşirse etkileme ve değiştirme gücü açığa çıkarabilir.

Günümüz için bu kültürün oluştuğunu söylemek zor. Demokratik kültürü açığa çıkarmayı sadece kültür kurumlarının bir işi olarak görülürse şimdiden yanlış başlamış olacağız. Demokratik kültürü açığa çıkarmak herkesin görevidir. Nitelik ve nicelik sorunları olsa da, sayımız artsın sonra nitelik kazanalım ile nitelikli birey yaratıp toplumu etkileme aynı anda olmadıkça ne özgüven kazanabiliriz ne de kitleselleşebiliriz. Olma ile bilmenin aynı anda gerçekleşmesi gerekir.

Gençliğin örgütlenme alanları

Kitleselleşmek için beklemekte, ben birşey bilmiyorum demekte yetersizlik olur. *'Bana katıl, bana benze yaklaşımı'* yaklaşımı ortadan kaldırılacaksa ilk olarak gençlik içerisindeki sanat çalışmalarına yaklaşımda ortadan kaldırılmalı, çünkü; siyasal alan dışında örgütlenmeye çalıştığımız tek alanbu alan ve bu pratikten çıkaracağımız sonuçları akademi, ekonomi, ekoloji, spor vb. alanlarda uygulamak gerekir. **"Çünkü anlamak uygulamaktır"** dedi Önderlik.

Genel hareket içerisinde na-

sıl gençliğe özgün yaklaşmak gerekiyorsa, gençliğin tüm örgütlenme alanlarına özgün yaklaşmak gerekir. Gençliğin örgütlenme alanları kültür, ekonomi, ekoloji, siyaset, spor vb. alanlar oluyor, yoksa klasik siyasete kurban edilen alanlar değil.

Bu alanlarla siyasetin bağı doğru kurmak kadar ayrılaştırmamakta önemlidir. İktidarın sanatı kullanma şekli gibi sanata yaklaşamayız. Sanatı ideolojisi ile birlikte toplumsal sorunların çözümünde bir alan olarak görmek gerekir ve örgütlü yapmalıyız.

Gençlik her zaman amatör bir ruhla çalışmalarını yürütmeli

Sanat nedir? Kültür nedir? Sanatçı kimdir? sorularına Demokratik sanat anlayışı ile yanıt olarak, bunu özümseyerek kapitalizmin para odaklı sanat anlayışından kopmalı, özgür sanatın kapısını aralamalıyız.

Gençlik her zaman amatör bir ruhla çalışmalarını yürütmeli, burada bir yanlış anlamayı engellemek için, amatörülüğün, becerisizlik, başarısızlık, disiplinsizlik değil, kadınca, ana gibi, yapmak olduğunu belirtmek gerekir. Amargi nasıl anaya dönüş - özgürlük-oluyorsa amatörde toplumca,kadınca demektir doğaya uyumlu demektir.

Amatör sanatın toplumsallaşmasında eşit-özgür yurttaş hareketi içerisindeki yerini iyi görmek gerekir. Bizden po-

püler çok tanınan çok alkışlanan sanatçı değil sanatı anlayan ve onu yapan bir toplum-birey yaratmak istenmeli. Yurttaşlık edimlerinde böyle bireylerle olur.

Elitleşmeden, toplumsallaşarak sanat yapan gençlik çalışmalarında başarıya böyle ulaşılabilir. Tabii bu yazıyı bir perspektif yazısı olmaktan çıkarıp bir özeleştirme yazısına dönüştürmekte, içinde bulunduğum gençlik-kültür çalışmalarını geliştirme-güçlendirme-örgütlenme sorumluluğundan geçiyor, bunu da bilmekteyim.

Bizim için kavga yeni başlayan

Genç-kültür çalışmalarında kadro-sanatçı anlayışlarımızdan tutalım,genç sanatçıları açığa çıkarma çabamıza, kurumsal, örgütsel sorunlarımızdan, halklaşmamamıza kadar pek çok sorun ve çelişki ile içiçeyiz. Aslında bizim açımızdan kavga yeni başlıyor. Demokratik bir ulus ve yeni özgür bir insan yaratma hedefindeyiz.

Kendini bilmek ve sorunları çözüp, aşmakla başlayacak gelişimimiz, yeni dönem çalışmalarımızı bu bakış açısına uygun yapmaya çalışıyoruz, ulusal düzeyde bir gençlik-kültür konferansı, genç edebiyatçıları ve fotoğrafçıları açığa çıkaracak bir etkinlik,kalıcı çalışma ve kadro yaratacağımız kurumsallaşmalar bu dönemin çalışmaları, işleri olacak.

Bilgisayarınızı Arındırın

Bilim - Teknik

Heja ASLAN

“MP3’lerinizi farklı kaynaklardan derliyorsanız ve dosyalarınızı yönetmek için bir veritabanı kullanmıyorsanız, elinizde bazı şarkıların ikişer kopyasının bulunması muhtemeldir. Bu sorun genelde MP3 dosyalarının isimlerinde kullanılan farklı biçimlerden kaynaklanıyor. Elinizdeki dosyalar albüm adı, şarkı adı ya da sanatçı adıyla başlıyor olabilir. Kendinize uygun bir dosya adı formatı belirleyin (örneğin ‘şarkı-sanatçı.mp3’) ve tüm dosyalarınızı bu şekilde yeniden adlandırın.”

Sistemindeki dijital çöplüklerden kurtulmanızı ve sistem performansınızı arttırmayı sağlayacak beş yöntemi açıklıyoruz.

Bilgisayarım mı yavaşlıyor yoksa bende mi bir sorun var? Bu bilgisayarı yeni aldığımızda sanki daha hızlı çalışıyordu gibi yakarışlarla sık sık karşılaşıyoruz. Sizde bir sorun olup olmadığını bilemeyiz ama sisteminizde her geçen gün büyüyen bir dijital çöplük olduğunu ve bu yüzden performansınızın zamanla düşeceğini söyleyebiliriz.

Dijital çöplük dediğimiz şeyse ihtiyacınız olmayan verilerden, dosyalardan, gereksiz programlardan ve sisteminizden kaldırdığınız programların artıklarından oluşur.

Silindikten sonra registry’nde oluşturduğu anahtarları kaldıramayan beceriksiz programlar ve sisteminizden silinmemek için elinden geleni yapan haysiyetsiz spyware’ler elbette sisteminizin sınırlarını zorlayacaktır. Fakat bunların tümünden kurtulmanız mümkün. Anlatacağımız yöntemleri uygulayarak PC’nizi

temizledikten sonra sisteminizin ferahladığına ve gözle görülür bir hız artışına şahit olacaksınız. Bu yöntemleri alışkanlık haline getirmeniz ve yazımızdaki sıraya göre uygulamanız da yararlı olacaktır.

Gönderilen öğeler klasörünüzü boşaltın

Neredeyse tüm e-posta istemcileri gönderdiğiniz her mesajın bir kopyasını saklar. Eposta mesajlarının boyutları çoğunlukla küçük olsa da toplamı düşündüğümüzde bu boyut hızla artar. Sık sık e-posta ile büyük dosyalar gönderiyorsanız durum daha da

vahim hale gelebilir. Saklanan bu mesajların sabit diskinizdeki kopyasını veya e-posta mesajını gönül rahatlığıyla silebilirsiniz. Gönderdiğiniz dosya artık işinize yaramıyorsa her iki dosyayı da silmenizi öneririz.

Gönderilen Öğeler (Sent Items) klasörünü açın ve boyut sütunun görüldüğünden emin olun. Outlook Express’te Görünüm > Sütunlar’ı açarak Boyut’u işaretlemeniz yeterli. Outlook’ta ise Görünüm > Geçerli Görünüm > Geçerli Görünümü Özelleştir’i seçin ve Alanlar butonuna tıklayın. Artık e-posta istemcimizde gördüğümüz

Boyut sütununa tıklayarak mesajlarınızın boyuta göre sıralanmasını sağlayabilirsiniz. Mesajlarınızı baştan aşağı tarayın ve fazla yer kaplayan gereksiz mesajları silin.

Outlook'un gönderdiğiniz epostaları belli bir süre sonra silmeye yarayan bir özelliği de bulunuyor. Bunu kullanmak için Araçlar > Seçenekler'e girin. Diğer sekmesini seçin ve Otomatik Arşiv düğmesine tıklayın. Burada eski mesajlarınızı tamamen silmenizi ya da arşivlemenizi sağlayacak seçenekleri bulabilirsiniz. Farklı bir e-posta istemcisi kullanıyorsanız, eski mesajlarınızı tarihe göre sıralayarak 30 günden eski mesajları seçmeyi ve toplu olarak silmeyi deneyebilirsiniz.

Medya dosyalarınızı azaltın

Hiçbir şey sabit diskinizi medya dosyaları kadar hızlı dolduramaz. Dijital fotoğraflar, MP3 ler, DVD rip'leri ve ev yapımı MPEG filmleriyle dolacak bir disk için günümüzde 80 GB bile yetersiz kalıyor. İşte medya koleksiyonunuzun sabit diskinizi işgal etmemesi için kullanabileceğiniz birkaç yöntem:

Dijital medya dosyalarınızı bir klasörde toplayın

Windows XP tarafından otomatik olarak oluşturulan Belgelerim altındaki Müziğim ve Resimlerim klasörleri bu iş için uygundur. Videolarınız, taradığınız resimleriniz veya diğer dosyalarınız için farklı klasörler de oluşturabilirsiniz.

Tüm medya dosyalarınız tek bir yerde toplanırsa kontrol altında tutulmaları ve yedeklenmeleri da-

ha kolay olacaktır. Windows'la birlikte Belgelerim klasörünüzün de bulunduğu disk bölümü hızla doluyorsa ve başka bir diskiniz daha varsa, Belgelerim klasörünüzü taşıyabilirsiniz. Bunu yapmak için Belgerim'e sağ tıklayıp Özellikler'i seçin ve yeni bir hedef girdikten sonra Taşı butonuna basın.

Fotoğraf arşivinizi küçültün

Dijital fotoğraf makinesiyle çektiğimiz fotoğrafları sabit diskimize aktardıktan sonra genelde kötü çekilmiş veya neredeyse birbirinin aynısı olan pozları da saklarız. Makinenin çözünürlüğü arttıkça bu fotoğrafların her birinin boyutu da artacaktır. Bunlardan kurtulmanın en kolay yolu bir küçük resim izleme aracı kullanmaktır. Thumbnail da dediğimiz küçük resimleri görmek için Windows Explorer yeterlidir. *Fotoğraflarınızın bulunduğu klasörde Görünüm > Küçük Resimler'i tıklayarak tüm fotoğraflarınızı görebilirsiniz.* Böylece başarısız çekimleri kolayla ele-yebilir ve benzer fotoğraflar arasından en iyisini seçebilirsiniz. Fotoğraflarınızın hiçbirini silmeye kıyamıyorsanız, en iyi çözüm hepsini bir CD'ye ve DVD'ye yazmak olacaktır.

Önemsiz video dosyalarını saklamayın

Dijital video dosyaları çok fazla yer kaplar. DV kayıt cihazındaki dosyaları sadece işlenmek üzere sabit diskinize aktarın. Dosya üzerinde gerekli işlemleri yaptıktan sonra hemen DVD'ye veya CD'ye yazmayı ve diskinizdeki kopyayı silmeyi alışkanlık

haline getirin.

MP3'lerinizi farklı kaynaklardan derliyorsanız ve dosyalarınızı yönetmek için bir veritabanı kullanmıyorsanız, elinizde bazı şarkıların ikişer kopyasının bulunması muhtemeldir. Bu sorun genelde MP3 dosyalarının isimlerinde kullanılan farklı biçimlerden kaynaklanıyor. Elinizdeki dosyalar albüm adı, şarkı adı ya da sanatçı adıyla başlıyor olabilir.

Kendinize uygun bir dosya adı formatı belirleyin (**örneğin 'şarkı - sanatçı.mp3'**) ve tüm dosyalarınıza bu şekilde yeniden adlandırın. Windows aynı klasörde aynı isimde dosyaların bulunmasına izin vermediğinden, Paint It Black, Aftermath - Rolling Stones.mp3 gibi bir şarkının Rolling Stones - Paint It Black.mp3 adı altında zaten var olduğunu fark edebilirsiniz. Bunu yapmaya üşeniyorsanız, dosyaları boyuta göre sıralayıp boyutu aynı görünen şarkıları kontrol etmeyi deneyebilirsiniz.

Oluşturduğunuz dosyaların eski sürümlerini silin

Bilgisayarınızda çizim yapıyor, animasyon hazırlıyor veya grafik işleriyle uğraşıyorsanız üzerinde çalıştığınız belgenin birçok eski sürümünü ayrı ayrı kaydetmiş olabilirsiniz. Eski sürümlerde kaybolmasını istemediğiniz farklı bir teknik yoksa bunları gönül rahatlığıyla silebilirsiniz.

Reklam ajanlarına savaş açın

Spyware ve adware adı verilen küçük uygulamalara karşı dikkatli olmalısınız. Bunlardan kurtulma ve korunma konusunda

detaylı bilgi için geçen ayki kapak konumuzu incelemenizi tavsiye ederiz. Burada sadece konuyla ilgili önemli noktalara değineceğiz. 'Bedava' olduğu iddia edilen birçok yazılım, internet alışkanlıklarınızı çeşitli reklam kuruluşlarına ileten küçük programlarla birlikte kurulur. Kısa süre içinde sisteminizde reklam pencereleri açmaya başlayan bu programlar sisteminizi yavaşlatır, registry'nizi şişirir ve bant genişliğinizi kullanırlar.

Genelde çok küçük uyarılarla yüklenen bu programların hiçbir uyarı olmaksızın sisteminize yerleşerek silinmemek için tüm gücüyle savaşan bazı alçak versiyonları da bulunuyor. İçinde spyware olduğunu bildiğiniz bir programı yüklemeyin ve bilginiz yoksa lisans anlaşmasını dikkatle okuyun. Ayrıca Google'da 'program adı spyware' şeklinde bir arama yaparak bu programdan dert yanan web sitelerinin olup olmadığını görebilirsiniz.

Spyware'ler programların yanı sıra web siteleri üzerinden de dağıtılabılır. Aniden açılan bir pencere sisteminize herhangi bir şey kurmak isteyip istemediğinizi sorarsa asla Evet'e tıklamayın. Web tarayıcınızın güvenlik ayarları yetersizse bazı web siteleri izniniz almaksızın sisteminize spyware kurabilir. Bunu önlemek için Internet Explorer 6'da kapatmanız gereken iki ayar bulunuyor.

IE'yi açın ve Araçlar > Internet Seçenekleri'ne girin. Gelişmiş sekmesine tıklayın, Tarama bölümünde göreceğiniz 'İstendiğinde Yükleme Özelliğini Etkinleştir (Diğer)' ve 'İstendiğinde Yükleme Özelliğini Etkinleştir (Internet

Explorer)' seçeneklerindeki işaretleri kaldırıp Tamam'a tıklayın. Sisteminize spyware veya adware bulaştıysa, bunlardan kurtulmanız için tasarlanmış yazılımları kullanabilirsiniz. Bizim favorilerimiz ücretsiz olmasıyla dikkat çeken SpyBot Search & Destroy ve ücretli alternatifi Spy Sweeper. Sisteminize hiçbir ajanın sızmadığından emin olmak için bu programlardan birini düzenli olarak çalıştırmanızı öneririz.

Kayıt defterinizi temizleyin

Windows Kayıt Defteri'ndeki (registry) geçersiz, yanlış veya hasar görmüş anahtarlar da dijital çöplük listemizin üst sıralarında yer alıyor. Windows'la ilgili en önemli bilgilerin saklandığı Kayıt Defteri'nde yapılacak yanlış bir değişiklik sisteminizin açılmamasına sebep olacağı için genelde Kayıt Defteri'yle uğraşmaktan korkulur. Fakat sisteminize yeni programlar kurdukça, güncelledikçe ve kaldırdıkça Kayıt Defteri'nize yeni veriler eklenir. Kayıt Defteriniz genişledikçe Windows'un geçerli anahtarları arayıp bulma süresi uzar ve sisteminiz yavaşlar.

Kayıt Defteri'ni temizlemenin en güvenli yolu bu iş için hazırlanmış yazılımlardan yararlanmaktır. Fix-It Utilities paketine dahil olan RegistryFixer veya Rose City Software tarafından hazırlanan Registry First Aid işinizi görecektir. Registry First Aid herhangi bir işlem yapmadan önce registry'nizin yedeğini alıyor ve Windows'unuza zarar vermeyeceğini tespit ettiği anahtarları siliyor.

Bu programlardan birisini kul-

lanarak belli aralıklarla kayıt defteri temizliği yapmanızı öneriyoruz. Daha önce bu yöntemlerden birini veya birkaçını uygulamış olabilirsiniz. Fakat sistem temizliğiniz için önemli olan tüm bunları alışkanlık haline getirmek ve düzenli olarak uygulamaktır. Böylece sisteminizin her zaman ilk günkü gibi sağlıklı çalıştığından emin olabilirsiniz.

Diskinizi temizleyip birleştirin

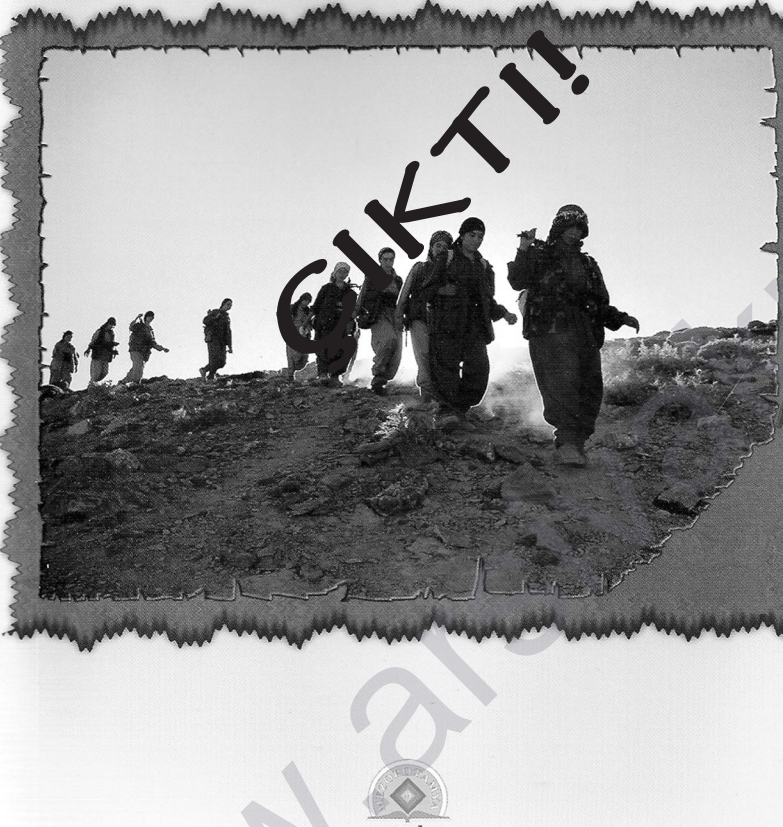
Windows Disk Temizle aracı sabit diskinizde önbelleğe alınmış ve daha silinmemiş dosyaları ve geçici internet dosyalarını siler. **Disk Temizleme'yi çalıştırmak için Başlat > Programlar > Donatılar > Sistem Araçları > Disk Temizleme'yi tıklayın. Silmek istediğiniz kategorileri seçip Tamam'ı tıklamanız yeterli. Disk Temizleme'yi kullandıktan sonra sabit diskinizi birleştirin. Windows 2000 ve XP'nin kendi defragmantasyon araçları vardır. Yine Sistem Araçları menüsüne girerek Disk Birleştiricisi'ni seçip işleme başlayabilirsiniz. Fakat Diskeeper 8.0 veya PerfectDisk 6.0 gibi bu iş için özel olarak geliştirilmiş yazılımları kullanırsanız daha verimli sonuçlar elde edebilirsiniz.**

Windows yeni oluşturduğunuz dosyaları daha önce sildiğiniz dosyaların oluşturduğu boşlukların üzerine yazar. Dosyanın hangi parçasının diskin neresinde bulunduğu Windows tarafından kesin olarak bilinir, fakat bu parçalara ayrı ayrı ulaşmak doğal olarak zaman alacaktır. Diskinizi birleştirdiğinde dosyayı oluşturan parçalar bir araya getirilerek verilere daha hızlı fiziksel erişim sağlanır.

Jehat berti

Dağ yazıları

Kürtler, yani biz, tarihi gelecek zamanda olan bir halkız.

Sadece ülkesini değil, dünyayı kendi yurdu bilen bir halk.

Sadece ülkesini değil evrende oluşan bir halk.

Bu, geleceğin şafağı olan bir halktır. Ve her birimizin,

ben, sen ve ötekiler, bu gerçeğin eylemcisiyiz,

Eylemimiz zordur, hatta genellikle imkansız amaçlar.

Ama tam da bize göredir.

Yalandan arınmış bir tarihi kurmak için.

Mezopotamya Yayınları

Mezopotamien Verlag und Vertrieb GmbH

Gladbacher Str. 407 B

41462 Neuss/Deutschland

Tel: 0049 213 140 69 093

www.pirtuk.com

Bunları Biliyor musunuz?

* Bir futbolcunun topa her kafa vuruşunda, beyninden 1000(bin) hücrenin öldüğünü...

* Ortalama bir insanda 30.000-100.000 adet saç olduğunu, hergün yaklaşık 100 tanesinin döküldüğünü...

* İnsan vücudunun her 7 yılda -ölen hücrelerin yerine yenisi gelerek- tamamen yenilediğini...

* Amerikan halkının %60'ının ülkelerini, dünya haritasında bulamadıklarını...

* Dünyaya her yıl düşen yağış miktarının eşit olduğunu...

* Beşiktaş kulübünün kuruluşundaki Kırmızı-Beyaz renklerinin, Başkan savaşındaki malubiyetten sonra Siyah-Beyaz olarak değiştirildiğini...

* Galatasaray kulübünden, yıllar önce bir grubun ayrılıp 'Güneşspor' u kurduğunu... * Fenerbahçe Kulübünün ilk adının 'Siyah Çoraplılar' olduğunu...

* İbni Sina'nın göz ameliyatı yaptığını...

* Kirpiller suda yüzer.

* Salatalığın yüzde 96'sı sudur.

* Sivrisineklerin 47 tane dişi vardır.

* Coca-Cola'nın orijinal rengi yeşildir.

* Çocuklar baharda daha fazla büyüyor.

* Sigara çakmağı kibritten önce bulundu.

* Sümüklüböceklerin dört tane burnu vardır.

* Uranüs çıplak gözle görülen bir gezegendir.

* Dünyadaki tavuk sayısı insanlardan fazladır.

* Salyangozların 25.000 civarında dişi vardır.

* Bir doğumda yaşayan en çok çocuk sayısı 6.

* Bir kadının sahip olduğu en fazla çocuk sayısı 69.

* İlk kule saati 1404 yılında Moskova'da yapılmıştır.

* Hawaii alfabesinde sadece 12 harf bulunmaktadır.

* Timsahlar daha derine bataabilmek için taş yutarlar.

* Bukalemunların dilleri,vücutlarından iki kat uzundur.

* Dünyadaki ısı 1900 yılından itibaren 0.7 derece arttı.

* Uzaya ilk uçan kadın Valentina Tereşkova'dır. (1962)

* Günümüzde, evlenenlerin yüzde ellisi boşanmaktadır.

* Dünyada insan başına düşen karınca sayısı 1 milyondur.

* Pisagor sokak dövüşü spor dalında olimpiyat şampiyonu olmuştur.

* Kedi ve köpekler de insanlar gibi solak yada sağak olabilirler.

* "Düello" uygulaması hala Uruguay ve Paraguay'da devam etmektedir.

* (şuan yaşayan) 135 yaşındaki Ali Muhammed Hüseyin, yeryüzünün en yaşlı insanı olarak biliniyor.

* Atların kırılan kemikleri geri kaynamaz. Ayağı kırılan atların hayatı da biter.

* Sağ elini kullananlar sol elini kullananlardan ortalama 9 yıl daha uzun yaşıyor.

* Uyurken, TV izlerken olduğundan iki kat daha fazla kalori harcarız.

* Stockholm kraliyet kütüphanesinde muhafaza edilen "Şeytan İncili" kitabının ağırlığı 350 kg.dır.

* Taze kakao içinde bulunan sıvı, kan plazması yerine kullanılabilir.

* ABD'de Coco-Cola şoförlerinin kimyasal madde taşıma lisansı olması gerekiyor.

* Dünyanın uydusu ayın hacmi, Pasifik Okyanusu'nun hacmi ile aynıdır.

(: Mizah :)

Ben polisi bekleyeceğim!

Bir kadınla bir adam ayrı ayrı arabalarında giderlerken çarpışır. İkisinin de arabası mahvolur ama şans eseri ikisi de hiç yara almadan kurtulur. Arabalarından sürünerek çıkarlar ve kadın adama bakıp: "Çok ilginç! Sen erkeksin ben de kadın. Arabalarımız mahvoldu ama ikimize de hiçbir şey olmadı. Bu belki de tanışıp, dost olup, hayatımızın sonuna kadar huzur içinde birlikte yaşamamız için bir işarettir" der. Müthiş heyecanlanan adam "Evet, galiba haklısın" diye cevap verir. Kadın şaşkınlıkla "Bak, arabam hurdaya döndü ama bir şişe şarap sapasağlam. Bu kesin bir işaret. Bu şarabı içip şansımızı kutlamalıyız" derken, şarap şişesini adama uzatır. Adam şişeyi alır, açar ve yarısını içip kadına verir. Kadın hemen şişenin mantarını kapatıp adama geri uzatır. Bunun üstüne adam sorar: "Sen içmeyecek misin?" Kadın cevap verir: "Hayır, ben polisi bekleyeceğim!"

...

Birlikten güç doğar

Bir İngiliz: holigan
İki İngiliz: kavga
Üç İngiliz: savaş
Bir Fransız: aşık
İki Fransız: duel
Üç Fransız: Paris komünası
Bir Zenci: basketçi
İki Zenci: basket takımı
Üç Zenci: güneş tutulması
Bir Kayserili: satış noktası
İki Kayserili küçük bir pazar
Üç Kayserili: Hiper market

Yanlış e-mail

Adamın biri yeni ulaştığı otele kaydını yaptırmış.

Odasına girdiğinde masada bir bilgisayar görür ve karısına e-mail atmaya karar verir.

Fakat yazdığı mesajı farkında olmadan yanlış bir adrese gönderir.

Tam bu sırada farklı bir yerde kadın, kocasının cenaze töreninden evine yeni dönmüştür ve bilgisayarındaki maili görür, arkadaşlarından geldiğini düşündüğü maili okuyunca olduğu yere yığılıp kalır. Odaya

giren annesi yerde yatan kızını ve ekrandaki mesajı görür.

-Kime : Sevgili karıma

Konu : Yeni ulaştım.

Tarih : 16 Mayıs 2004 Benden haber aldığına şaşıracağından eminim. Burada bilgisayar var ve sevdiklerimize e-mail gönderebiliyoruz. Buraya yeni ulaştım ve kaydımı yaptırdım. Her şey yarın senin buraya geleceğini düşünüerek hazırlanmış. Seninle buluşmayı dört gözle bekliyorum. Umarım benim gibi sorunsuz bir yolculuk geçirirsin.

Not : Burası çok sıcak

Akıllı Bush

Bir uçakta 5 kişi varmış. Uçak çakılmak üzereymiş. Uçakta 4 tane de paraşüt varmış.

1. kişi ben çok akıllıyım Türkiye'nin bana ihtiyacı var demiş atlamış.

2.de aynı şeyi demiş paraşüt alıp o da atlamış.

3. Ben Başkan Bushum çok akıllıyım demiş oda bir paraşüt almış atlamış.

2 kişi kalmış bunlardan biri papa biri de çocukmuş.

Papa ben 80 yaşındayım sen atla kurtul demiş.

Çocuk da gerek yok demin ben çok akıllıyım diyen Amerikalı adam paraşüt yerine benim okul çantamı alıp atladı yani ikimize de yetecek paraşüt var ikimizde kurtulabiliriz demiş

Evlilik Üzerine

1.Evli erkeklerin psikolojisi arkadaşlarla lokantaya gitmeye benzer. İstediyin yemeği sipariş edersin sonra yanındakinin istediği yemeği görüp "Keşke onu isteseydim" dersin.

2.Bir davette bir hanım arkadaşına sorar:"Alyansını yanlış parmağına takmıyor musun?" "Diğer hanım cevap verir:"Evet yanlış adamla evliyim de ondan"

3.Bir adam evlenene kadar eksik sayılır evlenince tam bitmiş olur.

4.Bir genç babasına sorar "Baba evlenmek kaç mâl olur?" Baba cevap verir "Bilmiyorum oğlum, ben hala ödüyorum."

5.Adam anlatıyormuş:"Evlene kadar mutluluğunun ne olduğunu bilmezdi, sonra da geç oldu."

6.Yeni evlenmiş bir adam mutlu ise nedenini hemen anlarız. On yıllık bir adam mutlu ise nedenini merak ederiz.

7.Evliliğin ilk yılında adam konuşur kadın dinler, İkinci yılında kadın konuşur adam dinler, Üçüncü yılında her ikisi de konuşur, komşular dinler.

8.Bir kavgadan sonra kadın kocasına bağıırır:

"Seninle evlendiğimde tam bir aptalmışım."

Adam cevap verir:

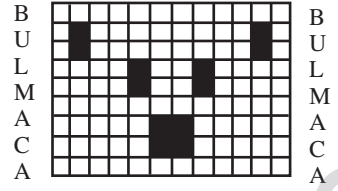
"Evet çok âşıktım fark edemedim."

9.Bir adam gazeteye ilan vermiş:"Eş arıyorum "Ertesi gün yüzlerce mektup almış. Hepsi aynı şeyi söylüyormuş "Benimkini alabilirsin."

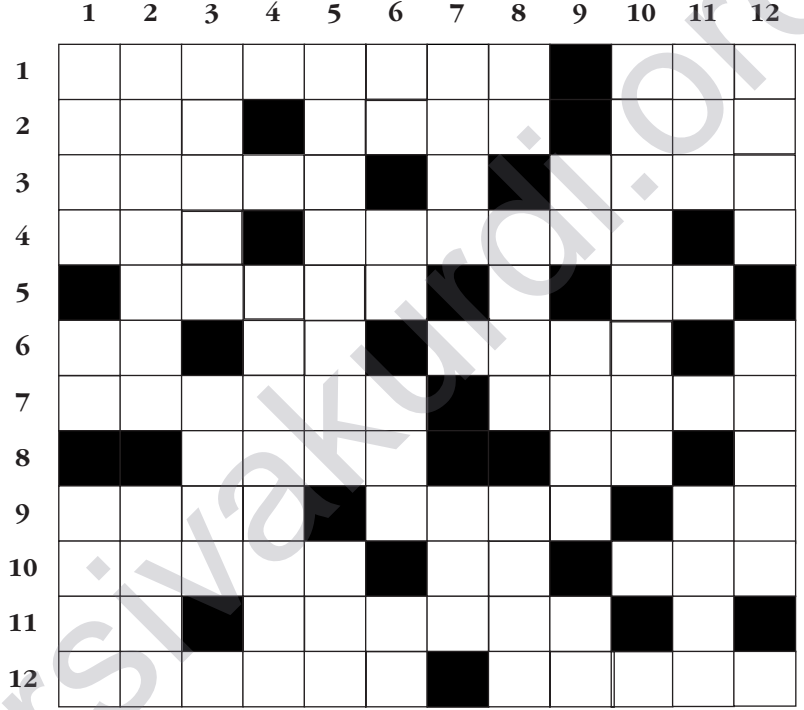
Bulmaca

BULMACA

Soldan Sağa

- 1- 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu eylemine girerek Eylül 1984'te şehit düşen PKK'nin unutulmaz kahramanı - Havada beyaz biçimine donarak yağın su buharı
- 2- Yüce - Geri verme - Kürtçe'de dinamik
- 3- "Azadiya" (Türkiye'de Kürtçe yayın yapan günlük bir gazete) - Ant
- 4- Gözleri görmeyen - İnsanların kanını emdiğine inanılan yaratık
- 5- Küçük sermaye ve zanaat sahibi - Kamer
- 6- "Nane"nin ünsüzleri - En küçük zaman birimi - M.Ö. 600'lü yıllara kadar hüküm sürmüş tarihteki bir krallık
- 7- Gerçekleştirilmesi çok zor olan büyük ideallerden oluşan düşünce - Çok bilmişlik taslayan kimse
- 8- "... Chomsky" (Amerikalı dil bilimci ve anarşist yazar) - Küçük mağara
- 9- Mektep - Çok anlayışlı ve sevgili kimse - Utanma
- 10- Bir şeyi belirli bir noktadan başka bir yere transfer eden kişi - Uzun hava (kısaltılışı) - Bir sayı
- 11- Tümör - Futbolda top ayakta çıktığında forvet elemanının defans oyuncusundan kaleye yakın olması
- 12- Fransa'da bir şehir - Kürtçe'de ordu

Yukarıdan Aşağıya

- 1- "Demirci ..." (Kürt mitolojisinde Newroz bayramının baş kahramanı) - Çıplak - Okuyan kimse, okuyucu
- 2- Kimyasal çözümlemeyle ayrıştırılmayan veya birleşim yoluyla elde edilmeyen madde - En az iki aday arasında yapılan seçenekleri çekilişle belirleme yöntemi
- 3- Muğla'nın tarihi bir ilçesi - Haysiyet
- 4- Bonapartizmin kurucusu olan Kostarika kökenli, 18. yüzyıla yaşamış ünlü Fransız askeri ve siyasi devlet adamı
- 5- Avrupa'da bir ülke - Ege'de eskiden silahlı ve yörenin güvenliğini sağlamaya çalışan, bazen eşkiya olan, dağa çıkmış kimse
- 6- Eski dilde ayak - Bağışlama - Bir bağlaç - Nazi subayı
- 7- Ölüm cezası - İskambilde papaz
- 8- Bir nota - Şeyh Sait isyanında önemli rol oynamış Elazığ'ın bir ilçesi - Diriltme, yeniden canlandırma
- 9- Uluslararası Af Örgütü - İtifak eden, tutkun, kendini bir şeye adayın - Türkiye'nin plakası
- 10- Savaşta veya kritik durumlarda yararlılık gösteren yiğit
- 11- Hatay'da bir ırmak - Osmanlı döneminde bir para birimi
- 12- Yol güzergahı - "... Durmuş" (PKK'nin kurucu şehitlerinden)